2024/1619

19.6.2024

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV (EU) 2024/1619

af 31. maj 2024

om ændring af direktiv 2013/36/EU for så vidt angår tilsynsbeføjelser, sanktioner, tredjelandsfilialer og miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige risici

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 53, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank ([1]),

efter den almindelige lovgivningsprocedure ([2]), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Formålet med ændringerne af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU ([3]) i forbindelse med tilsynsbeføjelser, sanktioner, tredjelandsfilialer og miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige risici (ESG-risici) er at fremme harmonisering af banktilsynsrammen og i sidste ende uddybe det indre marked for banktjenester. De kompetente myndigheder bør bestræbe sig på at sikre, at tilsynsrammen anvendes på institutter som defineret i nævnte direktiv på en forholdsmæssig måde, og de bør navnlig sigte mod at nedbringe overholdelses- og indberetningsomkostningerne for små og ikkekomplekse institutter i det omfang, det er muligt, under behørig hensyntagen til anbefalingerne i rapporten med titlen »Study of the cost of compliance with supervisory reporting requirements«, som er offentliggjort af Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, EBA), der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 ([4]) i 2021, og som sigter mod en gennemsnitlig nedbringelse af indberetningsomkostningerne på 10-20 %.

(2) De kompetente myndigheder, deres medarbejdere og medlemmerne af deres ledelsesorganer bør være uafhængige af og frie for politisk og økonomisk indflydelse. Risikoen for interessekonflikter underminerer Unionens finansielle systems integritet og modvirker opfyldelsen af målet om en integreret bank- og kapitalmarkedsunion. Direktiv 2013/36/EU bør fastsætte mere detaljerede bestemmelser for medlemsstaterne med henblik på at sikre, at de kompetente myndigheder, herunder deres personale og medlemmerne af deres ledelsesorganer, handler uafhængigt og objektivt. Der bør i den forbindelse fastsættes minimumskrav for at forebygge interessekonflikter og begrænse »svingdørsfænomenet«, idet der navnlig fastsættes karensperioder, forbud mod at handle med instrumenter udstedt af tilsynsbelagte enheder og en maksimal embedsperiode for relevante medlemmer af ledelsesorganer. EBA bør udstede retningslinjer til de kompetente myndigheder om forebyggelse af interessekonflikter på grundlag af international bedste praksis.

(3) De kompetente myndigheders medarbejdere og medlemmer af deres ledelsesorganer, der er underlagt karensperioder, bør have ret til en passende kompensation, hvis formål bør være at kompensere dem for, at de i en vis periode ikke har mulighed for at blive ansat i enheder i forbindelse med hvilke, disse karensrestriktioner finder anvendelse. Kompensationen bør stå i et rimeligt forhold til længden af den pågældende karensperiode, og dens form bør fastlægges af hver medlemsstat.

(4) Tilsynsmyndighederne bør udvise den højeste grad af integritet, når de udøver deres tilsynsfunktioner. For at øge gennemsigtigheden og sikre høje etiske standarder er det hensigtsmæssigt, at den kompetente myndigheds medarbejdere og medlemmer af den kompetente myndigheds ledelsesorgan årligt fremsætter en interesseerklæring.

([1]) EUT C 248 af 30.6.2022, s. 87.
([2]) Europa-Parlamentets holdning af 24. april 2024 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 30. maj 2024.
([3]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338).
([4]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/78/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 12).

I denne erklæring bør der offentliggøres oplysninger om medarbejderens og medlemmets besiddelser af finansielle instrumenter for at mindske de risici, der opstår som følge af interessekonflikter, som kan skyldes disse besiddelser, og gøre det muligt for de kompetente myndigheder at håndtere sådanne risici på passende vis. En interesseerklæring bør ikke berøre eventuelle krav om indgivelse af en formueerklæring i henhold til gældende nationale regler.

(5) Levering af centrale banktjenester, der er opført i bilag I, punkt 1, 2 og 6, til direktiv 2013/36/EU, bør gøres betinget af et udtrykkeligt og harmoniseret krav om tilladelse i EU-retten, hvori det angives, at virksomheder, der er etableret i et tredjeland, og som ønsker at levere sådanne centrale banktjenester i Unionen, mindst bør oprette en filial i en medlemsstat, og at en sådan filial bør have tilladelse i overensstemmelse med EU-retten, medmindre virksomheden ønsker at levere banktjenester i Unionen gennem et datterselskab.

(6) Forbruget af banktjenester uden for Unionen som i forbindelse med Verdenshandelsorganisationens forståelse vedrørende forpligtelserne inden for finansielle tjenesteydelser skal ikke berøres. Kravet om at oprette en filial i Unionen bør ikke finde anvendelse i tilfælde af iværksættelse på kundens eget initiativ, dvs. hvor en kunde eller modpart udelukkende på eget initiativ henvender sig til en virksomhed, der er etableret i et tredjeland, med henblik på levering af banktjenester, herunder fortsættelse heraf, eller banktjenester, der er tæt knyttet til dem, som der oprindeligt blev anmodet om. Når medlemsstaterne gennemfører dette direktiv, bør de kunne træffe foranstaltninger for at bevare kunders erhvervede rettigheder i henhold til eksisterende kontrakter. Sådanne foranstaltninger bør udelukkende finde anvendelse med henblik på at lette overgangen til gennemførelsen af dette direktiv og bør være snævert afgrænset for at undgå tilfælde af omgåelse.For at forebygge omgåelse af de regler, der finder anvendelse på tredjelandsvirksomheders grænseoverskridende levering af banktjenester, bør de kompetente myndigheder kunne overvåge leveringen af sådanne tjenester. Kravet om at oprette en filial i Unionen bør heller ikke finde anvendelse på interbank- og interdealertransaktioner. Uden at det berører den tilladelsesordning, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU ([5]) og i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 ([6]), bør kravet om at oprette en filial desuden ikke finde anvendelse på tilfælde, hvor tredjelandskreditinstitutter i Unionen yder den investeringsservice og udfører de investeringsaktiviteter, der er opført i bilag I, afsnit A, til direktiv 2014/65/EU, og eventuelle accessoriske tjenesteydelser, f.eks. modtagelse af indskud i tilknytning hertil eller ydelse af kredit eller lån, hvis formål er at yde service i henhold til nævnte direktiv, herunder service vedrørende handel med finansielle instrumenter eller privat formueforvaltning. En sådan fritagelse bør imidlertid tage hensyn til overholdelse af reglerne om bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 ([7]).

(7) De kompetente myndigheder bør have de nødvendige beføjelser til at inddrage den tilladelse, som et kreditinstitut er meddelt, hvis det er konstateret, at det pågældende kreditinstitut er nødlidende eller forventeligt nødlidende, og det ikke ser ud til, at nogen andre foranstaltninger iværksat af den private sektor eller en tilsynsmyndighed inden for en passende tidshorisont ville kunne forhindre, at det pågældende kreditinstitut bliver nødlidende, og en afviklingshandling ikke er nødvendig ud fra almene hensyn. I en sådan situation bør et kreditinstitut likvideres i overensstemmelse med de gældende nationale procedurer for insolvensbehandling eller med andre procedurer fastlagt for de pågældende institutter i henhold til national ret, som vil sikre det en velordnet udtræden af markedet, og dermed ophøre med de aktiviteter, som tilladelsen er meddelt for. Der bør imidlertid ikke være nogen automatisk forbindelse mellem konstateringen af at være nødlidende eller forventeligt nødlidende og inddragelsen af tilladelsen som i andre tilfælde, hvor den kompetente myndighed har ret til at inddrage tilladelsen. De kompetente myndigheder bør udøve deres beføjelser på en måde, som er forholdsmæssig og tager hensyn til kendetegnene ved de gældende nationale procedurer for insolvensbehandling, herunder eksisterende retslige procedurer. Beføjelsen til at inddrage tilladelsen bør ikke anvendes til at forhindre indledning eller påtvinge afslutning af insolvensbehandling, såsom anvendelse af et retsligt moratorium eller andre foranstaltninger, der er betinget af en aktiv licens.

(8) Finansielle holdingselskaber og blandede finansielle holdingselskaber, der er moderselskaber i bankkoncerner, bør fortsat være omfattet af den identifikations- og godkendelsesmekanisme, der er indført ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/878 ([8]). Denne mekanisme gør det muligt for de kompetente myndigheder at bringe visse

([5]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af direktiv 2002/92/EF og direktiv 2011/61/EU (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 349).

([6]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 af 4. juli 2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre (EUT L 201 af 27.7.2012, s. 1).

([7]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (EUT L 141 af 5.6.2015, s. 73).

([8]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/878 af 20. maj 2019 om ændring af direktiv 2013/36/EU for så vidt angår fritagne enheder, finansielle holdingselskaber, blandede finansielle holdingselskaber, aflønning, tilsynsforanstaltninger og -beføjelser og kapitalbevaringsforanstaltninger (EUT L 150 af 7.6.2019, s. 253).

finansielle holdingselskaber og blandede finansielle holdingselskaber ind under det direkte anvendelsesområde for deres tilsyn og for deres tilsynsbeføjelser i henhold til direktiv 2013/36/EU og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 ([9]) for at sikre overholdelse på konsolideret niveau. Under særlige omstændigheder bør de kompetente myndigheder have skønsbeføjelse til at fritage et finansielt holdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab, som er oprettet med henblik på at besidde kapitalinteresser i virksomheder, fra godkendelse. For at tage hensyn til de særlige forhold, der gør sig gældende for visse bankkoncerner, bør den konsoliderende tilsynsmyndighed desuden kunne tillade, at finansielle holdingselskaber eller blandede finansielle holdingselskaber, der er fritaget for godkendelse, udelukkes fra en bankkoncerns konsolideringskreds. Beføjelsen til at udelukke disse enheder fra en bankkoncerns konsolideringskreds bør imidlertid kun udøves under ekstraordinære omstændigheder, hvor alle betingelserne i den gældende ret er opfyldt, og den pågældende bankkoncern bør med henblik herpå påvise, at den holdingenhed, der bør udelukkes, ikke deltager i eller er relevant for ledelsen af denne bankkoncern.

(9) Tilsynsmyndighederne for kreditinstitutter bør have alle de beføjelser, der er nødvendige, for at de kan varetage deres opgaver, og som dækker de forskellige operationer, der gennemføres af de tilsynsbelagte enheder. Med henblik herpå og for at skabe mere lige konkurrencevilkår bør tilsynsmyndighederne have alle de fornødne tilsynsbeføjelser, der sætter dem i stand til at dække de væsentlige operationer, der kan gennemføres af de enheder, som de fører tilsyn med. De kompetente myndigheder bør derfor underrettes, hvis væsentlige operationer, som gennemføres af en tilsynsbelagt enhed, herunder tilsynsbelagte enheders erhvervelse af væsentlige kapitalandele i enheder i den finansielle eller ikkefinansielle sektor, væsentlige overførsler af aktiver og passiver fra eller til tilsynsbelagte enheder samt fusioner og spaltninger, der involverer tilsynsbelagte enheder, giver anledning til betænkeligheder med hensyn til den pågældende enheds tilsynsprofil eller med hensyn til mulige aktiviteter vedrørende hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme. De kompetente myndigheder bør også have beføjelse til at gribe ind i tilfælde af erhvervelse af væsentlige kapitalandele eller ved fusioner eller spaltninger.

(10) For at sikre proportionalitet og undgå unødvendige administrative byrder bør de kompetente myndigheders supplerende beføjelser kun finde anvendelse på operationer, der anses for væsentlige. Kun operationer, der består i fusioner eller spaltninger, bør automatisk behandles som væsentlige operationer, idet den nyoprettede enhed kan forventes at ville have en ganske anden tilsynsprofil end de enheder, der oprindelig indgik i fusionen eller spaltningen. Endvidere bør fusioner eller spaltninger ikke gennemføres af de enheder, der foretager dem, før der foreligger en positiv udtalelse fra de kompetente myndigheder. Erhvervelse af kapitalandele bør, når de betragtes som væsentlige, vurderes af den berørte kompetente myndighed på grundlag af en stiltiende godkendelsesprocedure.

(11) For at sikre, at de kompetente myndigheder er i stand til at gribe ind før gennemførelsen af en væsentlig operation, bør de underrettes på forhånd. Denne underretning bør ledsages af de oplysninger, der er nødvendige, for at de kompetente myndigheder kan vurdere den påtænkte operation ud fra et tilsynsperspektiv og med henblik på bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme. De kompetente myndigheders vurdering bør påbegyndes på tidspunktet for modtagelsen af underretningen med alle de ønskede oplysninger. Hvor der er tale om erhvervelse af en væsentlig kapitalandel, bør denne vurdering være tidsbegrænset.

(12) Hvor der er tale om erhvervelse af en væsentlig kapitalandel kan konklusionen på vurderingen indebære, at den kompetente myndighed beslutter at modsætte sig operationen. Gør den kompetente myndighed ikke indsigelse inden for en given frist, bør operationen anses for at være godkendt.

(13) Det er nødvendigt at tilpasse bestemmelserne vedrørende erhvervelse af en kvalificeret andel i et kreditinstitut til bestemmelserne om erhvervelse af en væsentlig kapitalandel foretaget af et institut med henblik på tilfælde, hvor begge vurderinger skal foretages for den samme operation. Uden en korrekt tilpasning kan disse bestemmelser føre til uoverensstemmelser i den vurdering, der foretages af de kompetente myndigheder, og i sidste ende i de afgørelser, som de træffer.

(14) For så vidt angår fusioner og spaltninger er der ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1132 ([10]) fastsat harmoniserede regler og procedurer, navnlig for grænseoverskridende fusioner og spaltninger af selskaber med begrænset ansvar. Den vurderingsprocedure, der fastsættes for de kompetente myndigheder i nærværende direktiv, bør derfor være et supplement til den procedure, der er fastlagt i direktiv (EU) 2017/1132, og bør ikke være i modstrid med nogen af dets bestemmelser. I tilfælde af grænseoverskridende fusioner og spaltninger, der falder ind under anvendelsesområdet for direktiv (EU) 2017/1132, bør den kompetente myndigheds begrundede udtalelse indgå i vurderingen af, om alle relevante betingelser er opfyldt, og om alle de procedurer og formaliteter, der kræves i forbindelse med udstedelse af attesten forud for fusionen eller spaltningen, er gennemført på behørig vis. Den

([9]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1).

([10]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1132 af 14. juni 2017 om visse aspekter af selskabsretten (EUT L 169 af 30.6.2017, s. 46).

begrundede udtalelse bør derfor fremsendes til den udpegede nationale myndighed, der er ansvarlig for udstedelsen af attesten forud for fusionen eller spaltningen i henhold til direktiv (EU) 2017/1132.

(15) I visse situationer, f.eks. når enheder etableret i flere forskellige medlemsstater er involveret, kan en operation kræve flere underretninger og vurderinger fra forskellige kompetente myndigheder og derfor nødvendiggøre et effektivt samarbejde mellem disse myndigheder. Det er derfor nødvendigt nærmere at angive samarbejdsforpligtelser, navnlig tidlige grænseoverskridende underretninger, gnidningsløs udveksling af oplysninger, herunder med myndigheder med ansvar for bekæmpelse af hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, og koordinering i vurderingsprocessen.

(16) EBA bør gives mandat til at udarbejde udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder og retningslinjer med henblik på at sikre en passende ramme for anvendelsen af de supplerende tilsynsbeføjelser. Disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder og udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder bør navnlig præcisere, hvilke oplysninger de kompetente myndigheder skal modtage, hvilke elementer der skal vurderes, og det krævede samarbejde, når mere end én kompetent myndighed er involveret. Alle disse elementer er af afgørende betydning for at sikre en tilstrækkeligt harmoniseret tilsynsmetode, som gør det muligt at gennemføre bestemmelser om supplerende beføjelser effektivt og med så begrænset en yderligere administrativ byrde som muligt.

(17) Reguleringen af filialer, der er etableret af virksomheder i et tredjeland med henblik på levering af banktjenester i en medlemsstat, er omfattet af national ret og er kun i meget begrænset omfang harmoniseret ved direktiv 2013/36/EU. Til trods for at tredjelandsfilialer har en betydelig og stigende tilstedeværelse på Unionens bankmarkeder, er de i dag kun underlagt meget generelle oplysningskrav, men ikke nogen EU-tilsynsstandarder eller -tilsynssamarbejdsordninger. Den fuldstændige mangel på en fælles tilsynsramme betyder, at tredjelandsfilialer er underlagt forskellige nationale krav med varierende forsigtighedsniveauer og anvendelsesområde. Derudover mangler de kompetente myndigheder tilstrækkelige oplysninger og de fornødne tilsynsværktøjer til en korrekt overvågning af de specifikke risici, der knytter sig til tredjelandskoncerner, som opererer i én eller flere medlemsstater gennem filialer og datterselskaber. Der findes i dag ikke nogen integrerede tilsynsordninger for disse, og den kompetente myndighed, der er ansvarlig for tilsynet med den enkelte filial af en tredjelandskoncern, er ikke forpligtet til at udveksle oplysninger med de kompetente myndigheder, der fører tilsyn med de andre filialer og datterselskaber i samme koncern. Et sådant fragmenteret lovgivningsmæssigt landskab skaber risici for den finansielle stabilitet og markedsintegriteten i Unionen og bør håndteres korrekt med en harmoniseret reguleringsramme for tredjelandsfilialer. Denne ramme bør omfatte fælles minimumskrav vedrørende meddelelse af tilladelse, tilsynsstandarder, intern ledelse, tilsyn og indberetning. Disse krav bør bygge på dem, som medlemsstaterne allerede anvender på tredjelandsfilialer på deres område, og bør tage hensyn til lignende eller tilsvarende krav, som tredjelande anvender på udenlandske filialer, med henblik på at sikre overensstemmelse mellem medlemsstaterne og tilpasse Unionens reguleringsramme for tredjelandsfilialer til den rådende internationale praksis på dette område.

(18) Når de kompetente myndigheder meddeler tilladelse til og fører tilsyn med tredjelandsfilialer, bør de kunne udøve deres tilsynsfunktioner effektivt. Med henblik herpå skal de have adgang til alle nødvendige oplysninger om tredjelandsfilialens hovedvirksomhed fra tilsynsmyndighederne i det relevante tredjeland og være i stand til effektivt at koordinere deres tilsynsaktiviteter med tredjelandets tilsynsmyndigheders tilsynsaktiviteter. Inden en tredjelandsfilial påbegynder sin virksomhed i en medlemsstat, bør de kompetente myndigheder bestræbe sig på at indgå en aftale med tilsynsmyndigheden i det pågældende tredjeland for at muliggøre samarbejde og udveksling af oplysninger. En sådan aftale bør bygge på de standarder for administrative ordninger, som EBA har udarbejdet i overensstemmelse med artikel 33, stk. 5, i forordning (EU) nr. 1093/2010. De kompetente myndigheder bør indgive oplysninger om sådanne ordninger til EBA. Hvis det ikke er muligt at indgå en administrativ ordning på grundlag af de standarder, som EBA har udarbejdet, bør de kompetente myndigheder kunne anvende andre ordninger, for eksempel brevveksling, for at sikre, at de kan udøve deres tilsynsfunktioner.

(19) Af proportionalitetshensyn bør de minimumskrav, som tredjelandsfilialer er pålagt, fastsættes i forhold til den risiko, som de udgør for den finansielle stabilitet og markedsintegriteten i Unionen og medlemsstaterne. Tredjelandsfilialer bør derfor klassificeres som klasse 1, hvis de anses for at være mere risikobetonede, og ellers som klasse 2, hvis de anses for at være små og ikkekomplekse og ikke udgør en væsentlig risiko for den finansielle stabilitet i overensstemmelse med definitionen af »lille og ikkekomplekst institut« i forordning (EU) nr. 575/2013. Tredjelandsfilialer med bogførte aktiver i en medlemsstat på 5 mia. EUR eller derover bør af denne grund anses for at udgøre en sådan større risiko på grund af deres mere betydelige størrelse og kompleksitet, fordi sådanne filialers sammenbrud kan medføre betydelige forstyrrelser på medlemsstatens marked for banktjenester eller i dens banksystem. Tredjelandsfilialer, der er meddelt tilladelse til at modtage detailindskud, bør uanset deres størrelse, hvis beløbet af sådanne detailindskud overstiger en vis tærskel, på tilsvarende vis betragtes som mere risikobetonede, for så vidt som en sådan filials sammenbrud kan påvirke meget sårbare indskydere og resultere i en svækkelse af tilliden

til, at medlemsstatens banksystem er sikkert og solidt og i stand til at beskytte borgernes opsparing. Begge typer tredjelandsfilialer bør derfor klassificeres som klasse 1-tredjelandsfilialer.

(20) Tredjelandsfilialer bør også klassificeres som klasse 1, hvis hovedvirksomheden er underlagt regulering, og det ikke fastslås, at tilsynet med og gennemførelsen af denne regulering mindst svarer til, hvad der kræves i henhold til direktiv 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 575/2013, eller hvis det pågældende tredjeland er opført som et højrisikotredjeland med strategiske mangler i sin ordning for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme i overensstemmelse med direktiv (EU) 2015/849. Sådanne tredjelandsfilialer udgør en betydelig risiko for den finansielle stabilitet i Unionen og i den medlemsstat, hvor de er etableret, fordi de reguleringsregler eller regler om bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, der gælder for deres hovedvirksomhed, ikke i tilstrækkelig grad tager højde for eller ikke muliggør en korrekt overvågning af de specifikke risici, der opstår i forbindelse med de aktiviteter, som filialen udøver i medlemsstaten, eller af de risici for modparter i medlemsstaten, som tredjelandskoncernen giver anledning til. Med henblik på at fastslå, om tredjelandets forsigtigheds- og tilsynsstandarder for bankvirksomhed er ækvivalente med Unionens standarder, bør Kommissionen kunne pålægge EBA at foretage en vurdering og udarbejde en rapport om det pågældende tredjelands bankreguleringsramme i overensstemmelse med artikel 33 i forordning (EU) nr. 1093/2010. EBA bør sikre, at vurderingen foretages på en stringent og gennemsigtig måde og efter en velfungerende metode. EBA bør tillige rådføre sig med og arbejde tæt sammen med tredjelandets tilsynsmyndigheder, de offentlige myndigheder med ansvar for dets bankregulering og, hvor det er relevant, parter i den private sektor og bør bestræbe sig på at behandle disse parter retfærdigt og give dem mulighed for at fremlægge dokumentation og fremsætte bemærkninger inden for rimelige frister. Endvidere bør EBA sikre, at den rapport, der udarbejdes, er behørigt begrundet, indeholder en detaljeret beskrivelse af de vurderede forhold og fremlægges inden for en rimelig frist. For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af dette direktiv bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser til at vedtage afgørelser om ækvivalensen af bankreguleringsrammerne for tredjelandsfilialer. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 ([11]).

(21) De kompetente myndigheder bør have udtrykkelig beføjelse til fra sag til sag at kræve, at tredjelandsfilialer ansøger om tilladelse i overensstemmelse med afsnit III, kapitel 1, i direktiv 2013/36/EU, i det mindste hvis disse filialer udøver aktiviteter med kunder eller modparter i andre medlemsstater i strid med reglerne for det indre marked, hvis de udgør en betydelig risiko for den finansielle stabilitet i Unionen eller i den medlemsstat, hvor de er etableret, eller hvis det samlede beløb for aktiverne i alle tredjelandsfilialer i Unionen, der tilhører samme tredjelandskoncern, er lig med eller over 40 mia. EUR, eller beløbet for tredjelandsfilialens aktiver i den medlemsstat, hvor den er etableret, er lig med eller over 10 mia. EUR. Desuden bør de kompetente myndigheder være forpligtede til at vurdere, om tredjelandsfilialer har systemisk betydning, hvis det samlede beløb for aktiverne i alle tredjelandsfilialer i Unionen, der tilhører samme tredjelandskoncern, er lig med eller over 40 mia. EUR. Alle tredjelandsfilialer, der tilhører samme tredjelandskoncern, og som er etableret i én medlemsstat eller i hele Unionen, bør underkastes en sådan vurdering af deres respektive kompetente myndigheder. Det bør med denne vurdering i overensstemmelse med nærmere fastlagte kriterier undersøges, om de pågældende filialer udgør en risiko for den finansielle stabilitet i Unionen eller dens medlemsstater svarende til den, som udgøres af institutter, der er defineret som værende »systemisk vigtige« i henhold til direktiv 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 575/2013. Konkluderer de kompetente myndigheder, at tredjelandsfilialerne er systemisk vigtige, bør de pålægge disse filialer krav, der er hensigtsmæssige som middel til at afbøde risiciene for den finansielle stabilitet. I dette øjemed bør de kompetente myndigheder kunne kræve, at tredjelandsfilialer ansøger om at blive meddelt tilladelse som datterinstitutter i henhold til direktiv 2013/36/EU, hvis de fortsat skal kunne udøve bankvirksomhed i medlemsstaten eller i hele Unionen. De kompetente myndigheder bør derudover kunne pålægge andre krav, navnlig en forpligtelse til at omstrukturere tredjelandsfilialers aktiver eller aktiviteter i Unionen, således at disse filialer ophører med at have systemisk betydning, eller et krav om overholdelse af yderligere kapital-, likviditets-, indberetnings- eller oplysningskrav, hvis dette vil være tilstrækkeligt til at imødegå risiciene for den finansielle stabilitet. De kompetente myndigheder bør have mulighed for ikke at pålægge tredjelandsfilialer, der vurderes at have systemisk betydning, nogen disse krav, i hvilket tilfælde de bør give EBA og de kompetente myndigheder i de medlemsstater, hvor den relevante tredjelandskoncern har etableret andre tredjelandsfilialer eller datterinstitutter, en begrundet underretning. For at tage hensyn til konsekvenserne i hele Unionen bør de kompetente myndigheder, der beslutter at udøve deres beføjelse til at kræve tilladelse som datterinstitut, på forhånd høre EBA og de berørte kompetente myndigheder.

([11]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

(22) For at fremme konsekvens i tilsynsafgørelser vedrørende en tredjelandskoncern, der har filialer og datterselskaber i hele Unionen, bør de kompetente myndigheder, når de foretager vurdering af systemisk betydning, høre EBA og de kompetente myndigheder i de medlemsstater, hvor den pågældende tredjelandskoncern har etableret andre tredjelandsfilialer eller datterinstitutter, med henblik på at vurdere de risici for den finansielle stabilitet, som den pågældende tredjelandsfilial kan udgøre for andre medlemsstater end den medlemsstat, hvor den er etableret.

(23) De kompetente myndigheder bør regelmæssigt gennemgå tredjelandsfilialers opfyldelse af de relevante krav i henhold til direktiv 2013/36/EU og pålægge disse filialer tilsynsforanstaltninger for at sikre eller genoprette opfyldelse af disse krav. For at lette et effektivt tilsyn med tredjelandsfilialers opfyldelse af disse krav og for at opnå et samlet overblik over tredjelandskoncerners aktiviteter i Unionen bør der foretages fælles tilsynsmæssig og finansiel indberetning til de kompetente myndigheder med anvendelse af standardmodeller. EBA bør have mandat til at udarbejde udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder, som fastlægger disse modeller. Med henblik på at sikre, at alle aktiviteter i tredjelandskoncerner, der opererer i Unionen gennem tredjelandsfilialer, er underlagt omfattende tilsyn for at undgå, at de krav, der gælder for disse koncerner i henhold til EU-retten, omgås, og for at minimere de potentielle risici for den finansielle stabilitet i Unionen er det desuden nødvendigt at indføre hensigtsmæssige ordninger for samarbejde mellem de kompetente myndigheder. Klasse 1-tredjelandsfilialer bør navnlig være omfattet af anvendelsesområdet for tilsynskollegierne for tredjelandskoncerner i Unionen. Hvis et sådant kollegium endnu ikke findes, bør de kompetente myndigheder oprette et ad hoc-kollegium for alle klasse 1-tredjelandsfilialer i samme koncern, hvis denne koncern opererer i mere end én medlemsstat.

(24) Unionens ramme for tredjelandsfilialer bør anvendes, uden at det berører de skønsbeføjelser, som medlemsstaterne i øjeblikket har til på generelt grundlag at kræve, at tredjelandsvirksomheder fra visse tredjelande udelukkende udøver bankvirksomhed på deres område gennem datterinstitutter, der er meddelt tilladelse i henhold til afsnit III, kapitel 1, i direktiv 2013/36/EU. Dette krav kan vedrøre tredjelande, der anvender forsigtigheds- og tilsynsstandarder for bankvirksomhed, som ikke er ækvivalente med standarderne i medlemsstatens nationale ret, eller tredjelande med strategiske mangler i deres ordning for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme.

(25) Uanset de gældende regler om tavshedspligt bør udvekslingen af oplysninger mellem kompetente myndigheder og skattemyndigheder forbedres. Udvekslingen af oplysninger bør under alle omstændigheder være i overensstemmelse med national ret, og hvis oplysningerne stammer fra en anden medlemsstat, bør der indgås en aftale om videregivelse mellem de relevante kompetente myndigheder.

(26) Det er helt afgørende, at institutter, finansielle holdingselskaber og blandede finansielle holdingselskaber overholder de tilsynskrav, der skal garantere deres sikkerhed og soliditet og bevare stabiliteten i det finansielle system, både på EU-plan som helhed og i den enkelte medlemsstat. Den Europæiske Centralbank (ECB) og de nationale kompetente myndigheder bør derfor have beføjelse til rettidigt at træffe effektive foranstaltninger, hvis institutter, finansielle holdingselskaber eller blandede finansielle holdingselskaber og deres reelle ledere ikke overholder tilsynskrav eller tilsynsafgørelser.

(27) For at sikre lige konkurrencevilkår i relation til sanktionsbeføjelser bør medlemsstaterne skulle fastsætte bestemmelser om administrative sanktioner, tvangsbøder og andre administrative foranstaltninger, som er effektive, står i rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning, for overtrædelser af nationale bestemmelser til gennemførelse af direktiv 2013/36/EU og overtrædelser af forordning (EU) nr. 575/2013 eller afgørelser truffet af en kompetent myndighed på grundlag af disse bestemmelser eller denne forordning. Disse administrative sanktioner, tvangsbøder og andre administrative foranstaltninger bør opfylde visse minimumskrav, herunder vedrørende de minimumsbeføjelser, som de kompetente myndigheder tillægges for at kunne pålægge dem, de kriterier, som de kompetente myndigheder bør tage hensyn til ved anvendelse af dem, offentliggørelseskrav og størrelsen af administrative sanktioner og tvangsbøder. EBA bør have mandat til at aflægge rapport om samarbejdet mellem kompetente myndigheder i forbindelse med anvendelsen af administrative sanktioner, tvangsbøder og andre administrative foranstaltninger.

(28) Medlemsstaterne bør kunne pålægge administrative sanktioner, hvis den pågældende overtrædelse også er omfattet af national strafferet. De kompetente myndigheder bør tage hensyn til eventuelle tidligere strafferetlige sanktioner, der for den samme overtrædelse er blevet pålagt den fysiske eller juridiske person for overtrædelsen, når de træffer beslutning om arten af administrative sanktioner eller andre administrative foranstaltninger, der skal anvendes, og størrelsen af administrative økonomiske sanktioner. Dette skal sikre, at strengheden af alle de administrative sanktioner og andre administrative foranstaltninger, der pålægges som straf i tilfælde af kumulation af administrative og strafferetlige procedurer som følge af samme retsstridige adfærd, begrænses til, hvad der er nødvendigt i betragtning af den pågældende overtrædelses alvor. Med henblik herpå bør medlemsstaterne indføre passende mekanismer for at sikre, at de kompetente myndigheder og retlige myndigheder rettidigt underrettes behørigt om enhver administrativ eller strafferetlig procedure, der indledes mod den samme fysiske eller juridiske person.

(29) Administrative økonomiske sanktioner bør have en afskrækkende virkning med henblik på at forhindre, at fysiske eller juridiske personer, der overtræder nationale bestemmelser til gennemførelse af direktiv 2013/36/EU eller bestemmelser i forordning (EU) nr. 575/2013, gør sig skyldige i samme eller lignende adfærd i fremtiden. Administrative økonomiske sanktioner over for juridiske personer bør anvendes konsekvent, navnlig med hensyn til fastsættelsen af det maksimale beløb for sådanne sanktioner, hvor der bør tages hensyn til den pågældende virksomheds samlede årlige nettoomsætning. Den samlede årlige nettoomsætning som omhandlet i direktiv 2013/36/EU er imidlertid i øjeblikket hverken udtømmende eller tilstrækkeligt klar til at sikre lige konkurrencevilkår i forbindelse med anvendelse af administrative økonomiske sanktioner. For at sikre en ensartet beregning i hele Unionen bør direktiv 2013/36/EU indeholde en liste over elementer, der skal indgå i beregningen af den samlede årlige nettoomsætning.

(30) Ud over administrative økonomiske sanktioner bør de kompetente myndigheder have beføjelse til at pålægge institutter, finansielle holdingselskaber, blandede finansielle holdingselskaber og de medlemmer af ledelsesorganet i dets ledelsesfunktion, den daglige ledelse, personer med nøglefunktioner, andre væsentlige risikotagere og eventuelle andre fysiske personer, som udpeges som ansvarlige i henhold til national ret, tvangsbøder for overtrædelse af forpligtelsen til at overholde de nationale bestemmelser til gennemførelse af direktiv 2013/36/EU eller deres forpligtelser i henhold til forordning (EU) nr. 575/2013 eller i henhold til en afgørelse truffet af en kompetent myndighed på grundlag af disse bestemmelser eller denne forordning. Medlemsstaterne bør fastsætte specifikke regler og effektive mekanismer for anvendelse af tvangsbøder. Tvangsbøder bør pålægges i tilfælde af vedvarende overtrædelse. Uden at det berører de berørte personers proceduremæssige rettigheder i henhold til gældende ret, herunder disse personers ret til at blive hørt, bør de kompetente myndigheder kunne pålægge tvangsbøder uden på forhånd at skulle rette en anmodning, et påbud eller en advarsel til den part, der har gjort sig skyldig i overtrædelsen, med krav om fornyet overholdelse. Da formålet med tvangsbøderne er at få fysiske eller juridiske personer til at bringe en igangværende overtrædelse til ophør, bør anvendelsen af tvangsbøder ikke være til hinder for, at de kompetente myndigheder efterfølgende kan pålægge administrative sanktioner for den samme overtrædelse. Det bør være muligt, at tvangsbøder pålægges på en bestemt dato og først finder anvendelse på en senere dato. Medmindre andet er fastsat af medlemsstaterne, bør tvangsbøder beregnes dagligt.

(31) For at sikre de bedst mulige indsatsmuligheder efter en overtrædelse og for at bidrage til at forhindre yderligere overtrædelser, uanset om sådanne overtrædelser er underlagt en administrativ sanktion eller en anden administrativ foranstaltning i henhold til national ret, bør medlemsstaterne kunne fastsætte yderligere administrative sanktioner og større administrative økonomiske sanktioner og tvangsbøder.

(32) Nå den kompetente myndighed pålægger tvangsbøder, bør den tage hensyn til en tvangsbødes potentielle indvirkning på den overtrædende fysiske eller juridiske persons finansielle situation og forsøge at undgå en situation, hvor sanktionen vil føre til insolvens eller alvorlige økonomiske vanskeligheder for den overtrædende fysiske eller juridiske person eller vil udgøre en uforholdsmæssigt stor procentdel af den fysiske persons årlige indkomst eller den juridiske persons samlede årlige nettoomsætning. De kompetente myndigheder bør også sikre, at tvangsbøder anvendes over for medlemmerne af ledelsesorganet, den daglige ledelse, personer med nøglefunktioner, andre væsentlige risikotagere og eventuelle andre fysiske personer, der udpeges som direkte ansvarlige for overtrædelsen, enten individuelt eller kollektivt.

(33) Under ekstraordinære omstændigheder, hvor en medlemsstats retssystem ikke giver mulighed for at pålægge de i dette direktiv omhandlede administrative sanktioner, bør det i særlige tilfælde være muligt at anvende reglerne om administrative sanktioner på en sådan måde, at den kompetente myndighed tager initiativ til sanktionen, som så pålægges af en retlig myndighed. Det er ikke desto mindre nødvendigt, at disse medlemsstater sikrer, at virkningen af anvendelse af sådanne regler og sanktioner svarer til virkningen af administrative sanktioner pålagt af de kompetente myndigheder. Sanktionerne bør derfor være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.

(34) For at sikre, at der er passende sanktioner til rådighed for overtrædelser af nationale bestemmelser til gennemførelse af direktiv 2013/36/EU og for overtrædelser af forordning (EU) nr. 575/2013, bør listen over overtrædelser, der kan medføre administrative sanktioner, tvangsbøder og andre administrative foranstaltninger, suppleres. Listen over overtrædelser i direktiv 2013/36/EU bør derfor ændres.

(35) Efter indførelsen af den internationale regnskabsstandard 9 for finansielle instrumenter (IFRS 9) den 1. januar 2018 påvirker resultatet af beregningerne af forventede kredittab, som er baseret på en modelleringsmetode, direkte størrelsen af institutternes kapitalgrundlag og lovbestemte nøgletal. Disse modelleringsmetoder danner også grundlag for beregningen af forventede kredittab, når institutterne anvender nationale regnskabssystemer. Det er derfor vigtigt, at de kompetente myndigheder og EBA har et klart overblik over den indvirkning, disse beregninger har på de forskellige risikovægtede aktiver og kapitalgrundlagskrav, der opstår for tilsvarende eksponeringer. Med henblik herpå bør benchmarkingundersøgelsen også omfatte disse modelleringsmetoder. Eftersom institutter, der beregner kapitalgrundlagskrav i overensstemmelse med standardmetoden for kreditrisiko, også kan anvende

modeller til beregning af forventede kredittab inden for rammerne af IFRS 9, bør disse institutter også medtages i benchmarkingundersøgelsen under hensyntagen til proportionalitetsprincippet.

(36) Ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/876 ([12]) ændredes forordning (EU) nr. 575/2013, ved at der indførtes en revideret markedsrisikoramme udarbejdet af Baselkomitéen for Banktilsyn. Den alternative standardmetode, der er en del af denne nye ramme, giver institutterne mulighed for at modelberegne visse parametre, der anvendes til beregning af risikovægtede aktiver og kapitalgrundlagskrav i relation til markedsrisiko. Det er derfor vigtigt for de kompetente myndigheder og EBA at have et klart overblik over det interval af værdier for risikovægtede aktiver og kapitalgrundlagskrav, der opstår for lignende eksponeringer, ikke blot under den alternative metode med interne modeller, men også under den alternative standardmetode. Som følge heraf bør benchmarkingundersøgelsen af markedsrisiko omfatte såvel de reviderede standardmetoder som metoder med interne modeller under hensyntagen til proportionalitetsprincippet.

(37) Den globale omstilling til en bæredygtig økonomi som nedfældet i Parisaftalen ([13]), som blev vedtaget den 12. december 2015 inden for rammerne af De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer (»Parisaftalen«), og FN's 2030-dagsorden for bæredygtig udvikling vil kræve en dybtgående socioøkonomisk omstilling og vil være afhængig af, at der mobiliseres betydelige finansielle ressourcer fra den offentlige og den private sektor. Den europæiske grønne pagt, som Kommissionen indførte i sin meddelelse af 11. december 2019, forpligter Unionen til at blive klimaneutral senest i 2050. Det finansielle system har en relevant rolle at spille med hensyn til at støtte denne omstilling — ikke blot i forhold til at gribe og understøtte de muligheder, der opstår, men også med henblik på en hensigtsmæssig styring af de risici, der vil kunne være forbundet hermed. Da disse risici kan have konsekvenser for stabiliteten i både de enkelte institutter og det finansielle system som helhed, er det nødvendigt med en styrket reguleringsmæssig tilsynsramme, der bedre integrerer de dermed forbundne risici.

(38) Det hidtil usete omfang af omstillingen til en bæredygtig, klimaneutral og cirkulær økonomi vil få betydelig indvirkning på det finansielle system. Netværket af centralbanker og tilsynsmyndigheder for et grønnere finansielt system (»Network of Central Banks and Supervisors for Greening the Financial System«) anerkendte i 2018, at klimarelaterede risici er en kilde til finansielle risici. I meddelelsen fra Kommissionen af 6. juli 2021 med titlen »Strategi for finansiering af omstillingen til en bæredygtig økonomi« (»den nye strategi for bæredygtig finansiering«) understreges det, at ESG-risici samt risici, der opstår som følge af de fysiske konsekvenser af klimaændringer, tab af biodiversitet og den generelle miljøforringelse af økosystemerne i særdeleshed, udgør en hidtil uset udfordring for vores økonomier og for Unionens økonomi og det finansielle systems stabilitet. Disse risici har helt specifikke karakteristika, såsom deres fremadrettede karakter og deres særlige virkninger på kort, mellemlang og lang sigt. Den specifikke karakter af klimarelaterede og andre miljømæssige risici, f.eks. risici som opstår som følge af miljøforringelse og tab af biodiversitet, for så vidt angår både omstilling og fysiske risici kræver navnlig, at disse risici håndteres med en lang tidshorisont på mindst ti år.

(39) Omstillingen til en bæredygtig, klimaneutral og cirkulær økonomi vil på grund af sin langsigtede og gennemgribende karakter medføre væsentlige ændringer i institutternes forretningsmodeller. En passende tilpasning af den finansielle sektor og af kreditinstitutterne i særdeleshed er nødvendig for at nå målet om en nettodrivhusgasemission på nul i Unionens økonomi senest i 2050, samtidig med at de iboende risici holdes under kontrol. De kompetente myndigheder bør derfor have mulighed for at vurdere denne tilpasningsproces og for at gribe ind i tilfælde, hvor den måde, hvorpå institutter styrer klimarisici samt risici, som opstår som følge af miljøforringelse og tab af biodiversitet, er til fare for de enkelte institutters stabilitet eller den finansielle stabilitet generelt. De kompetente myndigheder bør ligeledes overvåge og have beføjelser til at gribe ind, hvis der opstår risici som følge af omstillingstendenser i forbindelse med Unionens og medlemsstaternes relevante reguleringsmæssige mål med hensyn til ESG-faktorer, f. eks. som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1119 ([14]), meddelelsen fra Kommissionen af 14. juli 2021 med titlen »»Fit for 55«: realisering af EU's klimamål for 2030 på vej mod klimaneutralitet« (»Fit for 55-pakken«) og den globale Kunming-Montreal-ramme for biodiversitet, der blev vedtaget den 19. december 2022 af partskonferencen under De Forenede Nationers konvention om den biologiske mangfoldighed, samt, hvis det er relevant for internationalt aktive institutter, tredjelandes juridiske og reguleringsmæssige mål, som medfører risici for

([12]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/876 af 20. maj 2019 om ændring af forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår gearingsgrad, net stable funding ratio, krav til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver, modpartskreditrisiko, markedsrisiko, eksponeringer mod centrale modparter, eksponeringer mod kollektive investeringsordninger, store eksponeringer og indberetnings- og oplysningskrav og forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 150 af 7.6.2019, s. 1).

([13]) EUT L 282 af 19.10.2016, s. 4.

([14]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1119 af 30. juni 2021 om fastlæggelse af rammerne for at opnå klimaneutralitet og om ændring af forordning (EF) nr. 401/2009 og (EU) 2018/1999 (»den europæiske klimalov«) (EUT L 243 af 9.7.2021, s. 1).

disses forretningsmodeller og -strategier eller for den finansielle stabilitet. De kompetente myndigheder bør også have beføjelse til at styrke mål, foranstaltninger og tiltag i institutters tilsynsplaner, hvis de anses for at være utilstrækkelige til at håndtere ESG-risiciene på kort, mellemlang og lang sigt og i denne henseende kan udgøre en væsentlig risiko for deres solvens. Klimarisici, og miljørisici generelt, bør ses i sammenhæng med sociale og ledelsesmæssige risici som en enkelt risikokategori for at muliggøre en omfattende og koordineret integration af disse faktorer, idet de ofte er indbyrdes forbundne. ESG-risici hænger nøje sammen med begrebet bæredygtighed, da ESG-faktorerne udgør de tre vigtigste bæredygtighedssøjler.

(40) For at kunne bevare en tilstrækkelig modstandsdygtighed over for de negative virkninger af ESG-faktorer skal institutter, der er etableret i Unionen, være i stand til systematisk at identificere, måle og styre ESG-risici, og deres tilsynsmyndigheder bør skulle vurdere risiciene såvel for det enkelte institut som på systemisk niveau, idet de bør give miljøfaktorer førsteprioritet og efterfølgende vurdere andre bæredygtighedsfaktorer, efterhånden som de relevante vurderingsmetoder og -værktøjer bliver udviklet. Institutterne bør skulle vurdere overensstemmelsen mellem deres porteføljer og Unionens ambition om at blive klimaneutral senest i 2050 og undgå miljøforringelse og tab af biodiversitet. Institutterne bør være forpligtede til at udarbejde specifikke planer for imødegåelse af de finansielle risici, der på kort, mellemlang og lang sigt opstår som følge af ESG-faktorer, herunder som følge af omstillingstendenser i forbindelse med Unionens og medlemsstaternes relevante reguleringsmæssige mål, f.eks. som fastsat i Parisaftalen, forordning (EU) 2021/1119, Fit for 55-pakken og den globale Kunming-Montreal-ramme for biodiversitet, samt, hvis det er relevant for internationalt aktive institutter, tredjelandes juridiske og reguleringsmæssige mål. Institutterne bør skulle have robuste ledelsesordninger og interne processer til styring af ESG-risici og handle efter strategier, der er godkendt af deres ledelsesorganer, og som tager hensyn til virkningerne af ESG-faktorer — ikke blot de umiddelbare virkninger, men også virkningerne på længere sigt. Den kollektive viden og bevidsthed om ESG-faktorer i institutters ledelsesorganer og intern allokering af kapital til imødegåelse af ESG-risici vil også være af central betydning for styrkelsen af modstandsdygtigheden over for de negative virkninger af disse risici. ESG-risicis særlige karakteristika betyder, at indsigt, måling og risikostyringspraksis kan variere betydeligt fra institut til institut. For at sikre konvergens i hele Unionen og en fælles forståelse af ESG-risici bør en tilsynsmæssig reguleringsramme omfatte passende definitioner og minimumsstandarder for vurdering af disse risici. For at nå dette mål bør der indføres definitioner i direktiv 2013/36/EU, og EBA bør tillægges beføjelse til at fastlægge et minimumssæt af referencemetoder til vurdering af ESG-risicis indvirkning på institutters finansielle stabilitet med fokus på miljøfaktorers indvirkning. Eftersom ESG-risicis fremadrettede karakter betyder, at scenarieanalyser og stresstest sammen med planer for imødegåelse af disse risici er særligt informative vurderingsværktøjer, bør EBA også have beføjelse til at udvikle ensartede kriterier for indholdet af planerne for imødegåelse af disse risici og for opstilling af scenarier og anvendelse af stresstestmetoder. EBA bør basere sine scenarier på tilgængelig videnskabelig dokumentation på grundlag af arbejdet i netværket af centralbanker og tilsynsmyndigheder for et grønnere finansielt system og Kommissionens bestræbelser på at styrke samarbejdet mellem alle relevante offentlige myndigheder med henblik på at udvikle et fælles metodegrundlag som skitseret i den nye strategi for bæredygtig finansiering. Miljørelaterede risici, herunder klimarelaterede risici og risici, som opstår som følge af miljøforringelse og tab af biodiversitet, bør prioriteres i lyset af deres hastende karakter og den særlige relevans af scenarieanalyser og stresstest til vurdering heraf.

(41) Som vigtige udbydere af finansiering til virksomheder og husholdninger i Unionen har institutter en relevant rolle at spille med hensyn til at fremme bæredygtig udvikling i hele Unionen. For at Unionen kan nå sit overordnede mål om at opnå klimaneutralitet senest i 2050 som fastsat i forordning (EU) 2021/1119, er institutter nødt til at integrere rollen med hensyn til at fremme bæredygtig udvikling i deres politikker og aktiviteter. For at tage højde for denne integrationsproces skal institutters forretningsmodeller og -strategier afprøves for så vidt angår de relevante EU-reguleringsmål for en bæredygtig økonomi, herunder for eksempel for så vidt angår de foranstaltninger, som Det Europæiske Videnskabelige Rådgivende Organ om Klimaændringer har foreskrevet for at identificere ESG-risici, som opstår som følge af manglende tilpasning. Hvis institutter offentliggør deres bæredygtighedsmål og -tilsagn i henhold til andre obligatoriske eller frivillige bæredygtighedsrammer, såsom i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU ([15]), bør disse mål og tilsagn være i overensstemmelse med de specifikke planer for håndtering af de ESG-risici, som de står over for på kort, mellemlang og lang sigt. De kompetente myndigheder bør gennem deres relevante tilsynsaktiviteter vurdere, i hvilket omfang institutter står over for ESG-risici og har ledsagende ledelsespolitikker og operationelle tiltag afspejlet i de mål og milepæle, der er fastsat i deres tilsynsplaner, og som er

([15]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF (EUT L 182 af 29.6.2013, s. 19).

i overensstemmelse med deres offentliggjorte bæredygtighedstilsagn i forbindelse med tilpasningsprocessen hen imod klimaneutralitet senest i 2050. For at fremme en sund og effektiv risikoovervågning samt en ledelsesadfærd, der er i overensstemmelse med deres langsigtede strategi for bæredygtighed, bør institutters risikovillighed med hensyn til ESG-risici være en integreret del af deres aflønningspolitikker og -praksis.

(42) ESG-risici kan have vidtrækkende konsekvenser for stabiliteten i både de enkelte institutter og det finansielle system som helhed. De kompetente myndigheder bør derfor konsekvent tage højde for disse risici i deres relevante tilsynsaktiviteter, herunder tilsynskontrol- og vurderingsprocessen og stresstestningen af disse risici. Kommissionen har ved hjælp af instrumentet for teknisk støtte, som blev oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/240 ([16]), bistået nationale kompetente myndigheder med udvikling og implementering af stresstestmetoder og vil fortsat yde teknisk bistand på dette område. Stresstestmetoderne for ESG-risici er dog hidtil primært blevet anvendt på forsøgsbasis. For klart og konsekvent at integrere stresstestning af ESG-risici i tilsynet bør EBA, Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger, EIOPA), som blev oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010 ([17]), og Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed, ESMA), som blev oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 ([18]), i fællesskab udarbejde retningslinjer med henblik på at sikre en konsekvent fremgangsmåde og fælles metoder til stresstestning af ESG-risici. Stresstestning af disse risici bør begynde med klima- og miljørelaterede faktorer, og de kompetente myndigheder bør — efterhånden som flere ESG-risikodata og -metoder bliver tilgængelige til støtte for udviklingen af yderligere værktøjer til vurdering af deres kvantitative indvirkning på finansielle risici — i stigende grad vurdere indvirkningen af disse risici i forbindelse med deres tilstrækkelighedsvurderinger af institutter. Med henblik på at sikre konvergens i tilsynspraksis bør EBA udstede retningslinjer for ensartet medtagelse af ESG-risici i tilsynskontrol- og vurderingsprocessen.

(43) Bestemmelserne i direktiv 2013/36/EU om rammen for den systemiske buffer kan allerede nu anvendes til at imødegå forskellige former for systemiske risici, herunder systemiske risici i tilknytning til klimaændringer. I det omfang institutters kompetente eller udpegede myndigheder vurderer, at risici i tilknytning til klimaændringer har potentiale til at få alvorlige negative konsekvenser for det finansielle system og realøkonomien i medlemsstaterne, bør de indføre en systemisk buffersats, som også kan anvendes på visse grupper eller delgrupper af eksponeringer, for eksempel på eksponeringer, der er udsat for fysiske risici og omstillingsrisici i tilknytning til klimaændringer, hvis de vurderer, at indførelse af en sådan sats er et effektivt middel til at afbøde disse risici og står i rimeligt forhold hertil.

(44) Markederne for kryptoaktiver er vokset hurtigt i de seneste år. For at imødegå potentielle risici for institutter som følge af deres eksponeringer mod kryptoaktiver, der ikke er tilstrækkeligt dækket af den gældende tilsynsramme, har Baselkomitéen for Banktilsyn udarbejdet en standard for tilsynsmæssig behandling af kryptoaktiveksponeringer. En del af denne standard vedrører institutters risikostyring og anvendelse af tilsynskontrol- og evalueringsprocessen på institutter. Institutter med direkte eller indirekte eksponeringer mod kryptoaktiver eller institutter, der yder relaterede tjenester vedrørende en hvilken som helst form for kryptoaktiver, bør pålægges at indføre risikostyringspolitikker, -processer og -praksis for på passende vis at kunne styre risici som følge af deres eksponeringer mod kryptoaktiver. Institutter bør navnlig i deres risikostyringsaktiviteter tage højde for risici i forbindelse med kryptoaktivteknologi og generel informations- og kommunikationsteknologi samt cyberrisici, juridiske risici, risici vedrørende hvidvask af penge og finansiering af terrorisme samt værdiansættelsesrisici. De kompetente myndigheder bør kunne træffe de nødvendige tilsynsforanstaltninger, hvis institutters risikostyringspraksis anses for at være utilstrækkelig.

(45) Formålet med at vurdere egnetheden af medlemmer af ledelsesorganer er at sikre, at disse medlemmer er kvalificerede til deres rolle og har et godt omdømme. Det er af afgørende betydning at have en solid egnetheds- og hæderlighedsramme for vurdering af egnetheden af medlemmer af ledelsesorganet og personer med nøglefunktioner for at sikre, at institutterne drives korrekt, og at deres risici styres på hensigtsmæssig vis. De gældende regler sikrer ikke, at et udnævnende institut foretager en rettidig egnethedsvurdering af medlemmerne af ledelsesorganet. Endvidere findes der i øjeblikket ingen regler for egnethedsvurdering af personer med nøglefunktioner. Desuden skal

([16]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/240 af 10. februar 2021 om oprettelse af et instrument for teknisk støtte (EUT L 57 af 18.2.2021, s. 1).

([17]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/79/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 48).

([18]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/77/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 84).

grænseoverskridende institutter navigere i en lang række af forskellige nationale regler og procedurer, hvilket mindsker den gældende rammes effektivitet. Eksistensen af meget forskellige krav vedrørende egnethedsvurdering i Unionen er et særligt relevant problem i forbindelse med bankunionen. Som følge heraf er det vigtigt at fastlægge et regelsæt på EU-plan for at indføre en mere sammenhængende og forudsigelig egnetheds- og hæderlighedsramme. Dette vil fremme tilsynsmæssig konvergens, yderligere muliggøre tillid mellem kompetente myndigheder og skabe større retssikkerhed for institutter. Egnetheds- og hæderlighedsvurderinger er et vigtigt tilsynselement sammen med andre mekanismer såsom tilsynskontrol- og vurderingsprocessen og aflønningsregler, som tilsammen sikrer forsvarlig ledelse af institutter.

(46) For at sikre forsvarlig ledelse, lette uafhængige udtalelser og kritiske udfordringer og fremlægge en bred vifte af synspunkter og erfaringer bør ledelsesorganer være tilstrækkeligt forskelligartede med hensyn til alder, køn, geografisk herkomst samt uddannelsesmæssig og erhvervsmæssig baggrund. Kønsbalance er af særlig betydning for at sikre en passende repræsentation af befolkningen og bør fremmes.

(47) Institutter, finansielle holdingselskaber og blandede finansielle holdingselskaber, som har hovedansvaret for at vurdere egnetheden af hvert medlem af ledelsesorganet, bør foretage den indledende egnethedsvurdering, inden et nyt medlem tiltræder hvervet, med visse undtagelser, efterfulgt af kontrol foretaget af de kompetente myndigheder. Disse enheder bør sikre, at oplysningerne om egnetheden af medlemmer af ledelsesorganet holdes ajour. Enhederne bør meddele den kompetente myndighed disse oplysninger. Så snart eventuelle nye forhold eller andre omstændigheder, der kan påvirke egnetheden af medlemmer af ledelsesorganet, bliver kendt, bør disse enheder uden unødig forsinkelse underrette de kompetente myndigheder herom. Enhederne bør træffe de nødvendige foranstaltninger, hvis de konkluderer, at et medlem eller et potentielt medlem af ledelsesorganet ikke opfylder egnethedskravene. Samme krav bør også gælde for personer med nøglefunktioner.

(48) For at sørge for retssikkerhed og forudsigelighed for enhederne er det nødvendigt at fastlægge procedureregler for de kompetente myndigheders kontrol af egnetheden af medlemmer af ledelsesorganet og personer med nøglefunktioner i store institutter. Sådanne procedureregler bør gøre det muligt for de kompetente myndigheder at anmode om yderligere oplysninger, hvis det er nødvendigt, herunder gennem dokumentation, samtaler og høringer. Oplysninger og dokumenter, der er nødvendige for de kompetente myndigheders egnethedsvurdering, herunder i forbindelse med den egnethedsansøgning, som store institutter skal fremlægge, inden et potentielt medlem tiltræder et hverv (»forhåndsansøgning om egnethed«), for medlemmer af ledelsesorganet i dets ledelsesfunktion eller formanden for ledelsesorganet i dets tilsynsfunktion, bør stilles til rådighed for de kompetente myndigheder på en måde, som de kompetente myndigheder fastlægger. De kompetente myndigheder bør revurdere et medlems egnethed, hvis de relevante oplysninger om dette medlems egnethed er ændret. De kompetente myndigheder bør ikke være forpligtet til at revurdere egnetheden af medlemmerne af ledelsesorganet, når deres mandat forlænges, medmindre relevante oplysninger, som de kompetente myndigheder har kendskab til, har ændret sig, og en sådan ændring kan påvirke det pågældende medlems egnethed. De kompetente myndigheder bør have beføjelse til at træffe de nødvendige foranstaltninger, hvis de konkluderer, at egnethedskravene ikke er opfyldt. De kompetente myndigheder bør kunne anmode den myndighed, der er ansvarlig for tilsyn med bekæmpelse af hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme i overensstemmelse med direktiv (EU) 2015/849, om på et risikobaseret grundlag at konsultere de relevante oplysninger om medlemmerne af ledelsesorganet og om at få adgang til den centrale database vedrørende bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme.

(49) På grund af de risici, som store institutter udgør, navnlig som følge af potentielle afsmittende virkninger, bør de kompetente myndigheder i medlemsstater, hvor tilsynsmyndighedens egnethedsvurdering foretages, efter at et medlem har tiltrådt et hverv i ledelsesorganet, i overensstemmelse med national ret uden unødig forsinkelse underrettes, så snart der er en klar hensigt om at udnævne et medlem af ledelsesorganet i dets ledelsesfunktion eller formanden for ledelsesorganet i dets tilsynsfunktion. Store institutter bør under alle omstændigheder sørge for, at de kompetente myndigheder modtager en forhåndsansøgning om egnethed senest 30 arbejdsdage, før et potentielt medlem tiltræder hvervet. Forhåndsansøgningen om egnethed bør ledsages af alle relevante dokumenter og oplysninger, der er nødvendige for vurderingen, uanset om de kompetente myndigheders egnethedsvurdering er afsluttet før eller efter, at personen tiltræder hvervet. Hvis straffeattester eller andre dokumenter, der kræves i henhold til national ret, eller som de kompetente myndigheder har anført, bliver tilgængelige på et senere tidspunkt, bør de kompetente myndigheder også uden unødig forsinkelse modtage disse dokumenter eller oplysninger. Forhåndsansøgningen om egnethed bør gøre det muligt for de kompetente myndigheder at påbegynde deres analyse og træffe foranstaltninger i forbindelse med vurderingen. Sådanne foranstaltninger kan omfatte at forhindre det potentielle medlem i at tiltræde hvervet, så længe den kompetente myndighed ikke har modtaget tilstrækkelige oplysninger, eller deltage i en udvidet dialog, hvis den kompetente myndighed har betænkeligheder med hensyn til det potentielle medlems egnethed, med henblik på at sikre, at det potentielle medlem er eller bliver egnet, når vedkommende tiltræder hvervet. EBA bør udstede retningslinjer for målrettet og indgående dialog mellem kompetente myndigheder og store institutter med henblik på at fjerne eventuelle hindringer for potentielle

medlemmers egnethed i en samarbejdsånd. En forhåndsansøgning om egnethed bør gøre det muligt for de kompetente myndigheder at indgå i en tidlig dialog med store institutter om egnetheden af medlemmerne af ledelsesorganet i dets ledelsesfunktion eller formanden for ledelsesorganet i dets tilsynsfunktion, inden de tiltræder deres hverv. En forhåndsansøgning om egnethed bør dog ikke berøre store institutters beføjelser og ansvar, når de sikrer, at medlemmerne af ledelsesorganet er egnede, eller eventuelle efterfølgende vurderinger foretaget af de kompetente myndigheder, hvis det er tilladt i henhold til national ret.

(50) For så vidt angår store institutter bør de kompetente myndigheder endvidere behørigt overveje at fastsætte en maksimumsperiode for afslutning af egnethedsvurderingen, i det mindste med hensyn til udnævnelse af medlemmer af ledelsesorganet og udnævnelse af lederen af de interne kontrolfunktioner og økonomidirektøren til en stilling i sådanne institutter. Det bør være muligt at forlænge en sådan maksimumsperiode, hvor det er relevant.

(51) Egnethedsvurderingen af medlemmerne af ledelsesorganet bør ikke berøre national ret om udnævnelse af repræsentanter for medarbejdere i ledelsesorganet og udnævnelse af medlemmer af ledelsesorganet i dets tilsynsfunktion foretaget af regionale eller lokale valgte organer. I disse tilfælde bør der indføres passende sikkerhedsforanstaltninger for at sikre, at disse medlemmer af ledelsesorganet er egnede.

(52) Senest den 31. december 2029 bør EBA i tæt samarbejde med ECB gennemgå og aflægge rapport om anvendelsen og effektiviteten af egnetheds- og hæderlighedsrammen, idet der også tages hensyn til proportionalitetsprincippet, navnlig med hensyn til små og ikkekomplekse institutter.

(53) EBA bør udarbejde retningslinjer for kriterierne for at fastslå, om der er rimelig grund til at have mistanke om, at hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme forekommer eller er forekommet eller er blevet forsøgt, eller at der er øget risiko herfor i forbindelse med en enhed. Ved udarbejdelsen af disse retningslinjer bør EBA samarbejde med ESMA og med Myndigheden for Bekæmpelse af Hvidvask af Penge og Finansiering af Terrorisme, der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1620 ([19]) (»Myndigheden for Bekæmpelse af Hvidvask af Penge og Finansiering af Terrorisme«), når den er oprettet. I tilfælde af at Myndigheden for Bekæmpelse af Hvidvask af Penge og Finansiering af Terrorisme ikke er operationel, når disse retningslinjer er udarbejdet, bør EBA vedtage retningslinjerne uden at skulle samarbejde med denne myndighed.

(54) I lyset af den rolle, som egnethedsvurderingen spiller for en forsvarlig og forsigtig forvaltning af institutterne, er det nødvendigt at give de kompetente myndigheder nye værktøjer til at vurdere egnetheden af medlemmer af ledelsesorganer, den daglige ledelse og personer med nøglefunktioner, såsom ansvarserklæringer og en oversigt over opgaver. Disse nye værktøjer bør være til støtte for de kompetente myndigheder, når de gennemgår institutternes ledelsesordninger som led i tilsynskontrol- og vurderingsprocessen. Uanset ledelsesorganets overordnede kollektive ansvar bør institutterne være forpligtet til at udarbejde individuelle erklæringer, der fastsætter roller og arbejdsopgaver for alle medlemmerne af ledelsesorganet i dets ledelsesfunktion, den daglige ledelse og personer med nøglefunktioner samt en oversigt over arbejdsopgaver, herunder nærmere oplysninger om rapporteringsveje, om ansvarsfordeling og om personer, der indgår i instituttets ledelsesordninger, og om deres arbejdsopgaver. Den enkeltes arbejdsopgaver og ansvar er ikke altid klart eller konsekvent defineret, og der kan være situationer, hvor to eller flere roller overlapper hinanden, eller hvor arbejdsopgaver og ansvar overses, fordi de ikke uden videre kan henføres under en enkelt persons ansvarsområde. Omfanget af den enkeltes arbejdsopgaver og ansvar bør være veldefineret, og ingen opgaver bør være uden ejerskab. Ovennævnte værktøjer bør sikre yderligere ansvarlighed hos medlemmerne af ledelsesorganet i dets ledelsesfunktion, hos den daglige ledelse og hos personer med nøglefunktioner. Hvis medlemsstaterne finder det nødvendigt, bør de endvidere kunne vedtage eller opretholde strengere krav til sådanne værktøjer.

(55) Det yderligere kapitalgrundlagskrav, der fastsættes af et instituts kompetente myndighed i henhold til direktiv 2013/36/EU til imødegåelse af andre risici end risikoen for overdreven gearing, bør alt andet lige ikke øges, som følge af at instituttet bliver bundet af outputgulvet fastsat i forordning (EU) nr. 575/2013. Når instituttet bliver bundet af outputgulvet, bør den kompetente myndighed desuden tage instituttets yderligere kapitalgrundlagskrav op til revision og navnlig vurdere, om og i hvilket omfang sådanne krav allerede er helt omfattet af det forhold, at instituttet er bundet af outputgulvet. Hvis dette er tilfældet, bør instituttets yderligere kapitalgrundlagskrav anses for at overlappe i forhold til de risici, der tages højde for med outputgulvet i instituttets kapitalgrundlagskrav, og den

([19]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1620 af 31. maj 2024 om oprettelse af Myndigheden for Bekæmpelse af Hvidvask af Penge og Finansiering af Terrorisme og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010, (EU) nr. 1094/2010 og (EU) nr. 1095/2010 (EUT L, 2024/1620, 19.6.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1620/oj).

kompetente myndighed bør derfor reducere dette krav i det omfang, det er nødvendigt for at eliminere en sådan overlapning, så længe instituttet er bundet af outputgulvet.

(56) Tilsvarende kan den nominelle værdi af et instituts egentlige kernekapital, som kræves i henhold til den systemiske buffer og O-SII-bufferen, stige, i forbindelse med at instituttet bliver bundet af outputgulvet, selv om der ikke er sket en tilsvarende stigning i de makroprudentielle eller systemiske risici, der knytter sig til instituttet. I sådanne tilfælde bør instituttets kompetente myndighed eller udpegede myndighed gennemgå kalibreringen af de systemiske buffersatser og sikre, at de fortsat er passende og ikke indebærer dobbelttælling af risici, der allerede er dækket, i kraft af at instituttet er bundet af outputgulvet. En sådan gennemgang bør finde sted med samme hyppighed som gennemgangen af bufferne, som er årligt for O-SII-bufferen og hvert andet år for den systemiske buffer. Det bør dog være muligt for instituttets kompetente myndighed eller udpegede myndighed at justere kalibreringen af bufferne hyppigere.

(57) For at muliggøre rettidig og effektiv aktivering af den systemiske buffer er det nødvendigt at præcisere, hvordan de relevante bestemmelser anvendes, og at forenkle og tilpasse de relevante procedurer. Det bør være muligt for udpegede myndigheder i alle medlemsstater at fastsætte en systemisk buffer for at sikre, at myndighederne har beføjelse til at imødegå systemiske risici på en rettidig, forholdsmæssig og effektiv måde og at muliggøre anerkendelse af systemiske buffersatser fastsat af myndigheder i andre medlemsstater. Anerkendelse af en systemisk buffersats fastsat af en anden medlemsstat bør ikke kræve andet end en underretning fra den myndighed, der anerkender satsen. Med henblik på at undgå unødvendige godkendelsesprocedurer i situationer, hvor beslutningen om at fastsætte en buffersats resulterer i en mindskelse eller ikke indebærer nogen ændring i forhold til nogen af de tidligere fastsatte satser, er det nødvendigt at bringe proceduren i artikel 131, stk. 15, i direktiv 2013/36/EU i overensstemmelse med proceduren i nævnte direktivs artikel 133, stk. 9. Procedurerne i nævnte direktivs artikel 133, stk. 11 og 12, bør præciseres og om fornødent i højere grad bringes i overensstemmelse med de procedurer, der finder anvendelse på andre systemiske buffersatser.

(58) Kommissionen bør tillægges beføjelse til at vedtage de reguleringsmæssige tekniske standarder, som EBA udarbejder for så vidt angår undtagelsen fra meddelelse af tilladelse til investeringsselskaber som kreditinstitutter, listen over de oplysninger, der som minimum skal fremlægges til vurdering af væsentlige operationer, processen for vurdering af væsentlige operationer, registreringsordningerne for tredjelandsfilialer, samarbejdsmekanismen og tilsynskollegiernes virkemåde, begrebet eksponeringer for misligholdelsesrisiko, som er væsentlige målt i absolutte tal, og tærsklerne for mange væsentlige modparter og positioner i handlede gælds- eller aktieinstrumenter fra forskellige udstedere samt minimumsindholdet af egnethedsspørgeskemaet, curriculum vitae og den interne egnethedsvurdering. Kommissionen bør vedtage disse reguleringsmæssige tekniske standarder ved hjælp af delegerede retsakter i henhold til artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) og i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

(59) Kommissionen bør tillægges beføjelse til at vedtage de gennemførelsesmæssige tekniske standarder, som EBA udarbejder for så vidt angår de ensartede formater og definitionerne for mellemliggende moderselskabers indberetning, samrådet mellem de kompetente myndigheder i forbindelse med erhvervelse af en kvalificeret andel, samrådet mellem de kompetente myndigheder i forbindelse med en fusion eller spaltning samt de reguleringsmæssige og finansielle oplysninger om tredjelandsfilialer og om hovedvirksomheder. Kommissionen bør vedtage disse gennemførelsesmæssige tekniske standarder ved hjælp af gennemførelsesretsakter i henhold til artikel 291 i TEUF og i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

(60) EBA bør ved udarbejdelsen af tekniske standarder og retningslinjer og ved besvarelsen af spørgsmål vedrørende deres praktiske anvendelse eller gennemførelse tage behørigt hensyn til proportionalitetsprincippet og sikre, at disse standarder og retningslinjer også kan anvendes af små og ikkekomplekse institutter uden unødig indsats.

(61) Målene for dette direktiv kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af deres omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

(62) Direktiv 2013/36/EU bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

Ændring af direktiv 2013/36/EU

I direktiv 2013/36/EU foretages følgende ændringer:

1) I artikel 2 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 5 foretages følgende ændringer:

i) Nr. 4) og 5) erstattes af følgende:

»4) i Danmark: »Danmarks Eksport- og Investeringsfond«, »Danmarks Skibskredit A/S« og »KommuneKredit«

4a) i Tjekkiet: »Národní rozvojová banka a.s.«

5) i Tyskland: »Kreditanstalt für Wiederaufbau«, »Landwirtschaftliche Rentenbank«, »Bremer Aufbau-Bank GmbH«, »Hamburgische Investitions- und Förderbank«, »Investitionsbank Berlin«, »Investitionsbank des Landes Brandenburg«, »Investitionsbank Sachsen-Anhalt«, »Investitionsbank Schleswig-Holstein«, »Investitions- und Förderbank Niedersachsen — NBank«, »Investitions- und Strukturbank Rheinland-Pfalz«, »Landeskreditbank Baden-Württemberg — Förderbank«, »LfA Förderbank Bayern«, »NRW.BANK«, »Saarländische Investitionskreditbank AG«, »Sächsische Aufbaubank — Förderbank« og »Thüringer Aufbaubank«, som er foretagender, der i medfør af »Wohnungsgemeinnützigkeitsgesetz« er anerkendt som organer inden for den nationale boligpolitik, og hvis hovedvirksomhed ikke er bankvirksomhed, samt foretagender, der i medfør af nævnte lov er anerkendt som almennyttige boligselskaber.«

ii) Nr. 18) affattes således:

»18) i Østrig: foretagender, der er anerkendt som almennyttige boligselskaber, og »Österreichische Kontrollbank AG« og »Oesterreichische Entwicklungsbank — OeEB««.

iii) Følgende nummer indsættes:

»20a) i Rumænien: »Banca de Investiții și Dezvoltare — S.A.««.

iv) Nr. 24) udgår.

b) Stk. 6 affattes således:

»6. De enheder, som er omhandlet i nærværende artikels stk. 5, nr. 3)-23), betragtes som finansieringsinstitutter i forbindelse med artikel 34 og afsnit VII, kapitel 3.«

2) I artikel 3, stk. 1, foretages følgende ændringer:

a) Følgende nummer indsættes:

»8a) »ledelsesorganet i dets ledelsesfunktion«: ledelsesorganet, der handler i sin funktion med ledelsen af et institut; dette omfatter de personer, der varetager den faktiske ledelse af instituttets virksomhed«.

b) Nr. 9) affattes således:

»9) »den daglige ledelse«: de fysiske personer, der udøver ledelsesfunktioner i et institut, og som står direkte til ansvar herfor over for ledelsesorganet, men ikke er medlemmer af dette organ, og som er ansvarlige for instituttets daglige ledelse under ledelse af ledelsesorganet«.

c) Følgende numre indsættes:

»9a) »personer med nøglefunktioner«: de personer, som har betydelig indflydelse på et instituts ledelsesprincipper, men som ikke er medlemmer af ledelsesorganet, herunder lederne af interne kontrolfunktioner og økonomidirektøren, hvis de pågældende ledere eller den pågældende økonomidirektør ikke er medlemmer af ledelsesorganet

9b) »interne kontrolfunktioner«: risikostyringsfunktionen, compliancefunktionen og den interne revisionsfunktion

9c) »ledere af interne kontrolfunktioner«: de personer på højeste hierarkiske niveau, der er ansvarlige for i praksis at lede den daglige drift af et instituts interne kontrolfunktioner

9d) »økonomidirektør«: den person, der har det overordnede ansvar for forvaltningen af finansielle ressourcer, finansiel planlægning og finansiel rapportering i et institut«.

d) Nr. 11) affattes således:

»11) »modelrisiko«: modelrisiko som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 52b), i forordning (EU) nr. 575/2013«.

e) Følgende nummer indsættes:

»29a) »selvstændigt institut i Unionen«: et institut, som ikke er omfattet af konsolideringsregler i Unionen i henhold til første del, afsnit II, kapitel 2, i forordning (EU) nr. 575/2013, og som ikke har et moderselskab i Unionen, der er omfattet af sådanne konsolideringsregler«.

f) Følgende nummer indsættes:

»47a) »justeret kapitalgrundlag«: justeret kapitalgrundlag som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 71), i forordning (EU) nr. 575/2013«.

g) Nr. 59) affattes således:

»59) »interne metoder«: den interne ratingbaserede metode som omhandlet i artikel 143, stk. 1, metoden med interne modeller som omhandlet i artikel 221, metoden med interne modeller som omhandlet i artikel 283, den alternative metode med interne modeller som omhandlet i artikel 325az og den interne vurderingsmetode som omhandlet i artikel 265, stk. 2, i forordning (EU) nr. 575/2013«.

h) Følgende numre tilføjes:

»66) »stort institut«: et stort institut som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 146), i forordning (EU) nr. 575/2013

67) »tvangsbøder«: en tilbagevendende økonomisk håndhævelsesforanstaltning med det formål at bringe igangværende overtrædelser af nationale bestemmelser til gennemførelse af dette direktiv, overtrædelser af forordning (EU) nr. 575/2013 eller overtrædelser af afgørelser truffet af en kompetent myndighed på grundlag af disse bestemmelser eller den pågældende forordning til ophør og få den fysiske eller juridiske person til igen at opfylde de overtrådte bestemmelser eller afgørelser

68) »miljømæssig, social og ledelsesmæssig risiko« eller »ESG-risiko«: en miljømæssig, social og ledelsesmæssig risiko som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 52d), i forordning (EU) nr. 575/2013

69) »klimaneutralitet«: overordnet mål om at opnå klimaneutralitet senest i 2050 som fastsat i artikel 2, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1119 (*)

70) »kryptoaktiv«: et kryptoaktiv som defineret i artikel 3, stk. 1, nr. 5), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/1114 (**), som ikke er en digital centralbankvaluta.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1119 af 30. juni 2021 om fastlæggelse af rammerne for at opnå klimaneutralitet og om ændring af forordning (EF) nr. 401/2009 og (EU) 2018/1999 (»den europæiske klimalov«) (EUT L 243 af 9.7.2021, s. 1).

(**) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/1114 af 31. maj 2023 om markeder for kryptoaktiver og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 1095/2010 og direktiv 2013/36/EU og (EU) 2019/1937 (EUT L 150 af 9.6.2023, s. 40).«

3) Artikel 4, stk. 4, affattes således:

»4. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder har den ekspertise, de ressourcer, den operationelle kapacitet, de beføjelser og den uafhængighed, der er nødvendige for at varetage funktioner vedrørende tilsyn og undersøgelser, samt de nødvendige beføjelser til at pålægge de tvangsbøder og sanktioner, der er fastlagt i dette direktiv og forordning (EU) nr. 575/2013.«

4) Følgende artikel indsættes:

»*Artikel 4a*

De kompetente myndigheders tilsynsmæssige uafhængighed

1. I denne artikel forstås ved »medlemmer af den kompetente myndigheds ledelsesorgan« fysiske personer, der udgør en del af den kompetente myndigheds øverste kollektive beslutningstagende organ, og som tillægges beføjelse til at udøve ledelsesfunktioner vedrørende den daglige ledelse af den kompetente myndigheds tilsynsfunktion, med undtagelse af chefer for nationale centralbanker.

2. Med henblik på at sikre de kompetente myndigheders uafhængighed ved udøvelsen af deres beføjelser indfører medlemsstaterne de nødvendige ordninger for at sikre, at de kompetente myndigheder, herunder deres medarbejdere og medlemmerne af deres ledelsesorganer, kan udøve deres tilsynsbeføjelser uafhængigt og objektivt uden at søge eller modtage instrukser fra tilsynsbelagte institutter, fra EU-organer eller regeringer i medlemsstater eller fra andre offentlige eller private organer. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheders ledelsesorganer er funktionelt uafhængige af andre offentlige og private organer. Disse ordninger berører ikke ordningerne i henhold til national ret, hvorefter de kompetente myndigheder står til offentligt og demokratisk ansvar.

Medlemsstaterne sikrer, at intet medlem af en kompetent myndigheds ledelsesorgan, der er udnævnt efter den 11. januar 2026, fortsætter i hvervet i mere end 14 år. Medlemsstaterne sikrer, at medlemmer af en kompetent myndigheds ledelsesorgan udnævnes på grundlag af offentliggjorte kriterier, der er objektive og gennemsigtige, og at disse medlemmer kan afskediges, hvis de ikke længere opfylder kriterierne for udnævnelse eller er blevet dømt for en alvorlig strafbar handling. Årsagerne til afskedigelse offentliggøres, medmindre det pågældende medlem af den kompetente myndigheds ledelsesorgan gør indsigelse mod offentliggørelsen.

Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder offentliggør deres mål, står til ansvar for udførelsen af deres opgaver i forbindelse med disse mål og er underlagt finansiel kontrol på en måde, der ikke påvirker deres uafhængighed.

Denne artikel berører ikke de kompetente myndigheders rettigheder og forpligtelser i henhold til internationale eller europæiske finanstilsynssystemer, navnlig Det Europæiske Finanstilsynssystem, der er oprettet i henhold til forordning (EU) nr. 1093/2010 (*), den fælles tilsynsmekanisme, der er oprettet i henhold til Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013 (**) og Den Europæiske Centralbanks forordning (EU) nr. 468/2014 (***) og den fælles afviklingsmekanisme, der er oprettet i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 806/2014 (****).

3. Medlemsstaterne sikrer navnlig, at de kompetente myndigheder har indført alle nødvendige ordninger for at forebygge interessekonflikter hos deres medarbejdere og hos medlemmerne af deres ledelsesorganer. Med henblik herpå fastsætter medlemsstaterne regler, der står i et rimeligt forhold til den rolle og det ansvar, som medarbejderne og medlemmerne af ledelsesorganerne har, og der som minimum forbyder dem:

a) at handle med finansielle instrumenter, der er udstedt af eller baseret på de institutter, der er under tilsyn af deres kompetente myndigheder, og disse institutters direkte eller indirekte moderselskaber, datterselskaber eller tilknyttede selskaber med undtagelse af:

   i) instrumenter, der forvaltes af tredjeparter, forudsat at indehaverne af disse instrumenter er afskåret fra at gribe ind i forvaltningen af porteføljen

   ii) investeringer i kollektive investeringsordninger

b) at lade sig ansætte af eller acceptere nogen form for kontrakt om levering af erhvervsmæssige tjenesteydelser i en vis periode (»karensperiode«) med en eller flere af følgende:

   i) institutter, hvor medarbejderen eller medlemmet af den kompetente myndigheds ledelsesorgan har været direkte involveret i tilsyn eller beslutningstagning, herunder disse institutters direkte eller indirekte moderselskaber, datterselskaber eller tilknyttede selskaber

   ii) enheder, der leverer tjenesteydelser til en eller flere af de i nr. i) omhandlede enheder, medmindre medarbejderen eller medlemmet af den kompetente myndigheds ledelsesorgan er fuldstændig afskåret fra at deltage i leveringen af disse tjenesteydelser i karensperioden

iii) enheder, der udøver lobby- og fortalervirksomhed rettet mod den kompetente myndighed vedrørende spørgsmål, som medarbejderen eller medlemmet af den kompetente myndigheds ledelsesorgan var ansvarlig for under sin ansættelse eller i sin embedsperiode.

Undtagelserne i første afsnits litra a), nr. i) og ii), finder kun anvendelse, hvis tredjeparter og kollektive investeringsordninger ikke hovedsagelig investerer i instrumenter, der er udstedt af eller baseret på de enheder, der er omhandlet i litra a).

4. Karensperioden starter fra den dato, hvor den direkte involvering i tilsynet med de i stk. 3, litra b), nr. i), omhandlede enheder, ophørte. De kompetente myndigheder sikrer, at deres medarbejdere og medlemmerne af deres ledelsesorganer ikke har adgang til fortrolige eller følsomme oplysninger vedrørende de pågældende enheder i karensperioden. I tilfælde af ansættelser foretaget af de i stk. 3, litra b), nr. i) og ii), omhandlede enheder skal karensperioden være mindst seks måneder for medarbejdere, der er direkte involveret i tilsynet med de i stk. 3, litra b), nr. i), omhandlede enheder, og mindst 12 måneder for medlemmer af den kompetente myndigheds ledelsesorgan. I tilfælde af ansættelser foretaget af de i stk. 3, litra b), nr. iii), omhandlede enheder skal karensperioden være mindst tre måneder for både medarbejdere og medlemmer af den kompetente myndigheds ledelsesorgan.

Medlemsstaterne kan tillade de kompetente myndigheder at underlægge deres medarbejdere og de medlemmer af deres ledelsesorganer, som stk. 3, litra b), nr. i), finder anvendelse på, en karensperiode, hvis de ansættes af direkte konkurrenter til en af de enheder, der er omhandlet i nævnte litra. Med henblik herpå skal karensperioden være mindst tre måneder for medarbejdere, der er direkte involveret i tilsynet med disse enheder, og mindst seks måneder for medlemmerne af den kompetente myndigheds ledelsesorgan.

5. Uanset stk. 4 kan medlemsstaterne tillade de kompetente myndigheder at anvende kortere karensperioder på mindst tre måneder for de medarbejdere, der er direkte involveret i tilsynet med institutter, dog kun hvis en længere karensperiode:

a) uretmæssigt vil begrænse den kompetente myndigheds evne til at ansætte nye medarbejdere med den tilstrækkelige eller nødvendige faglige kompetence til udøvelse af dens tilsynsfunktioner, navnlig under hensyntagen til det nationale arbejdsmarkeds beskedne størrelse, eller

b) vil udgøre en overtrædelse af relevante grundlæggende rettigheder, som anerkendes i den pågældende medlemsstats forfatning, af Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, eller af relevante arbejdstagerrettigheder som fastsat i national arbejdsmarkedslovgivning.

6. Medarbejdere og medlemmer af en kompetent myndigheds ledelsesorgan, der er omfattet af forbuddet i stk. 3, litra b), har ret til passende kompensation for dette forbud. Medlemsstaterne træffer afgørelse om en passende form for en sådan kompensation.

7. Medlemsstaterne sikrer, at medarbejdere og medlemmer af en kompetent myndigheds ledelsesorgan skal give en interesseerklæring. Denne erklæring skal indeholde oplysninger om medlemmernes besiddelser i form af aktier, værdipapirer, obligationer, investeringsforeninger, investeringsfonde, blandede fonde, hedgefonde og børshandlede fonde, som kan give anledning til interessekonflikter. De pågældende personer indgiver interesseerklæringen forud for deres udnævnelse eller ansættelse og efterfølgende en gang om året.

Interesseerklæringen berører ikke eventuelle krav om indgivelse af en formueerklæring i henhold til gældende nationale regler.

8. Hvis en medarbejder eller et medlem af en kompetent myndigheds ledelsesorgan på tidspunktet for ansættelsen eller udnævnelsen eller på et hvilket som helst tidspunkt derefter ejer finansielle instrumenter, der kan give anledning til interessekonflikter, har den kompetente myndighed beføjelse til fra sag til sag at kræve, at disse instrumenter sælges eller afhændes inden for en rimelig tidshorisont. De kompetente myndigheder har også beføjelse til fra sag til sag at tillade disse medarbejdere eller medlemmer at sælge eller afhænde finansielle instrumenter, som de ejede på tidspunktet for ansættelsen eller udnævnelsen.

9. For at sikre en forholdsmæssig anvendelse af denne artikel udsteder EBA senest den 10. juli 2026 i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 retningslinjer rettet til de kompetente myndigheder om forebyggelse af interessekonflikter hos de kompetente myndigheder og om deres uafhængighed under hensyntagen til international bedste praksis.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/78/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 12).

(**) Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013 af 15. oktober 2013 om overdragelse af specifikke opgaver til Den Europæiske Centralbank i forbindelse med politikker vedrørende tilsyn med kreditinstitutter (EUT L 287 af 29.10.2013, s. 63).

(***) Den Europæiske Centralbanks forordning (EU) nr. 468/2014 af 16. april 2014 om fastlæggelse af en ramme for samarbejde inden for Den Fælles Tilsynsmekanisme mellem Den Europæiske Centralbank og de kompetente nationale myndigheder og med de udpegede nationale myndigheder (SSM-rammeforordningen) (ECB/2014/17) (EUT L 141 af 14.5.2014, s. 1).

(****) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 806/2014 af 15. juli 2014 om ensartede regler og en ensartet procedure for afvikling af kreditinstitutter og visse investeringsselskaber inden for rammerne af en fælles afviklingsmekanisme og en fælles afviklingsfond og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010 (EUT L 225 af 30.7.2014, s. 1).«

5) I artikel 8a foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, litra b), affattes således:

»b) gennemsnittet af de samlede månedlige aktiver beregnet over en periode på 12 på hinanden følgende måneder er mindre end 30 mia. EUR, og virksomheden er en del af en koncern, hvor den samlede værdi af de konsoliderede aktiver i alle koncernens virksomheder, der er etableret i Unionen, herunder alle deres filialer og datterselskaber etableret i et tredjeland, og som enkeltvis har samlede aktiver på under 30 mia. EUR, og som udfører aktiviteter som omhandlet i afsnit A, punkt 3) og 6), i bilag I til direktiv 2014/65/EU, udgør eller overstiger 30 mia. EUR, begge beregnet som et gennemsnit over en periode på 12 på hinanden følgende måneder.«

b) Følgende stykke indsættes:

»3a. Uanset denne artikels stk. 1 kan den kompetente myndighed på grundlag af den ansøgning, der er modtaget i henhold til nævnte stykke, og de oplysninger, der er modtaget i henhold til artikel 95a i direktiv 2014/65/EU, efter at have modtaget en anmodning fra en virksomhed som omhandlet i nærværende artikels stk. 1, fravige kravet om at skulle være meddelt tilladelse som kreditinstitut i henhold til artikel 8 i nærværende direktiv for den pågældende virksomhed.

Når den kompetente myndighed modtager en anmodning om fravigelse, underretter den EBA herom. EBA afgiver en udtalelse om denne anmodning om fravigelse inden for en måned efter den kompetente myndigheds underretning. Den kompetente myndighed træffer afgørelse om anmodningen om fravigelse under hensyntagen til EBA's udtalelse og som minimum følgende elementer:

a) hvis virksomheden er en del af en koncern, koncernens organisationsstruktur, den gældende bogføringspraksis inden for koncernen og fordelingen af aktiver på tværs af koncernenhederne

b) arten, omfanget og kompleksiteten af de aktiviteter, som virksomheden udøver i den medlemsstat, hvor den er etableret, og i Unionen som helhed

c) betydningen af og den systemiske risiko forbundet med de aktiviteter, som virksomheden udøver i den medlemsstat, hvor den er etableret, og i Unionen som helhed.

Hvis den kompetente myndigheds afgørelse afviger fra EBA's udtalelse, angiver den kompetente myndighed begrundelsen for afvigelsen i sin afgørelse.

Den kompetente myndighed underretter den pågældende virksomhed og EBA om sin afgørelse. EBA offentliggør den pågældende afgørelse sammen med sin udtalelse på sit websted.

Den kompetente myndighed revurderer sin afgørelse hvert tredje år.«

c) Følgende stykker tilføjes:

»7. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på yderligere at præcisere de elementer, som den kompetente myndighed skal tage hensyn til, når den træffer afgørelse om, hvorvidt der skal indrømmes en fravigelse i henhold til stk. 3a, idet der navnlig tages hensyn til væsentligheden af den modpartskreditrisiko, som et selskab er udsat for.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 10. januar 2026.

Kommissionen tillægges beføjelse til at supplere dette direktiv ved at vedtage de i nærværende stykkes første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

8. Senest den 31. december 2028 forelægger EBA Kommissionen en rapport om anvendelsen af fravigelsen som omhandlet i denne artikels stk. 3a samt om anvendelsen af artikel 4, stk. 1, nr. 1), litra b), nr. iii), i forordning (EU) nr. 575/2013.«

6) I artikel 18 tilføjes følgende litra:

»g) opfylder samtlige af følgende betingelser:

i) Det er konstateret, at kreditinstituttet er nødlidende eller forventeligt nødlidende i henhold til artikel 32, stk. 1, litra a), i direktiv 2014/59/EU eller i henhold til artikel 18, stk. 1, litra a), i forordning (EU) nr. 806/2014.

ii) Afviklingsmyndigheden finder, at betingelsen i artikel 32, stk. 1, litra b), i direktiv 2014/59/EU eller i artikel 18, stk. 1, litra b), i forordning (EU) nr. 806/2014 er opfyldt for det pågældende kreditinstitut.

iii) Afviklingsmyndigheden finder, at betingelsen i artikel 32, stk. 1, litra c), i direktiv 2014/59/EU eller i artikel 18, stk. 1, litra c), i forordning (EU) nr. 806/2014 ikke er opfyldt for det pågældende kreditinstitut.«

7) I artikel 21a foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Finansielle moderholdingselskaber i en medlemsstat, blandede finansielle moderholdingselskaber i en medlemsstat, finansielle moderholdingselskaber i Unionen og blandede finansielle moderholdingselskaber i Unionen søger om godkendelse i overensstemmelse med denne artikel. Andre finansielle holdingselskaber eller blandede finansielle holdingselskaber søger om godkendelse i overensstemmelse med denne artikel, hvis de er forpligtede til at efterkomme dette direktiv eller forordning (EU) nr. 575/2013 på delkonsolideret niveau, eller hvis de er udpeget som ansvarlige med henblik på at sikre koncernens overholdelse af tilsynskrav på konsolideret niveau som omhandlet i denne artikels stk. 4, litra c).

De kompetente myndigheder foretager regelmæssigt og under alle omstændigheder mindst årligt en gennemgang af moderselskaberne for et institut med henblik på at efterprøve, om det pågældende institut, den enhed, der ansøger om en tilladelse i henhold til artikel 8, eller den enhed, der er udpeget som ansvarlig med henblik på at sikre koncernens overholdelse af tilsynskrav på konsolideret niveau (»den udpegede enhed«) korrekt har identificeret de virksomheder, der opfylder kriterierne for at blive betragtet som et finansielt moderholdingselskab i en medlemsstat, et blandet finansielt moderholdingselskab i en medlemsstat, et finansielt moderholdingselskab i Unionen eller et blandet finansielt moderholdingselskab i Unionen.

Er moderselskaberne beliggende i andre medlemsstater end den medlemsstat, hvor instituttet, den enhed, der ansøger om tilladelse i henhold til artikel 8, eller den udpegede enhed er etableret, arbejder de kompetente myndigheder i begge medlemsstater, med henblik på anvendelsen af dette stykkes andet afsnit, tæt sammen om at foretage gennemgangen.

De kompetente myndigheder offentliggør og ajourfører hvert år en liste på deres websted over finansielle holdingselskaber og blandede finansielle holdingselskaber, som er godkendt eller fritaget for godkendelse i medlemsstaten i overensstemmelse med denne artikel. Hvis der er indrømmet en fritagelse for godkendelse, skal listen også angive den udpegede enhed.«

b) I stk. 2 foretages følgende ændringer:

i) Første afsnit, litra b), affattes således:

»b) oplysninger om nomineringen af mindst to personer, der varetager den faktiske ledelse af det finansielle holdingselskab eller det blandede finansielle holdingselskab, og overholdelse af kriterierne og kravene i artikel 91, stk. 1«.

ii) Andet afsnit affattes således:

»Hvis godkendelsen eller fritagelsen for godkendelse af et finansielt holdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab, jf. nærværende artikels stk. 3 og 4, foretages samtidig med vurderingen, der udføres i henhold til artikel 8, 22 eller 27a, foretager den kompetente myndighed med henblik på disse artikler koordinationen med den konsoliderende tilsynsmyndighed og, hvis forskelligt herfra, den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor det finansielle holdingselskab eller det blandede finansielle holdingselskab er etableret. Vurderingsperioden, jf. artikel 22, stk. 2, andet afsnit, eller jf. artikel 27a, stk. 6, suspenderes, indtil proceduren i nærværende artikel er afsluttet.«

c) Stk. 3, litra c), affattes således:

»c) kriterierne vedrørende aktionærer og selskabsdeltagere i kreditinstitutter i artikel 14 og kravene i artikel 121 er opfyldt.«

d) I stk. 4, første afsnit, foretages følgende ændringer:

i) Indledningen affattes således:

»Det finansielle holdingselskab eller det blandede finansielle holdingselskab kan anmode om fritagelse for godkendelse i henhold til denne artikel, som indrømmes, hvis alle følgende betingelser er opfyldt:«.

ii) Litra c) affattes således:

»c) et kreditinstitut, der er datterselskab, eller et finansielt holdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab, der er datterselskab og godkendt i overensstemmelse med denne artikel, er udpeget som ansvarligt med henblik på at sikre koncernens overholdelse af tilsynskrav på konsolideret niveau og har alle de fornødne midler og den retlige beføjelse til at opfylde disse forpligtelser på en effektiv måde«.

e) Følgende stykke indsættes:

»4a. Uanset stk. 4 kan den konsoliderende tilsynsmyndighed fra sag til sag give tilladelse til, at finansielle holdingselskaber eller blandede finansielle holdingselskaber, som er fritaget for godkendelse, udelukkes fra konsolideringskredsen, forudsat at følgende betingelser er opfyldt:

a) udelukkelsen påvirker ikke effektiviteten af tilsynet med kreditinstituttet, der er datterselskab, eller med koncernen

b) det finansielle holdingselskab eller det blandede finansielle holdingselskab har ingen aktieeksponering ud over aktieeksponeringen i kreditinstituttet, der er datterselskab, eller i det mellemliggende finansielle moderholdingselskab eller det mellemliggende blandede finansielle holdingselskab, som kontrollerer kreditinstituttet, der er datterselskab

c) det finansielle holdingselskab eller det blandede finansielle holdingselskab benytter sig ikke i væsentlig grad af gearing og har ingen eksponeringer, der ikke vedrører dets ejerskab af kreditinstituttet, der er datterselskab, eller af det mellemliggende finansielle moderholdingselskab eller det mellemliggende blandede finansielle holdingselskab, som kontrollerer kreditinstituttet, der er datterselskab.«

f) I stk. 8 foretages følgende ændringer:

i) Første afsnit affattes således:

»Hvis den konsoliderende tilsynsmyndighed er forskellig fra den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor det finansielle holdingselskab eller det blandede finansielle holdingselskab er etableret, samarbejder de to myndigheder i fuldt samråd med henblik på at træffe beslutninger om godkendelse, fritagelse for godkendelse og udelukkelse fra konsolideringskredsen, jf. stk. 3, 4 og 4a, samt om tilsynsforanstaltningerne i stk. 6 og 7. Den konsoliderende tilsynsmyndighed udarbejder en vurdering af de forhold, som, alt efter hvad der er relevant, er omhandlet i stk. 3, 4, 4a, 6 og 7, og sender denne vurdering til den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor det finansielle holdingselskab eller blandede finansielle holdingselskab er etableret. De to myndigheder gør alt, hvad der står i deres magt, for at nå frem til en fælles beslutning inden for to måneder efter modtagelsen af ovennævnte vurdering.«

ii) Efter første afsnit tilføjes følgende afsnit:

»Hvis der træffes en fælles beslutning, og hvis den konsoliderende tilsynsmyndighed er forskellig fra den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor det finansielle holdingselskab eller det blandede finansielle holdingselskab er etableret, gennemføres den fælles beslutning også eller, hvis det er tilladt i henhold til national ret, finder direkte anvendelse i den medlemsstat, hvor det finansielle holdingselskab eller det blandede finansielle holdingselskab er etableret.«

g) Stk. 10, første afsnit, affattes således:

»Hvis godkendelse eller fritagelse for godkendelse af et finansielt holdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab i henhold til denne artikel afvises, underretter den konsoliderende tilsynsmyndighed ansøgeren om beslutningen og begrundelsen herfor senest fire måneder efter modtagelsen af ansøgningen eller, hvis denne er ufuldstændig, senest fire måneder efter modtagelsen af alle de oplysninger, der er nødvendige for at træffe beslutning.«

8) I artikel 21b indsættes følgende stykke:

»6a. EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at fastlægge ensartede formater og definitioner og udvikler de IT-løsninger, som skal anvendes i Unionen til indberetning af de oplysninger, der er omhandlet i stk. 6.

EBA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 10. januar 2026.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i nærværende stykkes andet afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

9) Følgende artikel indsættes:

»*Artikel 21c*

Krav om oprettelse af en filial med henblik på tredjelandsvirksomheders levering af banktjenester

1. Medlemsstaterne stiller krav om, at virksomheder, der er etableret i et tredjeland, jf. artikel 47, skal oprette en filial på deres område og ansøge om tilladelse i henhold til afsnit VI til at påbegynde eller fortsætte med at udøve de aktiviteter, der er omhandlet i artikel 47, stk. 1, i den pågældende medlemsstat.

2. Kravet i denne artikels stk. 1 finder ikke anvendelse, hvis virksomheden, der er etableret i et tredjeland, leverer en tjenesteydelse eller aktivitet til en kunde eller en modpart, som er etableret eller beliggende i Unionen, og som er:

a) en detailkunde, en godkendt modpart eller en professionel kunde i den i afsnit I og II i bilag II til direktiv 2014/65/EU omhandlede betydning, som er etableret eller beliggende i Unionen, hvor en sådan kunde eller modpart udelukkende på eget initiativ henvender sig til en virksomhed, der er etableret i et tredjeland, med henblik på levering af tjenesteydelser eller aktiviteter som omhandlet i nærværende direktivs artikel 47, stk. 1

b) et kreditinstitut

c) en virksomhed i samme koncern som den virksomhed, der er etableret i et tredjeland.

Uden at det berører første afsnit, litra c), gælder, at hvis en tredjelandsvirksomhed henvender sig til en kunde eller modpart eller en potentiel kunde eller modpart, der er omhandlet i nævnte afsnits litra a), gennem en enhed, der handler på egne vegne eller har snævre forbindelser med en sådan tredjelandsvirksomhed, eller gennem enhver anden person, der handler på vegne af en sådan virksomhed, betragtes den ikke som en tjenesteydelse, der leveres udelukkende på kundens eller modpartens eller på den potentielle kundes eller modparts eget initiativ.

Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder har beføjelse til at kræve, at kreditinstitutter og filialer, der er etableret på deres område, giver dem de oplysninger, som de har brug for med henblik på at overvåge de tjenesteydelser, der leveres udelukkende på eget initiativ af den kunde eller modpart, der er etableret eller beliggende på deres område, hvis sådanne tjenesteydelser leveres af virksomheder etableret i tredjelande, der indgår i samme koncern.

3. Et initiativ fra en kunde eller en modpart som omhandlet i stk. 2 giver ikke tredjelandsvirksomheden ret til at markedsføre andre kategorier af produkter, aktiviteter eller tjenesteydelser end dem, som kunden eller modparten har anmodet om, medmindre det sker gennem en tredjelandsfilial, der er etableret i en medlemsstat. Etablering af en tredjelandsfilial er imidlertid ikke påkrævet for tjenesteydelser, aktiviteter eller produkter, der er nødvendige for eller tæt forbundet med leveringen af den tjenesteydelse, det produkt eller den aktivitet, som kunden eller modparten oprindeligt anmodede om, herunder hvis sådanne tæt forbundne tjenesteydelser, aktiviteter eller produkter leveres efter dem, som der oprindeligt blev anmodet om.

4. Kravet i denne artikels stk. 1 finder ikke anvendelse på de tjenesteydelser eller aktiviteter, der er opført i bilag I, afsnit A, til direktiv 2014/65/EU, herunder eventuelle accessoriske tjenesteydelser, f.eks. modtagelse af indskud i tilknytning hertil eller ydelse af kredit eller lån, hvis formål er at yde service i henhold til nævnte direktiv.

5. Med henblik på at bevare kunders erhvervede rettigheder i henhold til eksisterende kontrakter, berører kravet i stk. 1 ikke eksisterende kontrakter, der er indgået inden den 11. juli 2026.

6. Senest den 10. juli 2025 undersøger EBA efter høring af EIOPA og ESMA, om andre enheder i den finansielle sektor end kreditinstitutter bør fritages for kravet om oprettelse af en filial med henblik på tredjelandsvirksomheders levering af banktjenester i overensstemmelse med denne artikel. EBA forelægger en rapport herom for Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen. Denne rapport skal tage hensyn til betænkeligheder vedrørende den finansielle stabilitet og virkningen på Unionens konkurrenceevne.

På grundlag af denne rapport forelægger Kommissionen i givet fald Europa-Parlamentet og Rådet et lovgivningsforslag.«

10) Artikel 22, stk. 2, første afsnit, affattes således:

»De kompetente myndigheder anerkender straks skriftligt modtagelsen af den i stk. 1 omhandlede underretning eller de i stk. 3 omhandlede yderligere oplysninger og under alle omstændigheder senest ti arbejdsdage efter modtagelsen af underretningen eller oplysningerne.«

11) I artikel 23 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 foretages følgende ændringer:

i) Litra e) affattes således:

»e) om der er rimelige grunde til i forbindelse med den påtænkte erhvervelse at have mistanke om, at hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, jf. artikel 1 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 (*), forekommer eller er forekommet eller er blevet forsøgt, eller at den påtænkte erhvervelse vil kunne øge risikoen herfor.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (EUT L 141 af 5.6.2015, s. 73).«

ii) Følgende afsnit tilføjes:

»Ved vurderingen af kriteriet i dette stykkes første afsnit, litra e), hører de kompetente myndigheder i forbindelse med deres kontrol de myndigheder, der er ansvarlige for tilsynet med kreditinstitutterne i overensstemmelse med direktiv (EU) 2015/849.

De kompetente myndigheder kan gøre indsigelse mod den påtænkte erhvervelse, hvis den påtænkte erhverver befinder sig i et tredjeland, der er opført som et højrisikotredjeland med strategiske mangler i sin ordning for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, jf. artikel 9 i direktiv (EU) 2015/849, eller i et tredjeland, der er omfattet af Unionens restriktive foranstaltninger, og den kompetente myndighed vurderer, at det påvirker den påtænkte erhververs evne at indføre den nødvendige praksis og de nødvendige processer for at opfylde kravene i ordningen for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme.«

b) I stk. 2 tilføjes følgende afsnit:

»Med henblik på dette stykke og med hensyn til kriteriet i denne artikels stk. 1, litra e), tager de kompetente myndigheder ved vurderingen af den påtænkte erhvervelse behørigt hensyn til en negativ udtalelse fra de myndigheder, der er ansvarlige for tilsynet med kreditinstitutterne i overensstemmelse med direktiv (EU) 2015/849, som de kompetente myndigheder har modtaget senest 30 arbejdsdage efter den oprindelige anmodning, og som kan udgøre en rimelig grund til at gøre indsigelse.«

c) Følgende stykke tilføjes:

»6. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere listen over de oplysninger, som den påtænkte erhverver som minimum skal meddele den kompetente myndighed på tidspunktet for den underretning, der er omhandlet i artikel 22, stk. 1.

Med henblik på første afsnit tager EBA hensyn til afsnit II i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1132 (*).

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 10. januar 2026.

Kommissionen tillægges beføjelse til at supplere dette direktiv ved at vedtage de i dette stykkes første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1132 af 14. juni 2017 om visse aspekter af selskabsretten (EUT L 169 af 30.6.2017, s. 46).«

12) I afsnit III tilføjes følgende kapitler:

»KAPITEL 3

ERHVERVELSE ELLER AFHÆNDELSE AF VÆSENTLIGE KAPITALANDELE

Artikel 27a

Underretning om og vurdering af erhvervelser

1. Medlemsstaterne stiller krav om, at institutter, finansielle holdingselskaber og blandede finansielle holdingselskaber, jf. artikel 21a, stk. 1, (»den påtænkte erhverver«) skal underrette deres kompetente myndighed skriftligt og på forhånd, hvis de har til hensigt direkte eller indirekte at erhverve en væsentlig kapitalandel (»den påtænkte erhvervelse«). Underretningen skal være med angivelse af størrelsen af den påtænkte erhvervelse samt de i artikel 27b, stk. 5, omhandlede relevante oplysninger.

2. Med henblik på stk. 1 anses kapitalandelen for væsentlig, hvis den er lig med eller over 15 % af den påtænkte erhververs justerede kapitalgrundlag.

3. Hvis den påtænkte erhverver er et institut, finder den i stk. 2 omhandlede tærskel med henblik på stk. 1 anvendelse på både individuelt niveau og på grundlag af den konsoliderede situation for koncernen. Hvis den i stk. 2 omhandlede tærskel kun overskrides på individuelt niveau, underretter den påtænkte erhverver den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor denne er etableret. Den pågældende kompetente myndighed vurderer den påtænkte erhvervelse. Hvis den pågældende tærskel overskrides på individuelt niveau og på grundlag af den konsoliderede situation for koncernen, underretter den påtænkte erhverver også den konsoliderende tilsynsmyndighed herom. Den konsoliderende tilsynsmyndighed vurderer også den påtænkte erhvervelse.

4. Hvis den påtænkte erhverver er et finansielt holdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab, jf. artikel 21a, stk. 1, finder den tærskel, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 2, anvendelse på grundlag af den konsoliderede situation, og den konsoliderende tilsynsmyndighed er den kompetente myndighed med henblik på nærværende artikels stk. 1.

5. Den kompetente myndighed anerkender straks, skriftligt modtagelsen af den i stk. 1 omhandlede underretning eller de i stk. 9 omhandlede yderligere oplysninger og under alle omstændigheder inden for ti arbejdsdage efter modtagelsen af underretningen eller de yderligere oplysninger.

6. Den kompetente myndighed har en frist på 60 arbejdsdage fra datoen for den skriftlige anerkendelse af modtagelsen af underretningen og fra modtagelsen af alle dokumenter, herunder dem, som medlemsstaten kræver vedlagt underretningen i henhold til artikel 27b, stk. 5 (»vurderingsperioden«), til at foretage den i artikel 27b, stk. 1, omhandlede vurdering.

Hvis den påtænkte erhvervelse vedrører en kvalificeret andel i et kreditinstitut som omhandlet i artikel 22, stk. 1, er den påtænkte erhverver også omfattet af underretningspligten og vurderingen i henhold til nævnte artikel. I så fald udløber den kompetente myndigheds frist for at foretage både den vurdering, der foretages efter artikel 27b, stk. 1, og den vurdering, der er omhandlet i artikel 22, stk. 2, først, når den sidste af de to relevante vurderingsperioder udløber.

7. Hvis den påtænkte erhvervelse af en væsentlig kapitalandel finder sted mellem enheder i samme koncern, som omhandlet i artikel 113, stk. 6, i forordning (EU) nr. 575/2013, eller mellem enheder inden for samme institutsikringsordning, som omhandlet i nævnte forordnings artikel 113, stk. 7, er den kompetente myndighed ikke forpligtet til at foretage den i dette direktivs artikel 27b, stk. 1, omhandlede vurdering.

8. Den kompetente myndighed underretter den påtænkte erhverver om den dato, hvor vurderingsperioden udløber, samtidig med anerkendelsen af modtagelsen, jf. stk. 5.

9. Den kompetente myndighed kan om nødvendigt i løbet af vurderingsperioden, og under alle omstændigheder senest på den 50. arbejdsdag i vurderingsperioden, anmode om yderligere oplysninger, der måtte være nødvendige for at afslutte den i artikel 27b, stk. 1, omhandlede vurdering. Denne anmodning skal fremsættes skriftligt og præcisere, hvilke yderligere oplysninger der er behov for.

10. Vurderingsperioden suspenderes i perioden mellem datoen for den kompetente myndigheds anmodning om yderligere oplysninger og datoen for modtagelsen af svar herpå fra den påtænkte erhverver med alle de anmodede oplysninger. Denne suspension må ikke overstige 20 arbejdsdage. Eventuelle yderligere anmodninger fra den kompetente myndighed om at supplere eller præcisere de afgivne oplysninger afhænger af den kompetente myndigheds skøn, men må ikke medføre en suspension af vurderingsperioden.

11. Den kompetente myndighed kan forlænge den i stk. 10 omhandlede suspension til højst 30 arbejdsdage i følgende situationer:

a) hvis den enhed, der erhverves, er beliggende i eller er underlagt reguleringsrammen i et tredjeland

b) hvis en udveksling af oplysninger med de myndigheder, der er ansvarlige for tilsynet med den påtænkte erhverver i henhold til direktiv (EU) 2015/849, er nødvendig for at foretage den i nærværende direktivs artikel 27b, stk. 1, omhandlede vurdering.

12. Hvis godkendelsen af et finansielt holdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab, jf. artikel 21a, stk. 1, foretages samtidig med den i artikel 27b, stk. 1, omhandlede vurdering, sikrer den kompetente myndighed med henblik på artikel 21a, stk. 1, efter omstændighederne samordning med den konsoliderende tilsynsmyndighed og, hvis forskelligt herfra, den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor det finansielle holdingselskab eller det blandede finansielle holdingselskab er etableret. I dette tilfælde suspenderes vurderingsperioden, indtil proceduren i artikel 21a er afsluttet.

13. Beslutter den kompetente myndighed at gøre indsigelse mod den påtænkte erhvervelse, underretter den inden for en frist på to arbejdsdage efter afslutningen af den i artikel 27b, stk. 1, omhandlede vurdering, og inden udløbet af vurderingsperioden, skriftligt den påtænkte erhverver herom med angivelse af sin begrundelse for at gøre indsigelse.

14. Gør den kompetente myndighed ikke i løbet af vurderingsperioden skriftligt indsigelse mod den påtænkte erhvervelse, anses den for at være godkendt.

15. Den kompetente myndighed kan fastsætte en maksimumsperiode for afslutningen af den påtænkte erhvervelse og om nødvendigt forlænge denne.

Artikel 27b

Vurderingskriterier

1. Ved vurderingen af den i artikel 27a, stk. 1, omhandlede underretning om den påtænkte erhvervelse og de i artikel 27a, stk. 9, omhandlede oplysninger foretager de kompetente myndigheder en vurdering af udsigten til forsvarlig og forsigtige forvaltning fra den påtænkte erhververs side, navnlig de risici, som den påtænkte erhverver er eller vil kunne blive eksponeret mod efter den påtænkte erhvervelse, i overensstemmelse med følgende kriterier:

a) om den påtænkte erhverver vil kunne overholde og fortsætte med at overholde tilsynskravene i dette direktiv og forordning (EU) nr. 575/2013 samt i givet fald andre EU-retsakter

b) om der er rimelige grunde til i forbindelse med den påtænkte erhvervelse at have mistanke om, at hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, jf. artikel 1 i direktiv (EU) 2015/849, forekommer eller er forekommet eller er blevet forsøgt, eller at den påtænkte erhvervelse vil kunne øge risikoen herfor.

2. Ved vurderingen af kriteriet i denne artikels stk. 1, litra b), hører den kompetente myndighed i forbindelse med sin kontrol de myndigheder, der er ansvarlige for tilsynet med den påtænkte erhverver i overensstemmelse med direktiv (EU) 2015/849.

3. Den kompetente myndighed må kun gøre indsigelse mod den påtænkte erhvervelse, hvis der er rimelige grunde dertil på baggrund af kriterierne i denne artikels stk. 1, eller de af den påtænkte erhverver afgivne oplysninger ikke er fyldestgørende, til trods for at der er fremsat en anmodning i henhold til artikel 27a, stk. 9.

Med henblik på nærværende stykke og med hensyn til kriteriet i nærværende artikels stk. 1, litra b), tager de kompetente myndigheder ved vurderingen af den påtænkte erhvervelse behørigt hensyn til en negativ udtalelse fra de myndigheder, der er ansvarlige for tilsynet med den påtænkte erhverver i overensstemmelse med direktiv (EU) 2015/849, som de kompetente myndigheder har modtaget senest 30 arbejdsdage efter den oprindelige anmodning, og som kan udgøre en rimelig grund til at gøre indsigelse.

4. Medlemsstaterne må hverken pålægge forhåndsbetingelser vedrørende størrelsen af den påtænkte erhvervelse eller tillade den kompetente myndighed at vurdere den påtænkte erhvervelse ud fra markedets økonomiske behov.

5. Medlemsstaterne offentliggør en liste med de oplysninger, der er nødvendige for at foretage vurderingen. Den påtænkte erhverver giver disse oplysninger til den kompetente myndighed på tidspunktet for den i artikel 27a, stk. 1, omhandlede underretning. De påkrævede oplysninger skal være forholdsmæssige og relevante for den påtænkte erhvervelses karakter. Medlemsstaterne må ikke forlange oplysninger, som ikke er relevante for den tilsynsmæssige vurdering, i henhold til nærværende artikel.

6. Er der foretaget underretning om to eller flere påtænkte erhvervelser af væsentlige kapitalandele i den samme enhed, behandler den kompetente myndighed, uden at det berører artikel 27a, stk. 5-11, de påtænkte erhververe på en ikkeforskelsbehandlende måde.

7. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere:

a) listen over de oplysninger, som den påtænkte erhverver som minimum skal meddele den kompetente myndighed på tidspunktet for den underretning, der er omhandlet i artikel 27a, stk. 1, artikel 27f, stk. 1, og artikel 27i, stk. 1

b) en fælles metode til vurdering af kriterierne i denne artikel og artikel 27j

c) proceduren for underretning og den tilsynsmæssige vurdering, der kræves i henhold til artikel 27a og artikel 27i.

Med henblik på første afsnit tager EBA hensyn til afsnit II i direktiv (EU) 2017/1132.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 10. juli 2026.

Kommissionen tillægges beføjelse til at supplere dette direktiv ved at vedtage de i dette stykkes første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 27c

Samarbejde mellem kompetente myndigheder

1. Den kompetente myndighed rådfører sig med de myndigheder, der har det offentlige ansvar for tilsyn med andre berørte enheder i den finansielle sektor, i forbindelse med den i artikel 27b, stk. 1, omhandlede vurdering, hvis den påtænkte erhvervelse vedrører et af følgende:

a) et kreditinstitut, et forsikringsselskab, et genforsikringsselskab, et investeringsselskab eller et porteføljeadministrationsselskab, der er meddelt tilladelse i en anden medlemsstat eller i en anden sektor end den, hvori den påtænkte erhverver er meddelt tilladelse

b) et moderselskab for et kreditinstitut, for et forsikringsselskab, for et genforsikringsselskab, for et investeringsselskab eller for et porteføljeadministrationsselskab, der er meddelt tilladelse i en anden medlemsstat eller i en anden sektor end den, hvori den påtænkte erhverver er meddelt tilladelse

c) en juridisk person, der kontrollerer et kreditinstitut, et forsikringsselskab, et genforsikringsselskab, et investeringsselskab eller et porteføljeadministrationsselskab, der er meddelt tilladelse i en anden medlemsstat eller i en anden sektor end den, hvori erhvervelsen påtænkes.

2. Hvis den påtænkte erhverver er et institut, og tærsklen som omhandlet i artikel 27a, stk. 2, kun overskrides på individuelt niveau, underretter den kompetente myndighed, der vurderer den påtænkte erhvervelse, den konsoliderende tilsynsmyndighed om den påtænkte erhvervelse senest ti arbejdsdage efter modtagelsen af underretningen fra den påtænkte erhverver, hvis den påtænkte erhverver er en del af en koncern, og den kompetente myndighed er forskellig fra den konsoliderende tilsynsmyndighed. Den kompetente myndighed fremsender også sin vurdering til den konsoliderende tilsynsmyndighed.

Hvis den påtænkte erhverver er et finansielt holdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab, jf. artikel 21a, stk. 1, underretter den konsoliderende tilsynsmyndighed, der vurderer den påtænkte erhvervelse, den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor den påtænkte erhverver er etableret, om den påtænkte erhvervelse senest ti arbejdsdage efter modtagelsen af underretningen fra den påtænkte erhverver, hvis denne kompetente myndighed er forskellig fra den konsoliderende tilsynsmyndighed. Den konsoliderende tilsynsmyndighed fremsender også sin vurdering til denne kompetente myndighed.

Hvis den påtænkte erhverver er et institut, og den i artikel 27a, stk. 2, omhandlede tærskel overskrides både på individuelt niveau og på grundlag af den konsoliderede situation for koncernen, skal den kompetente myndighed og den konsoliderende tilsynsmyndighed, der vurderer den påtænkte erhvervelse, søge at koordinere deres vurderinger, navnlig med hensyn til deres rådføring med de relevante myndigheder, jf. nærværende artikels stk. 1.

3. Hvis vurderingen af den påtænkte erhvervelse skal foretages af den konsoliderende tilsynsmyndighed, jf. artikel 27a, stk. 3, og den konsoliderende tilsynsmyndighed er forskellig fra den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor den påtænkte erhverver er etableret, samarbejder de to myndigheder i tæt samråd. Den konsoliderende tilsynsmyndighed udarbejder en vurdering af den påtænkte erhvervelse og fremsender denne vurdering til den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor den påtænkte erhverver er etableret. De to myndigheder gør alt, hvad der står i deres magt, for at nå frem til en fælles beslutning inden for to måneder efter modtagelsen af ovennævnte vurdering. Denne fælles beslutning skal være behørigt dokumenteret og begrundet. Den konsoliderende tilsynsmyndighed meddeler den påtænkte erhverver denne fælles beslutning.

Hvis der ikke træffes en fælles beslutning inden for to måneder efter modtagelsen af vurderingen, afstår den konsoliderende tilsynsmyndighed eller den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor den påtænkte erhverver er etableret, fra at træffe beslutning og henviser sagen til EBA i overensstemmelse med artikel 19 i forordning (EU) nr. 1093/2010. EBA træffer beslutning inden for en måned efter modtagelse af henvisningen. De berørte myndigheder træffer en fælles beslutning i overensstemmelse med EBA's beslutning.

4. De kompetente myndigheder udveksler hurtigst muligt alle oplysninger, som er væsentlige eller relevante for vurderingen. I den forbindelse videregiver de kompetente myndigheder efter anmodning eller på eget initiativ alle oplysninger af relevans for vurderingen til hinanden.

De kompetente myndigheder bestræber sig på at koordinere deres vurderinger og sikre konsekvens i deres beslutninger. I det øjemed skal den beslutning, der træffes af den kompetente myndighed med ansvar for vurderingen, anføre ethvert synspunkt eller forbehold fremsat af andre relevante kompetente myndigheder.

5. EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at fastlægge fælles procedurer og formularer og udvikler modeller for samrådet mellem de relevante kompetente myndigheder, jf. denne artikel.

EBA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 10. juli 2026.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i dette stykkes første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 27d

Underretning om afhændelse

Medlemsstaterne stiller krav om, at institutter, finansielle holdingselskaber og blandede finansielle holdingselskaber, jf. artikel 21a, stk. 1, skal underrette den kompetente myndighed, hvis de har til hensigt direkte eller indirekte at afhænde en væsentlig kapitalandel som fastlagt i overensstemmelse med artikel 27a, stk. 2. Denne underretning skal gives skriftligt og forud for afhændelsen med angivelse af størrelsen af den pågældende kapitalandel.

Artikel 27e

Oplysningsforpligtelser og sanktioner

Hvis den påtænkte erhverver enten undlader på forhånd at underrette om den påtænkte erhvervelse i henhold til artikel 27a, stk. 1, eller har erhvervet en væsentlig kapitalandel som omhandlet i nævnte artikel til trods for en indsigelse fra den kompetente myndighed, pålægger medlemsstaterne den kompetente myndighed at træffe passende foranstaltninger. Hvis en væsentlig kapitalandel erhverves til trods for en indsigelse fra den kompetente myndighed, skal medlemsstaterne, uden at det berører eventuelle sanktioner, suspendere udøvelsen af de tilhørende stemmerettigheder eller erklære de afgivne stemmer ugyldige.

KAPITEL 4

VÆSENTLIGE OVERFØRSLER AF AKTIVER OG PASSIVER

Artikel 27f

Underretning om væsentlige overførsler af aktiver og passiver

1. Medlemsstaterne stiller krav om, at institutter, og finansielle holdingselskaber og blandede finansielle holdingselskaber, jf. artikel 21a, stk. 1, skal skriftligt underrette deres kompetente myndighed forud for væsentlige overførsler af aktiver eller passiver, som de foretager enten ved salg eller en anden transaktionstype (»den påtænkte operation«).

Hvis den påtænkte operation udelukkende omfatter enheder fra samme koncern, er disse enheder også omfattet af førsteafsnit.

Med henblik på første og andet afsnit er alle de enheder, der er involveret i den samme påtænkte operation, hver især underlagt den underretningspligt, der er fastsat deri.

2. Med henblik på stk. 1 anses den påtænkte operation for væsentlig for en enhed, hvis den svarer til mindst 10 % af dens samlede aktiver eller passiver; medmindre den påtænkte operation foretages mellem enheder i samme koncern, i hvilket tilfælde den påtænkte operation anses for at være væsentlig for en enhed, hvis den udgør mindst 15 % af dens samlede aktiver eller passiver.

Med henblik på dette stykkes første afsnit finder procentsatserne for finansielle moderholdingselskaber og blandede finansielle moderholdingselskaber som omhandlet i stk. 1 anvendelse på grundlag af deres konsoliderede situation.

Følgende tages ikke i betragtning ved beregningen af de procentsatser, der er omhandlet i dette stykkes første afsnit:

a) overførsler af misligholdte aktiver

b) overførsler af aktiver, der skal indgå i en cover pool som defineret i artikel 3, nr. 3), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2162 (*)

c) overførsler af aktiver, der skal securitiseres

d) overførsler af aktiver eller passiver i forbindelse med anvendelse af de afviklingsværktøjer, -beføjelser og -ordninger, der er omhandlet i afsnit IV i direktiv 2014/59/EU.

3. Den kompetente myndighed anerkender straks skriftligt modtagelsen af den i stk. 1 omhandlede underretning og under alle omstændigheder inden for ti arbejdsdage efter modtagelsen af underretningen.

Artikel 27g

Oplysningsforpligtelser og sanktioner

Hvis enhederne undlader at underrette om den påtænkte operation på forhånd i henhold til artikel 27f, stk. 1, pålægger medlemsstaterne de kompetente myndigheder at træffe passende foranstaltninger.

KAPITEL 5

FUSIONER OG SPALTNINGER

Artikel 27h

Anvendelsesområde og definitioner

Dette kapitel berører ikke anvendelsen af Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 (**) og direktiv (EU) 2017/1132.

Fusioner og spaltninger, der følger af anvendelsen af direktiv 2014/59/EU, er ikke omfattet af forpligtelserne i dette kapitel.

I dette kapitel forstås ved:

1) »fusion«: en af følgende operationer, hvorved:

a) ét eller flere selskaber i forbindelse med deres opløsning uden likvidation overfører alle eller en del af deres aktiver og passiver til et andet eksisterende selskab, det overtagende selskab, mod at deres selskabsdeltagere tildeles kapitalandele i dette overtagende selskab samt eventuelt et kontant udligningsbeløb, der ikke kan overstige 10 % af disse kapitalandeles pålydende værdi, medmindre andet er angivet i gældende national ret, eller, hvis der er tale om kapitalandele uden en pålydende værdi, af deres bogførte pariværdi

b) ét eller flere selskaber i forbindelse med deres opløsning uden likvidation overfører alle eller en del af deres aktiver og passiver til et andet, eksisterende selskab (»det overtagende selskab«) uden det overtagende selskabs udstedelse af nye kapitalandele, forudsat at én person direkte eller indirekte besidder alle kapitalandelene i de fusionerende selskaber, eller at deltagerne i de fusionerende selskaber besidder deres kapitalandele i det samme forhold i alle de fusionerende selskaber

c) to eller flere selskaber i forbindelse med deres opløsning uden likvidation overfører alle eller en del af deres aktiver og passiver til et selskab, som de danner, det nye selskab, mod at deres selskabsdeltagere tildeles kapitalandele i dette nye selskab og eventuelt et kontant udligningsbeløb, der ikke kan overstige 10 % af disse kapitalandeles pålydende værdi, medmindre andet er angivet i gældende national ret, eller, hvis der er tale om kapitalandele uden en pålydende værdi, af deres bogførte pariværdi

d) et selskab i forbindelse med sin opløsning uden likvidation overfører alle eller en del af sine aktiver og passiver til det selskab, der besidder samtlige kapitalandele i selskabet

2) »spaltning«: en af følgende:

a) en operation, hvorved et selskab efter opløsning uden likvidation overfører alle sine aktiver og passiver til flere selskaber, mod at aktionærerne i det spaltede selskab tildeles kapitalandele i de selskaber, der modtager indskud som led i spaltningen, samt eventuelt et kontant udligningsbeløb, der ikke kan overstige 10 % af disse kapitalandeles pålydende værdi, medmindre andet er angivet i gældende national ret, eller, hvis der er tale om kapitalandele uden en pålydende værdi, af deres bogførte pariværdi

b) en operation, hvorved et selskab efter opløsning uden likvidation overfører alle sine aktiver og passiver til flere nystiftede selskaber, mod at aktionærerne i det spaltede selskab tildeles kapitalandele i de modtagende selskaber samt eventuelt et kontant udligningsbeløb, der ikke kan overstige 10 % af disse kapitalandeles pålydende værdi, medmindre andet er angivet i gældende national ret, eller, hvis der er tale om kapitalandele uden en pålydende værdi, af deres bogførte pariværdi

c) en operation bestående af en kombination af de i litra a) og b) beskrevne operationer

d) en operation, hvorved et spaltet selskab overfører en del af sine aktiver og passiver til ét eller flere modtagende selskaber, mod at deltagerne i det spaltede selskab tildeles kapitalandele i de modtagende selskaber, i det spaltede selskab eller i både de modtagende selskaber og det spaltede selskab samt eventuelt et kontant udligningsbeløb, der ikke kan overstige 10 % af disse kapitalandeles pålydende værdi (medmindre andet er angivet i gældende national ret) eller, hvis der er tale om kapitalandele uden en pålydende værdi, af deres bogførte pariværdi

e) en operation, hvorved et spaltet selskab overfører en del af sine aktiver og passiver til ét eller flere modtagende selskaber mod udstedelse til det spaltede selskab af kapitalandele i de modtagende selskaber.

Artikel 27i

Underretning om og vurdering af fusionen eller spaltningen

1. Medlemsstaterne stiller krav om, at institutter, finansielle holdingselskaber og blandede finansielle holdingselskaber, jf. artikel 21a, stk. 1, (»de finansielle interessenter«), som gennemfører en fusion eller spaltning (»den påtænkte operation«), efter vedtagelsen af udkastet til vilkår for den påtænkte operation og forud for afslutningen af den påtænkte operation, skal underrette den kompetente myndighed, der vil være ansvarlig for tilsynet med de enheder, der er resultatet af den påtænkte operation, med angivelse af de i artikel 27j, stk. 5, omhandlede relevante oplysninger.

Med henblik på nærværende stykkes første afsnit er det, hvis den påtænkte operation består af en spaltning, den kompetente myndighed med ansvar for tilsynet med den enhed, der gennemfører den påtænkte operation, som er den kompetente myndighed, der skal underrettes og har ansvaret for den i artikel 27j, stk. 1, omhandlede vurdering.

2. Uanset nærværende artikels stk. 1 er den kompetente myndighed, hvis den påtænkte operation er en fusion, der kun omfatter finansielle interessenter fra samme koncern, herunder en kreditinstitutkoncern, der er fast tilknyttet et centralt organ, og som er underlagt tilsyn som en koncern, ikke forpligtet til at foretage den i artikel 27j, stk. 1, omhandlede vurdering.

3. Den i artikel 27j, stk. 1, omhandlede vurdering foretages ikke, hvis den påtænkte operation kræver en tilladelse i henhold til artikel 8 eller en godkendelse i henhold til artikel 21a.

4. Den kompetente myndighed bekræfter straks skriftligt modtagelsen af den i stk. 1 omhandlede underretning eller de i henhold til stk. 5 fremlagte yderligere oplysninger og under alle omstændigheder inden for ti arbejdsdage efter modtagelsen af underretningen eller de yderligere oplysninger.

Hvis den påtænkte operation udelukkende omfatter finansielle interessenter fra samme koncern, har den kompetente myndighed en frist på 60 arbejdsdage fra datoen for den skriftlige bekræftelse af modtagelsen af underretningen og fra modtagelsen af alle de dokumenter, som medlemsstaten kræver vedlagt underretningen i henhold til artikel 27j, stk. 5 (»vurderingsperioden«), til at foretage den i artikel 27j, stk. 1, omhandlede vurdering.

Den kompetente myndighed underretter de finansielle interessenter om den dato, hvor vurderingsperioden udløber, samtidig med bekræftelsen af modtagelsen.

5. Den kompetente myndighed kan anmode om yderligere oplysninger, der måtte være nødvendige for at afslutte den i artikel 27j, stk. 1, omhandlede vurdering. Denne anmodning skal fremsættes skriftligt og præcisere, hvilke yderligere oplysninger der er behov for.

Hvis den påtænkte operation udelukkende omfatter finansielle interessenter fra samme koncern, kan den kompetente myndighed anmode om yderligere oplysninger til og med den 50. arbejdsdag i vurderingsperioden.

Vurderingsperioden suspenderes i perioden mellem datoen for den kompetente myndigheds anmodning om yderligere oplysninger og datoen for modtagelsen af svar herpå fra de finansielle interessenter med alle de anmodede oplysninger. Denne suspension må ikke overstige 20 arbejdsdage. Eventuelle yderligere anmodninger fra den kompetente myndighed om at supplere eller præcisere de fremlagte oplysninger afhænger af den kompetente myndigheds skøn, men må ikke medføre en suspension af vurderingsperioden.

6. Den kompetente myndighed kan forlænge den i stk. 5, tredje afsnit, omhandlede suspension til højst 30 arbejdsdage i følgende situationer:

a) hvis mindst en af de finansielle interessenter befinder sig i eller er underlagt reguleringsrammen i et tredjeland

b) hvis udveksling af oplysninger med de myndigheder, der er ansvarlige for tilsynet med de finansielle interessenter i henhold til direktiv (EU) 2015/849, er en nødvendig forudsætning for at foretage den i nærværende direktivs artikel 27b, stk. 1, omhandlede vurdering.

7. Den påtænkte operation må ikke afsluttes, før den kompetente myndighed har afgivet en positiv udtalelse.

8. Den kompetente myndighed afgiver senest to arbejdsdage efter afslutningen af sin vurdering skriftligt en begrundet positiv eller negativ udtalelse til de finansielle interessenter. De finansielle interessenter fremsender denne begrundede udtalelse til de myndigheder, der i henhold til national ret er ansvarlige for at granske den påtænkte operation.

9. Hvis den påtænkte operation udelukkende omfatter finansielle interessenter fra samme koncern, og den kompetente myndighed ikke skriftligt gør indsigelse mod den påtænkte operation inden for vurderingsperioden, anses udtalelsen for at være positiv.

10. I den begrundede positive udtalelse fra den kompetente myndighed kan der fastsættes en begrænset periode, hvor den påtænkte operation skal gennemføres.

Artikel 27j

Vurderingskriterier

1. Ved vurderingen af den i artikel 27i, stk. 1, omhandlede underretning om den påtænkte operation og de i artikel 27i, stk. 5, omhandlede oplysninger vurderer den kompetente myndighed den påtænkte operation med henblik på at sikre, at de finansielle interessenter har en sund tilsynsprofil efter afslutningen af den påtænkte operation, og navnlig, at de behandler de risici, som de finansielle interessenter er eller kan blive eksponeret mod i forbindelse med den påtænkte operation, og de risici, som den enhed, der er resultatet af den påtænkte operation, vil kunne blive eksponeret mod, i overensstemmelse med følgende kriterier:

a) omdømmet for de finansielle interessenter, der er involveret i den påtænkte operation

b) den finansielle soliditet hos de finansielle interessenter, der er involveret i den påtænkte operation, især i forhold til den type virksomhed, der udøves eller påtænkes udøvet hos den enhed, der er resultatet af den påtænkte operation

c) om den enhed, der er resultatet af den påtænkte operation, vil kunne overholde og fortsætte med at overholde tilsynskravene i dette direktiv og forordning (EU) nr. 575/2013 samt i givet fald andre EU-retsakter, navnlig direktiv 2002/87/EF og 2009/110/EF

d) om planen for gennemførelse af den påtænkte operation er realistisk og forsvarlig ud fra et tilsynsperspektiv

e) om der er rimelige grunde til i forbindelse med den påtænkte operation at have mistanke om, at hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, jf. artikel 1 i direktiv (EU) 2015/849, forekommer eller er forekommet eller er blevet forsøgt, eller at den påtænkte operation vil kunne øge risikoen herfor.

Den i første afsnit, litra d), omhandlede gennemførelsesplan skal overvåges på passende vis af den kompetente myndighed, indtil den påtænkte operation er afsluttet.

2. Ved vurderingen af kriteriet i denne artikels stk. 1, litra e), hører den kompetente myndighed i forbindelse med sin kontrol, de myndigheder, der er ansvarlige for tilsynet med de finansielle interessenter i overensstemmelse med direktiv (EU) 2015/849.

3. Den kompetente myndighed kan kun afgive en negativ udtalelse om den påtænkte operation, hvis kriterierne i denne artikels stk. 1 ikke er opfyldt, eller hvis de af de finansielle interessenter afgivne oplysninger ikke er fyldestgørende, til trods for at en anmodning er indgivet i henhold til artikel 27i, stk. 5.

Med hensyn til kriteriet i nærværende artikels stk. 1, litra e), tager den kompetente myndighed ved vurderingen af den påtænkte operation behørigt hensyn til en negativ udtalelse fra de myndigheder, der er ansvarlige for tilsynet med de finansielle interessenter i overensstemmelse med direktiv (EU) 2015/849, som den kompetente myndighed har modtaget senest 30 arbejdsdage efter den oprindelige anmodning, og som kan udgøre en rimelig grund til at afgive en negativ udtalelse som omhandlet i nærværende stykkes første afsnit.

4. Medlemsstaterne må ikke tillade de kompetente myndigheder at vurdere den påtænkte operation ud fra markedets økonomiske behov.

5. Medlemsstaterne offentliggør en liste med de oplysninger, der er nødvendige for at foretage den i denne artikels stk. 1 omhandlede vurdering. De finansielle interessenter giver disse oplysninger til de kompetente myndigheder på tidspunktet for den i artikel 27i, stk. 1, omhandlede underretning. De påkrævede oplysninger skal være forholdsmæssige og relevante for den påtænkte operations karakter. Medlemsstaterne må ikke forlange oplysninger, som ikke er relevante for en tilsynsmæssig vurdering, i henhold til nærværende artikel.

Artikel 27k

Samarbejde mellem kompetente myndigheder

1. Den kompetente myndighed rådfører sig med de myndigheder, der har det offentlige ansvar for tilsyn med andre berørte enheder i den finansielle sektor i forbindelse med den i artikel 27j, stk. 1, omhandlede vurdering, hvis den påtænkte operation, ud over de finansielle interessenter, involverer en eller flere af følgende enheder:

a) et kreditinstitut, et forsikringsselskab, et genforsikringsselskab, et investeringsselskab eller et porteføljeadministrationsselskab, der er meddelt tilladelse i en anden medlemsstat eller i en anden sektor end den, hvori den påtænkte operation gennemføres

b) et moderselskab for et kreditinstitut, for et forsikringsselskab, for et genforsikringsselskab, for et investeringsselskab eller for et porteføljeadministrationsselskab, der er meddelt tilladelse i en anden medlemsstat eller i en anden sektor end den, hvori den påtænkte operation gennemføres

c) en juridisk person, der kontrollerer et kreditinstitut, et forsikringsselskab, et genforsikringsselskab, et investeringsselskab eller et porteføljeadministrationsselskab, der er meddelt tilladelse i en anden medlemsstat eller i en anden sektor end den, hvori den påtænkte operation gennemføres.

2. De kompetente myndigheder udveksler hurtigst muligt alle oplysninger, som er væsentlige eller relevante for vurderingen. I den forbindelse videregiver de kompetente myndigheder efter anmodning eller på eget initiativ alle oplysninger af relevans for vurderingen til hinanden. En udtalelse afgivet af en kompetent myndighed for en finansiel interessent skal anføre ethvert synspunkt eller forbehold, som den kompetente myndighed, der fører tilsyn med én eller flere af de i stk. 1 nævnte enheder.

De kompetente myndigheder bestræber sig på at koordinere deres vurderinger og sikre konsekvens i deres udtalelser.

3. EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at fastlægge fælles procedurer og formularer og udvikler modeller for samrådet mellem de relevante kompetente myndigheder, jf. denne artikel.

Med henblik på første afsnit tager EBA hensyn til afsnit II i direktiv (EU) 2017/1132.

EBA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 10. januar 2027.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i dette stykkes første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 27l

Oplysningsforpligtelser og sanktioner

Hvis de finansielle interessenter undlader at underrette den påtænkte operation på forhånd, jf. artikel 27i, stk. 1, eller hvis de har gennemført den påtænkte operation som omhandlet i nævnte artikel uden en forudgående positiv udtalelse fra de kompetente myndigheder, stiller medlemsstaterne krav om, at de kompetente myndigheder træffer passende foranstaltninger.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2162 af 27. november 2019 om udstedelse af dækkede obligationer og offentligt tilsyn med dækkede obligationer og om ændring af direktiv 2009/65/EF og 2014/59/EU (EUT L 328 af 18.12.2019, s. 29).

(**) Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 af 20. januar 2004 om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser (»EU-fusionsforordningen«) (EUT L 24 af 29.1.2004, s. 1).«

13) Afsnit VI affattes således:

»AFSNIT VI

TILSYN MED TREDJELANDSFILIALER OG FORBINDELSER MED TREDJELANDE

KAPITEL 1

TILSYN MED TREDJELANDSFILIALER

AFDELING I

Almindelige bestemmelser

Artikel 47

Anvendelsesområde og definitioner

1. I dette kapitel fastsættes der minimumskrav for udøvelse i en medlemsstat af en tredjelandsfilials følgende aktiviteter:

a) de aktiviteter, der er anført i punkt 2 og 6 i bilag I til dette direktiv og udøves af en virksomhed, der er etableret i et tredjeland, og som ville kunne betragtes som et kreditinstitut, eller som ville opfylde kriterierne i artikel 4, stk. 1, nr. 1), litra b), i forordning (EU) nr. 575/2013, hvis den var etableret i Unionen

b) den i punkt 1 i bilag I til dette direktiv omhandlede aktivitet udøvet af en virksomhed, der er etableret i et tredjeland.

2. Hvis en virksomhed, der er etableret i et tredjeland, udøver aktiviteter og leverer tjenester, som er opført i bilag I, afsnit A, til direktiv 2014/65/EU og eventuelle accessoriske tjenesteydelser, f.eks. modtagelse af indskud i tilknytning hertil eller ydelse af kredit eller lån, hvis formål er at yde service i henhold til nævnte direktiv, er den pågældende virksomhed ikke omfattet af denne artikels stk. 1.

3. I dette afsnit forstås ved:

1) »tredjelandsfilial«: en filial, der er etableret i en medlemsstat af enten:

   a) en virksomhed, der har sit hovedkontor i et tredjeland, med henblik på udøvelse af de i stk. 1 omhandlede aktiviteter

   b) et kreditinstitut, der har sit hovedkontor i et tredjeland

2) »hovedvirksomhed«: en virksomhed, som har sit hovedkontor i et tredjeland, og som har etableret en tredjelandsfilial i medlemsstaten, samt den pågældende virksomheds mellemliggende eller øverste moderselskab, alt efter hvad der er relevant.

Artikel 48

Forbud mod forskelsbehandling

Over for tredjelandsfilialer anvender medlemsstaterne i forbindelse med disses adgang til at optage virksomhed og til at fortsætte med at udøve denne ikke bestemmelser, der medfører en gunstigere behandling end den, der gives filialer af institutter med hovedkontor i en anden medlemsstat.

Artikel 48a

Klassificering af tredjelandsfilialer

1. Medlemsstaterne klassificerer tredjelandsfilialer i klasse 1, når de pågældende filialer opfylder en af følgende betingelser:

a) Den samlede værdi af de aktiver, der er bogført af eller hidrører fra tredjelandsfilialen i medlemsstaten, er lig med eller højere end 5 mia. EUR, som indberettet for den umiddelbart foregående årlige indberetningsperiode, jf. afdeling II, underafdeling 4.

b) De aktiviteter, som tredjelandsfilialens tilladelse omfatter, inkluderer at tage imod indskud eller andre tilbagebetalingspligtige midler fra detailkunder, forudsat at størrelsen af disse indskud og andre tilbagebetalingspligtige midler er lig med eller højere end 5 % af tredjelandsfilialens samlede passiver, eller at størrelsen af sådanne indskud og andre tilbagebetalingspligtige midler overstiger 50 mio. EUR.

c) Tredjelandsfilialen er ikke en kvalificeret tredjelandsfilial i den i artikel 48b anvendte betydning.

2. Medlemsstaterne klassificerer tredjelandsfilialer, der ikke opfylder nogen af betingelserne i stk. 1, i klasse 2.

3. De kompetente myndigheder ajourfører klassificeringen af tredjelandsfilialer som følger:

a) Hvis en klasse 1-tredjelandsfilial ikke længere opfylder betingelserne i stk. 1, anses den med øjeblikkelig virkning for at være klassificeret i klasse 2.

b) Hvis en klasse 2-tredjelandsfilial begynder at opfylde en af betingelserne i stk. 1, anses den først for at være klassificeret i klasse 1 fire måneder efter den dato, hvor den begyndte at opfylde den eller de pågældende betingelser.

4. Medlemsstaterne kan i stedet for kravene i dette afsnit anvende de samme krav over for tredjelandsfilialer, der er meddelt tilladelse på deres område, eller over for visse kategorier heraf, som gælder for kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse i henhold til dette direktiv. Hvis behandlingen i dette stykke kun finder anvendelse på visse kategorier af tredjelandsfilialer, fastsætter medlemsstaterne de relevante klassificeringskriterier med henblik på den pågældende behandling. Denne artikels stk. 1, 2 og 3 finder ikke anvendelse på disse tredjelandsfilialer, undtagen med henblik på artikel 48p.

Artikel 48b

Betingelser for kvalificerede tredjelandsfilialer

1. Hvis følgende betingelser er opfyldt for en tredjelandsfilial, betragtes den pågældende filial som en kvalificeret tredjelandsfilial med henblik på anvendelsen af dette afsnit:

a) Hovedvirksomheden er etableret i et land, der anvender tilsynsstandarder og fører tilsyn i overensstemmelse med det pågældende tredjelands bankreguleringsrammer, som mindst svarer til dette direktiv og forordning (EU) nr. 575/2013.

b) Tilsynsmyndighederne for hovedvirksomheden er underlagt fortrolighedskrav, der mindst svarer til kravene i dette direktivs afsnit VII, kapitel 1, afdeling II.

c) Hovedvirksomheden er etableret i et land, der ikke er opført som et højrisikotredjeland med strategiske mangler i sin ordning for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme i medfør af artikel 9 i direktiv (EU) 2015/849.

2. Kommissionen kan ved hjælp af gennemførelsesretsakter vedtage afgørelser om, hvorvidt betingelserne i denne artikels stk. 1, litra a) og b), er opfyldt med hensyn til et tredjelands bankreguleringsrammer. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 147, stk. 2.

3. Kommissionen kan, inden den vedtager den i denne artikels stk. 2 omhandlede afgørelse, i overensstemmelse med artikel 33 i forordning (EU) nr. 1093/2010 anmode EBA om at bistå med at foretage en vurdering af det pågældende tredjelands bankreguleringsrammer og fortrolighedskrav og med at udarbejde en rapport om, hvorvidt disse rammer og disse krav opfylder betingelserne i nærværende artikels stk. 1, litra a) og b). EBA offentliggør resultaterne af sin vurdering på sit websted.

4. EBA fører et offentligt register over de tredjelande og tredjelandsmyndigheder, der opfylder betingelserne i stk. 1.

5. Når den kompetente myndighed modtager en ansøgning om tilladelse i henhold til artikel 48c, vurderer den betingelserne i nærværende artikels stk. 1 og i artikel 48a med henblik på klassificering af tredjelandsfilialen i klasse 1 eller klasse 2. Hvis det pågældende tredjeland ikke er opført i det i nærværende artikels stk. 4 omhandlede offentlige register, anmoder den kompetente myndighed Kommissionen om at vurdere tredjelandets bankreguleringsrammer og fortrolighedskrav med henblik på anvendelsen af nærværende artikels stk. 2, forudsat at betingelsen i stk. 1, litra c), er opfyldt. Den kompetente myndighed klassificerer tredjelandsfilialen i klasse 1, indtil Kommissionen har vedtaget en afgørelse i henhold til nærværende artikels stk. 2.

AFDELING II

Krav vedrørende meddelelse af tilladelse og reguleringsmæssige krav

Underafdeling 1

Krav vedrørende tilladelse

Artikel 48c

Minimumsbetingelser for meddelelse af tilladelse til tredjelandsfilialer

1. Medlemsstaterne stiller i henhold til artikel 21c krav om, tredjelandsvirksomheder skal etablere en filial på deres område, inden de påbegynder eller fortsætter de i artikel 47, stk. 1, omhandlede aktiviteter. Etablering af en tredjelandsfilial kræver forudgående tilladelse i overensstemmelse med dette kapitel.

2. De kompetente myndigheder bestræber sig på at indgå administrative ordninger eller andre ordninger med relevante kompetente tredjelandsmyndigheder, inden en tredjelandsfilial påbegynder sine aktiviteter i den relevante medlemsstat. Sådanne ordninger skal bygge på de standarder for administrative ordninger, som EBA har udarbejdet i overensstemmelse med artikel 33, stk. 5, i forordning (EU) nr. 1093/2010. Dette krav finder ikke anvendelse, hvis tredjelandsfilialer er underlagt strengere nationale krav. De kompetente myndigheder forelægger hurtigst muligt oplysninger om eventuelle administrative ordninger eller andre ordninger, der er indgået med kompetente tredjelandsmyndigheder, for EBA.

3. Medlemsstaterne stiller krav om, at der til en ansøgning om meddelelse af tilladelse til en tredjelandsfilial skal knyttes en driftsplan med angivelse af den påtænkte virksomhed, de af de i artikel 47, stk. 1, omhandlede aktiviteter, der skal udøves, og organisationsstrukturen og risikostyringen hos filialen i den pågældende medlemsstat, jf. artikel 48g.

4. Tredjelandsfilialer må kun meddeles tilladelse, hvis alle følgende betingelser som minimum er opfyldt:

a) Tredjelandsfilialen opfylder de reguleringsmæssige minimumskrav i underafdeling 2.

b) De aktiviteter, som hovedvirksomheden ansøger om tilladelse til i medlemsstaten, er omfattet af den tilladelse, den pågældende hovedvirksomhed er meddelt i det tredjeland, hvor den er etableret, og er underlagt tilsyn i det pågældende tredjeland.

c) Tilsynsmyndigheden for hovedvirksomheden i tredjelandet er blevet underrettet om og har fået forelagt ansøgningen om tilladelse til oprettelse af en filial i medlemsstaten og de i stk. 3 omhandlede ledsagende dokumenter.

d) Tilladelsen stipulerer, at tredjelandsfilialen kun må udøve de aktiviteter, der er omfattet af tilladelsen, i den medlemsstat, hvor den er etableret, og forbyder udtrykkeligt tredjelandsfilialen at udbyde eller udøve disse aktiviteter i andre medlemsstater på tværs af grænserne, med undtagelse af koncerninterne finansieringstransaktioner, der er indgået med andre tredjelandsfilialer af samme hovedvirksomhed, og transaktioner, der er indgået på grundlag af iværksættelse af tjenesteydelser på kundens eget initiativ i overensstemmelse med artikel 21c.

e) Den kompetente myndighed har med henblik på udøvelsen af sine tilsynsfunktioner adgang til alle nødvendige oplysninger om hovedvirksomheden fra tilsynsmyndighederne for den pågældende hovedvirksomhed og kan effektivt koordinere sine tilsynsaktiviteter med det pågældende tredjelands tilsynsmyndigheders aktiviteter, navnlig i perioder med kriser eller store finansielle vanskeligheder, som påvirker hovedvirksomheden, dens koncern eller tredjelandets finansielle system.

f) Der er ikke rimelige grunde til at have mistanke om, at tredjelandsfilialen vil blive anvendt til at gennemføre eller lette hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, jf. artikel 1 i direktiv (EU) 2015/849.

5. Ved vurderingen af, om betingelsen i denne artikels stk. 4, litra f), er opfyldt, hører den kompetente myndighed den myndighed, der er ansvarlig for tilsynet med bekæmpelse af hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme i medlemsstaten i henhold til direktiv (EU) 2015/849, og indhenter skriftlig bekræftelse på, at betingelsen er opfyldt, inden de meddeler tilladelse til tredjelandsfilialen.

6. De kompetente myndigheder kan beslutte, at tilladelser til tredjelandsfilialer, der er meddelt senest den 10. januar 2027, forbliver gyldige, forudsat at de tredjelandsfilialer, der er meddelt disse tilladelser, opfylder minimumskravene i dette afsnit.

7. EBA overvåger operationer mellem tredjelandsfilialer af samme hovedvirksomhed, der er meddelt tilladelse i forskellige medlemsstater, og forelægger Kommissionen en rapport med sine resultater senest den 10. juli 2028.

8. Senest den 10. juli 2026 udsteder EBA retningslinjer i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 med henblik på nærmere at præcisere:

a) de oplysninger, der skal forelægges for de kompetente myndigheder ved ansøgning om meddelelse af tilladelse til en tredjelandsfilial, herunder den i stk. 3 omhandlede driftsplan, organisationsstruktur og risikostyring

b) proceduren for meddelelse af tilladelse til tredjelandsfilialen samt standardformularerne og -modellerne til fremlæggelse af oplysningerne omhandlet i dette stykkes litra a)

c) de i stk. 4 omhandlede betingelser for meddelelse af tilladelse

d) de betingelser, hvorpå de kompetente myndigheder kan støtte sig til oplysninger, der allerede er givet i forbindelse med en eventuel forudgående tilladelse til en tredjelandsfilial.

Artikel 48d

Betingelser for afvisning af meddelelse af tilladelse til tredjelandsfilial eller inddragelse af en sådan tilladelse

1. Medlemsstaterne fastsætter som minimum følgende betingelser for afvisning af meddelelse af tilladelse til en tredjelandsfilial eller inddragelse af en sådan tilladelse:

a) Tredjelandsfilialen opfylder ikke de krav til tilladelse, der er fastsat i artikel 48c eller i national ret.

b) Hovedvirksomheden eller dens koncern opfylder ikke de tilsynskrav, der gælder for den i henhold til tredjelandets retsforskrifter, eller der er rimelige grunde til at have mistanke om, at den ikke opfylder eller vil overtræde disse krav inden for de næste 12 måneder.

For så vidt angår første afsnit, litra b), underretter tredjelandsfilialer straks deres kompetente myndigheder, hvis forhold som omhandlet i nævnte litra indtræffer.

2. De kompetente myndigheder kan også inddrage en tilladelse meddelt til en tredjelandsfilial, hvis en eller flere af følgende betingelser er opfyldt:

a) Tredjelandsfilialen gør ikke brug af tilladelsen inden for en frist på 12 måneder, den giver udtrykkeligt afkald herpå, eller den har været ophørt med at drive virksomhed i over seks måneder, medmindre der i den pågældende medlemsstat findes bestemmelser om, at tilladelsen i sådanne tilfælde bortfalder.

b) Tredjelandsfilialen har opnået tilladelsen gennem falske erklæringer eller andre uretmæssige midler.

c) Tredjelandsfilialen opfylder ikke længere et eller flere af de supplerende betingelser eller krav, hvis opfyldelse var en forudsætning for meddelelse af tilladelsen.

d) Tredjelandsfilialen frembyder ikke længere garanti for at kunne opfylde sine forpligtelser over for sine kreditorer og frembyder især ikke længere sikkerhed for de midler, som dens indskydere har betroet den.

e) Tredjelandsfilialen befinder sig i enhver anden situation, som medfører, at tilladelsen inddrages i henhold til national ret.

f) Tredjelandsfilialen overtræder en af bestemmelserne i artikel 67, stk. 1.

g) Der er rimelige grunde til at have mistanke om, at hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme i den i artikel 1 i direktiv (EU) 2015/849 anvendte betydning forekommer eller er forekommet eller er blevet forsøgt i forbindelse med den pågældende tredjelandsfilial, dens hovedvirksomhed eller dens koncern, eller at der er en øget risiko for, at hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme forekommer eller forsøges i forbindelse med tredjelandsfilialen, dens hovedvirksomhed eller dens koncern.

3. Ved vurderingen af, om betingelsen i denne artikels stk. 2, litra g), er opfyldt, hører den kompetente myndighed den myndighed, der er ansvarlig for tilsynet med bekæmpelse af hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme i medlemsstaten i henhold til direktiv (EU) 2015/849.

4. Medlemsstaterne fastsætter klare procedurer for afvisning af meddelelse af tilladelse til tredjelandsfilial eller inddragelse af en sådan tilladelse i overensstemmelse med stk. 1, 2 og 3.

Underafdeling 2

Reguleringsmæssige minimumskrav

Artikel 48e

Indskudskapitalkrav

1. Uden at det berører andre gældende kapitalkrav i henhold til national ret, stiller medlemsstaterne krav om, at tredjelandsfilialer til enhver tid skal opretholde en minimumsindskudskapital mindst svarende til:

a) for klasse 1-tredjelandsfilialer: 2,5 % af filialens gennemsnitlige passiver for de foregående tre årlige indberetningsperioder eller, for nyligt godkendte tredjelandsfilialer, af filialens passiver på tidspunktet for meddelelse af tilladelse som indberettet i overensstemmelse med underafdeling 4, dog mindst 10 mio. EUR

b) for klasse 2-tredjelandsfilialer: 0,5 % af filialens gennemsnitlige passiver for de umiddelbart foregående tre årlige indberetningsperioder eller, for nyligt godkendte tredjelandsfilialer, af filialens passiver på tidspunktet for meddelelse af tilladelse som indberettet i overensstemmelse med underafdeling 4, dog mindst 5 mio. EUR.

2. Tredjelandsfilialer skal opfylde minimumsindskudskapitalkravet i stk. 1 med aktiver i form af:

a) kontanter eller kontantlignende instrumenter som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 60), i forordning (EU) nr. 575/2013

b) gældsinstrumenter udstedt af medlemsstaternes centralregeringer eller centralbanker, eller

c) ethvert andet instrument, som tredjelandsfilialen kan anvende straks og uden begrænsning til dækning af risici eller tab, så snart disse risici eller tab opstår.

3. Medlemsstaterne stiller krav om, at tredjelandsfilialer skal deponere de i denne artikels stk. 2 omhandlede indskudskapitalinstrumenter på en spærret konto i den medlemsstat, hvor filialen er meddelt tilladelse i et kreditinstitut, der ikke er en del af hovedvirksomhedens koncern, eller, hvis det er tilladt i henhold til national ret, i medlemsstatens centralbank. De indskudskapitalinstrumenter, der deponeres på den spærrede konto, skal kunne anvendes med henblik på artikel 96 i direktiv 2014/59/EU i tilfælde af tredjelandsfilialens afvikling og med henblik på tredjelandsfilialens likvidation i overensstemmelse med national ret.

4. Senest den 10. juli 2026 udsteder EBA retningslinjer i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 med henblik på at præcisere kravet i nærværende artikels stk. 2, litra c), vedrørende instrumenter, der kan anvendes straks og uden begrænsning til dækning af risici eller tab, så snart disse risici eller tab opstår.

Artikel 48f

Likviditetskrav

1. Uden at det berører andre gældende likviditetskrav i henhold til national ret, stiller medlemsstaterne som minimum krav om, at tredjelandsfilialer til enhver tid skal opretholde tilstrækkeligt med ubehæftede, likvide midler til at dække deres udgående pengestrømme i en periode på mindst 30 dage.

2. Med henblik på anvendelsen af denne artikels stk. 1 stiller medlemsstaterne krav om, at klasse 1-tredjelandsfilialer skal opfylde likviditetsdækningskravet i sjette del, afsnit I, i forordning (EU) nr. 575/2013 og i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/61 (*).

3. Medlemsstaterne stiller krav om, at tredjelandsfilialer skal deponere de likvide midler, de besidder for at overholde denne artikel, på en konto i den medlemsstat, hvor filialen er meddelt tilladelse, i et kreditinstitut, der ikke er en del af hovedvirksomhedens koncern eller, hvis det er tilladt i henhold til national ret, i medlemsstatens centralbank. Hvis der er likvide midler tilbage på kontoen efter at de er blevet anvendt til at dække udgående pengestrømme i overensstemmelse med denne artikels stk. 1, skal disse resterende likvide midler kunne anvendes med henblik på artikel 96 i direktiv 2014/59/EU i tilfælde af tredjelandsfilialens afvikling og med henblik på tredjelandsfilialens likvidation i overensstemmelse med national ret.

4. De kompetente myndigheder kan dispensere fra likviditetskravet i denne artikel for kvalificerede tredjelandsfilialer.

Artikel 48g

Intern ledelse og risikostyring

1. Medlemsstaterne stiller krav om, at tredjelandsfilialer skal have mindst to personer i den relevante medlemsstat, der varetager den faktiske ledelse af deres virksomhed, idet de pågældende personer skal forhåndsgodkendes af de kompetente myndigheder. Disse personer skal have et godt omdømme og besidde tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring og skal afsætte tilstrækkelig tid til at udføre deres opgaver.

2. Medlemsstaterne stiller krav om, at klasse 1-tredjelandsfilialer skal overholde artikel 74 og 75, artikel 76, stk. 5 og 6, og artikel 92, 94 og 95. De kompetente myndigheder kan kræve, at tredjelandsfilialer nedsætter en lokal forvaltningskomité med henblik på at sikre en hensigtsmæssig ledelse af filialen.

3. Medlemsstaterne stiller krav om, at klasse 2-tredjelandsfilialer skal overholde artikel 74, 75, 92, 94 og 95, og at de skal have interne kontrolfunktioner, jf. artikel 76, stk. 5 og stk. 6, første, andet og fjerde afsnit.

De kompetente myndigheder kan stille krav om, at klasse 2-tredjelandsfilialer, afhængigt af deres størrelse og interne organisation samt af arten, omfanget og kompleksiteten af deres aktiviteter, skal udpege ledere af interne kontrolfunktioner, jf. artikel 76, stk. 6, tredje og femte afsnit.

4. Medlemsstaterne stiller krav om, at tredjelandsfilialer skal indføre rapporteringsveje til ledelsesorganet i hovedvirksomheden, som dækker alle væsentlige risici og risikostyringspolitikker samt ændringer heraf, og at de skal have indført passende informations- og kommunikationsteknologi (IKT)-systemer og kontrol, som skal sikre, at politikker følges på behørig vis.

5. Medlemsstaterne stiller krav om, at tredjelandsfilialer skal overvåge og forvalte deres outsourcingordninger og sikre, at deres kompetente myndigheder har fuld adgang til alle de oplysninger, de skal bruge for at kunne udøve deres tilsynsfunktion.

6. Medlemsstaterne stiller krav om, at tredjelandsfilialer, der foretager back-to-back-transaktioner eller koncerninterne transaktioner, skal råde over tilstrækkelige ressourcer til at identificere og styre deres modpartskreditrisiko på behørig vis, hvor væsentlige risici, der knytter sig til aktiver bogført af tredjelandsfilialen, overføres til modparten.

7. Hvis tredjelandsfilialens kritiske eller vigtige funktioner varetages af dens hovedvirksomhed, varetages disse funktioner i overensstemmelse med interne ordninger eller koncerninterne aftaler. De kompetente myndigheder med ansvar for tilsynet med tredjelandsfilialer skal have adgang til alle de oplysninger, de skal bruge for at kunne udøve deres tilsynsfunktion.

8. De kompetente myndigheder stiller krav om, at en uafhængig tredjepart regelmæssigt skal vurdere tredjelandsfilialens gennemførelse og vedvarende overholdelse af kravene i denne artikel og forelægge en rapport for den kompetente myndighed med tredjepartens konstateringer og konklusioner.

9. Senest den 10. januar 2027 udsteder EBA, i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010, retningslinjer om anvendelsen af de i nærværende direktivs artikel 74, stk. 1, omhandlede ordninger, procedurer og mekanismer for tredjelandsfilialer, under hensyntagen til artikel 74, stk. 2, og om anvendelsen på tredjelandsfilialer af nærværende direktivs artikel 75 og artikel 76, stk. 5 og 6.

Artikel 48h

Registreringskrav

1. Medlemsstaterne stiller krav om, at tredjelandsfilialer skal føre en registerbog, der gør det muligt for disse tredjelandsfilialer at spore og føre en udtømmende og nøjagtig fortegnelse over alle de aktiver og passiver, der er bogført af eller hidrører fra tredjelandsfilialen i medlemsstaten, og selvstændigt at forvalte disse aktiver og passiver i tredjelandsfilialen. Registerbogen skal indeholde alle nødvendige og tilstrækkelige oplysninger om de risici, tredjelandsfilialen genererer, og om, hvordan de styres.

2. Medlemsstaterne stiller krav om, at tredjelandsfilialer skal udvikle og regelmæssigt revidere og ajourføre en politik for registreringsordninger til forvaltning af den i stk. 1 omhandlede registerbog. En sådan politik skal dokumenteres og godkendes af hovedvirksomhedens relevante ledelsesorgan. Politikken skal på tydelig vis begrunde registreringsordningerne og beskrive, hvordan disse ordninger er i overensstemmelse med tredjelandsfilialens forretningsstrategi.

3. Medlemsstaterne stiller krav om, at tredjelandsfilialer skal sikre, at der regelmæssigt udarbejdes en uafhængig skriftlig og begrundet udtalelse om gennemførelsen og den vedvarende overholdelse af kravene i denne artikel, som forelægges for den kompetente myndighed med angivelse af resultater og konklusioner.

4. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere de registreringsordninger, som tredjelandsfilialer skal anvende med henblik på anvendelsen af denne artikel, navnlig for så vidt angår:

a) metoden til at identificere og føre en omfattende og nøjagtig fortegnelse over de aktiver og passiver, der er bogført af tredjelandsfilialen i medlemsstaten, og

b) metoden til at identificere og føre register over ikkebalanceførte poster og over de aktiver og passiver, der hidrører fra tredjelandsfilialen og i dennes navn eller på dennes vegne er bogført eller besiddes i andre filialer eller datterselskaber i samme koncern.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 10. januar 2026.

Kommissionen tillægges beføjelse til at supplere dette direktiv ved at vedtage de i dette stykkes første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Underafdeling 3

Beføjelser til at kræve ansøgning om tilladelse i henhold til afsnit III samt krav vedrørende tredjelandsfilialer, der har systemisk betydning

Artikel 48i

Beføjelser til at kræve etablering af et datterselskab

1. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder har beføjelser til at kræve, at tredjelandsfilialer ansøger om tilladelse i henhold til afsnit III, kapitel 1, i det mindste hvis:

a) tredjelandsfilialen tidligere har udført eller i øjeblikket udfører de i artikel 47, stk. 1, omhandlede aktiviteter, jf. dog de i artikel 48c, stk. 4, litra d), omhandlede undtagelser, med kunder eller modparter i andre medlemsstater

b) tredjelandsfilialen opfylder de i artikel 131, stk. 3, omhandlede indikatorer for systemisk betydning eller vurderes at have systemisk betydning i overensstemmelse med artikel 48j og udgør en væsentlig risiko for den finansielle stabilitet i Unionen eller den medlemsstat, hvor den er etableret, eller

c) den samlede værdi af aktiver i alle tredjelandsfilialer i Unionen, der tilhører samme tredjelandskoncern, andrager eller overstiger 40 mia. EUR, eller værdien af tredjelandsfilialens aktiver i dens regnskab i den medlemsstat, hvor den er etableret, andrager eller overstiger 10 mia. EUR.

De i dette stykkes første afsnit omhandlede beføjelser kan anvendes efter anvendelse af foranstaltningerne i artikel 48j eller 48o, alt efter hvad der er relevant, eller hvis den kompetente myndighed af andre grunde end dem, der er anført i dette stykkes første afsnit, kan godtgøre, at disse foranstaltninger er utilstrækkelige til at imødekomme de væsentlige tilsynsmæssige betænkeligheder.

2. De kompetente myndigheder hører inden udøvelsen af de i stk. 1 omhandlede beføjelser EBA og de kompetente myndigheder i de medlemsstater, hvor den relevante tredjelandskoncern har oprettet andre tredjelandsfilialer eller institutter, der er datterselskaber.

De kompetente myndigheder eller, hvis det er relevant, de udpegede myndigheder tager med henblik på denne artikels stk. 1, litra b) og c), og i forbindelse med den i artikel 48j omhandlede vurdering hensyn til passende indikatorer til vurdering af tredjelandsfilialers systemiske betydning, som navnlig omfatter:

a) tredjelandsfilialens størrelse

b) kompleksiteten af tredjelandsfilialens struktur, organisation og forretningsmodel

c) graden af tredjelandsfilialens sammenkobling med det finansielle system i Unionen og i den medlemsstat, hvor den er etableret

d) substituerbarheden af de aktiviteter, tjenester eller operationer, der gennemføres, eller af den finansielle infrastruktur, som tredjelandsfilialen stiller til rådighed

e) tredjelandsfilialens markedsandel i Unionen og i den medlemsstat, hvor den er etableret, med hensyn til bankaktiver i alt og for så vidt angår de aktiviteter, tjenester og operationer, den gennemfører

f) den betydning, som suspension eller ophør af tredjelandsfilialens operationer eller virksomhed kan forventes at få for likviditeten i det finansielle system i den medlemsstat, hvor den er etableret, eller for betalings-, clearing- og afviklingssystemerne i Unionen og i den pågældende medlemsstat

g) tredjelandsfilialens rolle og betydning i forbindelse med tredjelandskoncernens aktiviteter, tjenester og operationer i Unionen og i den medlemsstat, hvor den er etableret

h) tredjelandsfilialens rolle og betydning i forbindelse med afvikling eller likvidation baseret på oplysninger fra afviklingsmyndigheden

i) omfanget af tredjelandskoncernens virksomhed, der udøves gennem tredjelandsfilialer, i forhold til omfanget af den pågældende koncerns virksomhed, der udøves gennem institutter, der er datterselskaber, og som er meddelt tilladelse i Unionen og i de medlemsstater, hvor tredjelandsfilialerne er etableret.

Artikel 48j

Vurdering af systemisk betydning og krav til tredjelandsfilialer, der har systemisk betydning

1. Tredjelandsfilialen er omfattet af vurderingen i denne artikels stk. 2, hvis alle tredjelandsfilialer i Unionen, der tilhører samme tredjelandskoncern, har en samlet værdi af aktiver i Unionen som indberettet i overensstemmelse med underafdeling 4, der andrager eller overstiger 40 mia. EUR, enten:

a) gennemsnitligt i de foregående tre årlige indberetningsperioder, eller

b) i absolutte tal i som minimum tre årlige indberetningsperioder inden for de foregående fem årlige indberetningsperioder.

Den i første afsnit omhandlede tærskel for aktiver omfatter ikke de aktiver, som tredjelandsfilialerne besidder i forbindelse med centralbankers markedsoperationer med ESCB-centralbanker.

2. Den kompetente myndighed, som har ansvaret for tilsyn med en tredjelandsfilial, der tilhører en tredjelandskoncern, hvor alle tredjelandsfilialer i Unionen har en samlet værdi af aktiver i Unionen, der andrager eller overstiger 40 mia. EUR, vurderer, om den tredjelandsfilial, som den fører tilsyn med, har systemisk betydning og udgør en væsentlig risiko for den finansielle stabilitet i Unionen eller for den medlemsstat, hvor den er etableret. Med henblik herpå tager de kompetente myndigheder navnlig hensyn til de i artikel 48i, stk. 2, og artikel 131, stk. 3, omhandlede indikatorer for systemisk betydning.

3. Som led i den i stk. 2 omhandlede vurdering hører den kompetente myndighed eller, hvis det er relevant, den udpegede myndighed EBA og de kompetente myndigheder i de medlemsstater, hvor den relevante tredjelandskoncern har oprettet andre tredjelandsfilialer eller institutter, der er datterselskaber, med henblik på at vurdere den risiko for den finansielle stabilitet, som den relevante tredjelandsfilial udgør for andre medlemsstater end den medlemsstat, hvor den er etableret.

Den kompetente myndighed eller, hvis det er relevant, den udpegede myndighed forelægger sin begrundede vurdering af tredjelandsfilialens systemiske betydning for Unionen eller den medlemsstat, hvor den er etableret, for EBA og for de kompetente myndigheder i de medlemsstater, hvor den relevante tredjelandskoncern har oprettet andre tredjelandsfilialer eller institutter, der er datterselskaber.

Hvis de kompetente myndigheder, der høres, er uenige i vurderingen af tredjelandsfilialens systemiske betydning, underretter de den kompetente myndighed, der har foretaget den i stk. 2 omhandlede vurdering, senest ti arbejdsdage efter at have modtaget vurderingen. De kompetente myndigheder bestræber sig bedst muligt på med bistand fra EBA at nå til enighed om vurderingen og, hvis det er relevant, om de i stk. 4 omhandlede målrettede krav senest tre måneder efter den dato, hvor den kompetente myndighed eller, hvis det er relevant, den udpegede myndighed gjorde indsigelse. Efter udløbet af denne frist træffer den kompetente myndighed, som har ansvaret for tilsyn med den tredjelandsfilial, der er omfattet af vurderingen, afgørelse om vurderingen af tredjelandsfilialens systemiske betydning og om de i stk. 4 omhandlede målrettede krav.

4. Hvis det er relevant for at imødegå de identificerede risici, kan den kompetente myndighed eller, hvis det er relevant, den udpegede myndighed fastsætte, at tredjelandsfilialen underlægges målrettede krav, der kan omfatte:

a) krav om, at den relevante tredjelandsfilial skal omstrukturere sine aktiver eller aktiviteter på en sådan måde, at den ophører med at have systemisk betydning i henhold til stk. 2, eller at den ophører med at udgøre en unødig risiko for den finansielle stabilitet i Unionen eller de medlemsstater, hvor den er etableret, eller

b) yderligere tilsynskrav til den relevante tredjelandsfilial.

Hvis den kompetente myndighed eller, hvis det er relevant, den udpegede myndighed finder, at en tredjelandsfilial har systemisk betydning, men beslutter ikke at udøve nogen af de i dette stykkes første afsnit, litra a), eller i artikel 48i omhandlede beføjelser, giver den en begrundet meddelelse til EBA og til de kompetente myndigheder i de medlemsstater, hvor den relevante tredjelandskoncern har oprettet andre tredjelandsfilialer eller institutter, der er datterselskaber, om, hvorfor den har besluttet ikke at udøve disse beføjelser.

5. Senest den 31. december 2028 aflægger EBA rapport til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om:

a) den i denne artikels stk. 3 omhandlede vurdering, navnlig med hensyn til identifikation af tredjelandsfilialer af samme hovedvirksomhed, og hvordan den høringsproces, der er fastsat i nævnte stykke, fungerer

b) anvendelsen af de tilsynsbeføjelser, der er fastsat i denne artikels stk. 4 og i artikel 48i.

Underafdeling 4

Indberetningskrav

Artikel 48k

Reguleringsmæssige og finansielle oplysninger om tredjelandsfilialer og hovedvirksomheden

1. Medlemsstaterne stiller krav om, at tredjelandsfilialer regelmæssigt skal indberette oplysninger til deres kompetente myndigheder om:

a) de aktiver og passiver, der besiddes i deres regnskaber, jf. artikel 48h, og de aktiver og passiver, der hidrører fra tredjelandsfilialerne, med en opdeling, der angiver:

   i) de største registrerede aktiver og passiver klassificeret efter sektor og modpartstype, herunder navnlig eksponeringer inden for den finansielle sektor

   ii) væsentlig eksponering mod og koncentrationer af finansieringskilder for bestemte typer modparter

   iii) væsentlige interne transaktioner med hovedvirksomheden og med medlemmer af hovedvirksomhedens koncern

b) tredjelandsfilialernes overholdelse af de krav, der gælder for dem i henhold til dette direktiv

c) på ad hoc-basis de indskudsbeskyttelsesordninger, der står til rådighed for tredjelandsfilialernes indskydere, jf. artikel 15, stk. 2 og 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/49/EU (**)

d) yderligere reguleringsmæssige krav, som medlemsstaterne pålægger tredjelandsfilialerne i henhold til national ret.

Ved indberetning af oplysningerne om de aktiver og passiver, der besiddes i deres regnskaber, jf. første afsnits litra a), anvender tredjelandsfilialerne de internationale regnskabsstandarder som anvendt i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1606/2002 (***) eller de gældende almindeligt anerkendte regnskabsprincipper i medlemsstaten.

2. Medlemsstaterne stiller krav om, at tredjelandsfilialer skal indberette følgende oplysninger om deres hovedvirksomhed til deres kompetente myndigheder:

a) med regelmæssige mellemrum: aggregerede oplysninger om de aktiver og passiver, der besiddes eller bogføres af den pågældende hovedvirksomheds koncerns datterselskaber og andre tredjelandsfilialer i Unionen

b) med regelmæssige mellemrum: hovedvirksomhedens overholdelse af de gældende tilsynskrav på individuelt og konsolideret niveau

c) på ad hoc-basis: væsentlige tilsynskontroller og -vurderinger, når disse foretages af hovedvirksomheden, og de deraf følgende tilsynsafgørelser

d) hovedvirksomhedens genopretningsplaner og de specifikke foranstaltninger, der vil kunne træffes for tredjelandsfilialerne i overensstemmelse med disse planer, samt eventuelle efterfølgende ajourføringer af og ændringer i disse planer

e) hovedvirksomhedens forretningsstrategi vedrørende tredjelandsfilialerne samt eventuelle efterfølgende ændringer i denne strategi

f) de tjenesteydelser, hovedvirksomheden leverer til kunder, der er etableret eller beliggende i Unionen, på grundlag af iværksættelse af tjenesteydelser på kundens eget initiativ i overensstemmelse med artikel 21c.

3. De i denne artikel fastsatte indberetningsforpligtelser er ikke til hinder for, at en kompetent myndighed kan pålægge tredjelandsfilialer supplerende indberetningskrav, hvis den vurderer, at de supplerende oplysninger er nødvendige for at kunne danne sig et samlet overblik over tredjelandsfilialernes eller deres hovedvirksomheds virksomhed, aktiviteter eller finansielle soliditet, kontrollere tredjelandsfilialernes og deres hovedvirksomheds overholdelse af gældende ret og sikre, at tredjelandsfilialerne overholder nævnte ret.

Artikel 48l

Standardformularer og -modeller og indberetningshyppighed

1. EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at fastlægge ensartede formater for og definitioner og hyppighed af indberetning og udvikler IT-løsninger, som skal anvendes ved anvendelsen af artikel 48k.

De i artikel 48k omhandlede indberetningskrav skal stå i rimeligt forhold til klassificeringen af tredjelandsfilialer i enten klasse 1 eller klasse 2.

EBA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 10. januar 2026.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i dette stykkes første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

2. De i artikel 48k omhandlede reguleringsmæssige og finansielle oplysninger indberettes mindst to gange om året af klasse 1-tredjelandsfilialer og mindst én gang om året af klasse 2-tredjelandsfilialer.

3. En kompetent myndighed kan dispensere fra alle eller en del af kravene om indberetning af oplysninger om hovedvirksomheden, jf. artikel 48k, stk. 2, for kvalificerede tredjelandsfilialer, forudsat at denne kompetente myndighed kan indhente de relevante oplysninger direkte fra tilsynsmyndighederne i det pågældende tredjeland.

AFDELING III

Tilsyn

Artikel 48m

Tilsyn med tredjelandsfilialer og tilsynsprogram

1. Medlemsstaterne stiller krav om, at de kompetente myndigheder skal overholde denne afdeling og analogt afsnit VII i deres tilsyn med tredjelandsfilialer.

2. De kompetente myndigheder inkluderer tredjelandsfilialer i det i artikel 99 omhandlede tilsynsprogram.

Artikel 48n

Tilsynskontrol- og vurderingsproces

1. Medlemsstaterne stiller krav om, at de kompetente myndigheder skal kontrollere de ordninger, strategier, processer og mekanismer, som tredjelandsfilialer iværksætter for at overholde de bestemmelser, der gælder for dem i henhold til dette direktiv, og, hvor det er relevant, eventuelle yderligere reguleringsmæssige krav i henhold til national ret.

2. På grundlag af den i stk. 1 omhandlede kontrol vurderer de kompetente myndigheder, om de ordninger, strategier, processer og mekanismer, som tredjelandsfilialer har iværksat, og den indskudskapital og likviditet, som de besidder, sikrer en sund styring og dækning af deres væsentlige risici og tredjelandsfilialernes levedygtighed.

3. De kompetente myndigheder foretager den i denne artikels stk. 1 og 2 omhandlede kontrol og vurdering i overensstemmelse med kriterierne for anvendelse af proportionalitetsprincippet som offentliggjort i henhold til artikel 143, stk. 1, litra c). De kompetente myndigheder fastlægger navnlig hyppigheden og omfanget af den i nærværende artikels stk. 1 omhandlede kontrol, som står i rimeligt forhold til klassificeringen som klasse 1- eller klasse 2-tredjelandsfilial, og som tager hensyn til andre relevante kriterier såsom arten, omfanget og kompleksiteten af tredjelandsfilialernes virksomhed.

4. Når en kontrol af tredjelandsfilialen, navnlig ledelsesordningerne, forretningsmodellen eller aktiviteterne, giver de kompetente myndigheder rimelige grunde til i forbindelse med denne tredjelandsfilial at have mistanke om, at hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme i den i artikel 1 i direktiv (EU) 2015/849 anvendte betydning forekommer eller er forekommet eller er blevet forsøgt, eller at der er øget risiko herfor, underretter den kompetente myndighed omgående EBA og den myndighed, som er ansvarlig for at føre tilsyn med tredjelandsfilialen i overensstemmelse med direktiv (EU) 2015/849. I tilfælde af en øget risiko for hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme samarbejder den kompetente myndighed og den myndighed, som er ansvarlig for at føre tilsyn med tredjelandsfilialen i overensstemmelse med direktiv (EU) 2015/849, og underretter omgående EBA om deres fælles vurdering. Den kompetente myndighed træffer om nødvendigt foranstaltninger i overensstemmelse med nærværende direktiv, som kan omfatte inddragelse af tredjelandsfilialens tilladelse i henhold til nærværende direktivs artikel 48d, stk. 2, litra g).

5. Den kompetente myndighed, den finansielle efterretningsenhed og myndigheden med ansvar for tilsynet med tredjelandsfilialen i overensstemmelse med direktiv (EU) 2015/849 samarbejder tæt med hinanden inden for deres respektive kompetenceområder og udveksler oplysninger, der er relevante for dette direktiv, forudsat at dette samarbejde og denne udveksling af oplysninger ikke påvirker nogen igangværende undersøgelse, efterforskning eller retsforfølgning i henhold til den strafferetlige eller administrative lovgivning i den medlemsstat, hvor den kompetente myndighed, finansielle efterretningsenhed eller myndigheden med ansvar for tilsynet med tredjelandsfilialen i overensstemmelse med direktiv (EU) 2015/849 er beliggende. EBA kan på eget initiativ bistå de kompetente myndigheder og myndighederne med ansvar for tilsynet med tredjelandsfilialen i overensstemmelse med direktiv (EU) 2015/849 i tilfælde af uenighed om koordineringen af tilsynsaktiviteterne i henhold til denne artikel. I så fald handler EBA i overensstemmelse med artikel 19 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

6. Senest den 10. juli 2026 udsteder EBA retningslinjer i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 med henblik på nærmere at præcisere:

a) de fælles procedurer og metoder til den i denne artikel omhandlede tilsynskontrol- og vurderingsproces og til vurderingen af behandlingen af væsentlige risici

b) mekanismerne for samarbejde og udveksling af oplysninger mellem de i denne artikels stk. 5 omhandlede myndigheder, navnlig i forbindelse med konstatering af alvorlige overtrædelser af reglerne om bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme

c) myndigheden med ansvar for tilsyn med bekæmpelse af hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme i medlemsstaten i overensstemmelse med direktiv (EU) 2015/849 i forbindelse med anvendelsen af nærværende direktivs artikel 27b, stk. 2, artikel 48c, stk. 5, og artikel 48d, stk. 3.

Med henblik på anvendelsen af første afsnits litra a) fastlægges de deri omhandlede procedurer og metoder på en måde, der står i rimeligt forhold til klassificeringen af tredjelandsfilialer i klasse 1 eller klasse 2 og til andre passende kriterier såsom arten, omfanget og kompleksiteten af deres aktiviteter.

Artikel 48o

Tilsynsforanstaltninger og -beføjelser

1. De kompetente myndigheder stiller krav om, at tredjelandsfilialer på et tidligt stadium skal træffe de nødvendige foranstaltninger til:

a) at sikre, at tredjelandsfilialerne opfylder eller igen begynder at opfylde de krav, der gælder for dem i henhold til dette direktiv og national ret, og

b) at sikre, at væsentlige risici, som tredjelandsfilialer eksponeres for, er dækket og styres på forsvarlig og tilstrækkelig vis, og at de pågældende filialer forbliver levedygtige.

2. Med henblik på stk. 1 omfatter de kompetente myndigheders beføjelser som minimum beføjelser til at stille krav om, at tredjelandsfilialer skal:

a) råde over indskudskapital af en størrelse, der overstiger minimumskravene i artikel 48e, eller opfylder andre supplerende kapitalkrav; eventuel supplerende indskudskapital, som tredjelandsfilialen skal besidde i henhold til dette litra, skal opfylde kravene i artikel 48e

b) opfylde andre specifikke likviditetskrav ud over kravene i artikel 48f; eventuelle supplerende likvide midler, som tredjelandsfilialen skal besidde i henhold til dette litra, skal opfylde kravene i artikel 48f

c) styrke deres ledelses-, risikostyrings- eller registreringsordninger

d) begrænse omfanget af deres virksomhed eller de aktiviteter, de udøver, samt modparterne i disse aktiviteter

e) reducere risikoen i forbindelse med deres virksomhed, produkter og systemer, herunder outsourcede aktiviteter, og ophøre med at engagere sig i de pågældende aktiviteter eller udbyde de pågældende produkter

f) opfylde supplerende indberetningskrav i henhold til artikel 48k, stk. 3, eller øge hyppigheden af deres løbende indberetninger

g) offentliggøre oplysninger.

Artikel 48p

Samarbejde mellem kompetente myndigheder og tilsynskollegier

1. De kompetente myndigheder, der fører tilsyn med tredjelandsfilialer og datterinstitutter tilhørende samme tredjelandskoncern, arbejder tæt sammen og udveksler oplysninger med hinanden. De kompetente myndigheder skal have indført skriftlige koordinerings- og samarbejdsordninger i overensstemmelse med artikel 115.

2. For så vidt angår nærværende artikels stk. 1 er klasse 1-tredjelandsfilialer underlagt et tilsynskollegiums omfattende tilsyn, jf. artikel 116. Med henblik herpå skal følgende krav opfyldes:

a) Er der etableret et tilsynskollegium for en tredjelandskoncerns institutter, der er datterselskaber, skal klasse 1-tredjelandsfilialer inden for samme koncern være omfattet af dette tilsynskollegium.

b) Har tredjelandskoncernen klasse 1-tredjelandsfilialer i mere end én medlemsstat, men ingen institutter, der er datterselskaber, i Unionen, som er omfattet af artikel 116, etableres der et tilsynskollegium for de pågældende klasse 1-tredjelandsfilialer.

c) Har tredjelandskoncernen klasse 1-tredjelandsfilialer i mere end én medlemsstat eller mindst én klasse 1-tredjelandsfilial samt ét eller flere institutter, der er datterselskaber, i Unionen, som ikke er omfattet af artikel 116, etableres der et tilsynskollegium for de pågældende tredjelandsfilialer og institutter, der er datterselskaber.

3. Med henblik på nærværende artikels stk. 2, litra b) og c), sikrer medlemsstaterne, at der er en ledende kompetent myndighed, der varetager samme rolle som den konsoliderende tilsynsmyndighed, jf. artikel 116. Den ledende kompetente myndighed er myndigheden i den medlemsstat, der har den største tredjelandsfilial målt på den samlede værdi af de bogførte aktiver.

4. Ud over at varetage de i artikel 116 beskrevne opgaver skal tilsynskollegiet:

a) udarbejde en rapport om tredjelandskoncernens struktur og aktiviteter i Unionen og ajourføre denne rapport hvert år

b) udveksle oplysninger om resultaterne af tilsynskontrol- og vurderingsprocessen, jf. artikel 48n

c) bestræbe sig på at tilpasse anvendelsen af de i artikel 48o omhandlede tilsynsforanstaltninger og -beføjelser.

5. Tilsynskollegiet sikrer hensigtsmæssig koordinering og samarbejde med de relevante tredjelandes tilsynsmyndigheder, hvis det er relevant.

6. EBA bidrager til at fremme og overvåge, at de i denne artikel omhandlede tilsynskollegiers virkemåde er effektiv og konsekvent, i overensstemmelse med artikel 21 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

7. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere:

a) samarbejdsmekanismerne og udkastene til standardordninger mellem kompetente myndigheder med henblik på stk. 1, og

b) betingelserne for tilsynskollegiernes virkemåde med henblik på stk. 2-6.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 10. januar 2026.

Kommissionen tillægges beføjelse til at supplere dette direktiv ved at vedtage de i dette stykkes første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 48q

Underretning af EBA

De kompetente myndigheder underretter EBA om følgende:

a) alle tilladelser, der meddeles til tredjelandsfilialer, og eventuelle senere ændringer af sådanne tilladelser

b) de regelmæssigt indberettede samlede aktiver og passiver, som bogføres af de tredjelandsfilialer, der er meddelt tilladelse

c) navnet på den tredjelandskoncern, som en tredjelandsfilial, der er meddelt tilladelse, tilhører.

EBA offentliggør på sit websted en liste over alle tredjelandsfilialer, som er meddelt tilladelse til at drive virksomhed i Unionen i overensstemmelse med dette afsnit, med angivelse af de medlemsstater, i hvilke de er meddelt tilladelse til at drive virksomhed.

KAPITEL 2

FORBINDELSER MED TREDJELANDE

Artikel 48r

Samarbejde med tredjelandes tilsynsmyndigheder om tilsyn på konsolideret niveau

1. Unionen kan indgå aftaler med ét eller flere tredjelande om metoderne til at føre tilsyn på konsolideret niveau med følgende:

a) institutter, hvis moderselskab har hovedkontor i et tredjeland

b) institutter, der er beliggende i tredjelande, og hvis moderselskab, hvad enten det er et institut, et finansielt holdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab, har hovedkontor i Unionen.

2. De i stk. 1 omhandlede aftaler har navnlig til formål at sikre, at:

a) de kompetente myndigheder i medlemsstaterne kan indhente de oplysninger, der er nødvendige for på grundlag af den konsoliderede finansielle situation at føre tilsyn med institutter, finansielle holdingselskaber og blandede finansielle holdingselskaber beliggende i Unionen, der har datterselskaber, som er institutter eller finansieringsinstitutter beliggende i tredjelande, eller som besidder kapitalinteresser deri

b) tilsynsmyndigheder i tredjelande kan indhente de oplysninger, der er nødvendige for at føre tilsyn med moderselskaber, der har hovedkontor på de pågældende landes område, og som har datterselskaber, der er institutter eller finansieringsinstitutter beliggende i én eller flere medlemsstater, eller som besidder kapitalinteresser deri, og

c) EBA kan indhente de oplysninger fra medlemsstaternes kompetente myndigheder, som de har modtaget fra tredjelandes nationale myndigheder i henhold til artikel 35 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

3. Uden at det berører artikel 218 i TEUF, undersøger Kommissionen bistået af Det Europæiske Bankudvalg resultatet af de i nærværende artikels stk. 1 omhandlede forhandlinger og situationen som følge heraf.

4. EBA bistår Kommissionen med henblik på denne artikel i overensstemmelse med artikel 33 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

(*) Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/61 af 10. oktober 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår likviditetsdækningskrav for kreditinstitutter (EUT L 11 af 17.1.2015, s. 1).

(**) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/49/EU af 16. april 2014 om indskudsgarantiordninger (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 149).

(***) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1606/2002 af 19. juli 2002 om anvendelse af internationale regnskabsstandarder (EFT L 243 af 11.9.2002, s. 1).«

14) Artikel 53, stk. 1, andet afsnit, affattes således:

»Fortrolige oplysninger, som sådanne personer, revisorer eller eksperter modtager i forbindelse med deres hverv, må kun videregives i summarisk eller samlet form, således at de enkelte kreditinstitutter ikke kan identificeres, medmindre der er tale om tilfælde, der er omfattet af straffe- eller skattelovgivningen.«

15) I artikel 56 tilføjes følgende stykke:

»Artikel 53, stk. 1, og artikel 54 er ikke til hinder for udveksling af oplysninger mellem kompetente myndigheder og skattemyndigheder i samme medlemsstat i overensstemmelse med national ret. Stammer oplysningerne fra en anden medlemsstat, udveksles de kun som omhandlet i nærværende stykkes første punktum med udtrykkeligt samtykke fra de kompetente myndigheder, som har videregivet dem.«

16) Artikel 65 og 66 affattes således:

»*Artikel 65*

Administrative sanktioner, tvangsbøder og andre administrative foranstaltninger

1. Uden at det berører de kompetente myndigheders tilsynsbeføjelser som omhandlet i dette direktivs artikel 64 og medlemsstaternes ret til at fastsætte og pålægge strafferetlige sanktioner, fastsætter medlemsstaterne regler om administrative sanktioner, tvangsbøder og andre administrative foranstaltninger vedrørende overtrædelser af nationale bestemmelser, der gennemfører dette direktiv, af forordning (EU) nr. 575/2013 og af afgørelser truffet af en kompetent myndighed på grundlag af disse bestemmelser eller nævnte forordning og træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de anvendes. De administrative sanktioner, tvangsbøder og andre administrative foranstaltninger skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.

2. Medlemsstaterne sikrer, at hvis forpligtelserne i denne artikels stk. 1 finder anvendelse på institutter, finansielle holdingselskaber og blandede finansielle holdingselskaber, kan de kompetente myndigheder i tilfælde af overtrædelse af nationale bestemmelser, der gennemfører dette direktiv, af forordning (EU) nr. 575/2013 eller af afgørelser truffet af en kompetent myndighed på grundlag af disse bestemmelser eller nævnte forordning anvende administrative sanktioner, tvangsbøder og andre administrative foranstaltninger over for medlemmerne af ledelsesorganet, den daglige ledelse, personer med nøglefunktioner, andre medarbejdere, hvis arbejde har væsentlig indflydelse på institutternes risikoprofil, jf. dette direktivs artikel 92, stk. 3, og over for andre fysiske personer, forudsat at de i henhold til national ret er ansvarlige for overtrædelsen.

3. Anvendelsen af tvangsbøder er ikke til hinder for, at de kompetente myndigheder kan pålægge administrative sanktioner eller andre administrative foranstaltninger for samme overtrædelse.

4. De kompetente myndigheder tillægges alle de informationsindsamlings- og undersøgelsesbeføjelser, der er nødvendige for udøvelsen af deres opgaver. Disse beføjelser omfatter:

a) beføjelse til at kræve, at følgende fysiske eller juridiske personer udleverer alle de oplysninger, der er nødvendige, for at de kompetente myndigheder kan udføre deres opgaver, herunder de oplysninger, der skal afgives med regelmæssige mellemrum og i særlige formater til tilsynsformål og dertil knyttede statistiske formål:

   i) institutter, der er etableret i den berørte medlemsstat

   ii) finansielle holdingselskaber, der er etableret i den berørte medlemsstat

   iii) blandede finansielle holdingselskaber, der er etableret i den berørte medlemsstat

   iv) holdingselskaber med blandede aktiviteter, der er etableret i den berørte medlemsstat

   v) personer, som tilhører de enheder, der er omhandlet i nr. i)-iv)

   vi) tredjeparter, som de enheder, der er omhandlet i dette litras nr. i)-iv), har outsourcet funktioner eller aktiviteter til, herunder tredjepartsudbydere af IKT-tjenester som omhandlet i kapitel V i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2554 (*)

b) beføjelse til at foretage alle nødvendige undersøgelser af alle de personer, der er omhandlet i litra a), nr. i)-vi), og som er etableret i eller befinder sig i den berørte medlemsstat, når det er nødvendigt for at udføre de kompetente myndigheders opgaver, herunder beføjelse til:

   i) at kræve forelæggelse af dokumenter

   ii) at undersøge regnskaber og registre tilhørende de i litra a), nr. i)-vi), omhandlede personer og tage kopier eller uddrag af sådanne regnskaber og registre

iii) at indhente skriftlige eller mundtlige redegørelser fra de i litra a), nr. i)-vi), omhandlede personer eller deres repræsentanter eller personale

iv) at udspørge enhver anden person, der samtykker heri, med det formål at indsamle oplysninger om undersøgelsens genstand, og

v) med forbehold af andre betingelser, der er fastsat i EU-retten, at foretage alle nødvendige undersøgelser af forretningslokaler tilhørende de i litra a), nr. i)-vi), omhandlede juridiske personer og enhver anden virksomhed, der indgår i det konsoliderede tilsyn, når en kompetent myndighed er den konsoliderende tilsynsmyndighed, med forbehold af forudgående meddelelse fra de berørte kompetente myndigheder; kræver en undersøgelse dommerkendelse i henhold til national ret, skal der anmodes om en sådan kendelse.

5. Hvis en medlemsstats retssystem ikke giver mulighed for at pålægge administrative sanktioner, kan denne artikel, uanset stk. 1, anvendes på en sådan måde, at den kompetente myndighed tager initiativ til sanktionen, som så pålægges af en retlig myndighed, idet det sikres, at retsmidlerne er effektive, og at deres virkning svarer til virkningen af administrative sanktioner pålagt af de kompetente myndigheder. De pålagte sanktioner skal under alle omstændigheder være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.

De i første afsnit omhandlede medlemsstater meddeler senest den 10. januar 2026 Kommissionen de nationale retsforskrifter, som de vedtager i henhold til dette stykke, og underretter den straks om alle senere ændringer heraf.

Artikel 66

Administrative sanktioner, tvangsbøder og andre administrative foranstaltninger ved overtrædelser af kravene vedrørende tilladelse og kravene vedrørende erhvervelse eller afhændelse af væsentlige kapitalandele, væsentlige overførsler af aktiver og passiver, fusioner eller spaltninger

1. Medlemsstaterne sikrer, at deres love og administrative bestemmelser i det mindste fastsætter administrative sanktioner, tvangsbøder og andre administrative foranstaltninger i følgende situationer:

a) Der påbegyndes udøvelse af virksomhed som kreditinstitut, uden at der på forhånd er meddelt tilladelse, hvilket er en overtrædelse af dette direktivs artikel 8.

b) Der udøves mindst én af de i artikel 4, stk. 1, nr. 1), litra b), i forordning (EU) nr. 575/2013 omhandlede aktiviteter af en enhed, der opfylder den i nævnte litra angivne tærskel, og som ikke er meddelt tilladelse som kreditinstitut, med undtagelse af enheder, der anmoder om fravigelse i henhold til dette direktivs artikel 8a.

c) Der tages erhvervsmæssigt imod indskud eller andre tilbagebetalingspligtige midler fra offentligheden, uden at der er meddelt tilladelse som kreditinstitut, hvilket er en overtrædelse af dette direktivs artikel 9.

d) En kvalificeret andel i et kreditinstitut erhverves direkte eller indirekte eller forøges direkte eller indirekte med det resultat, at andelen af stemmerettigheder eller kapitalandele derved når op på eller overstiger de i dette direktivs artikel 22, stk. 1, omhandlede tærskler, eller at kreditinstituttet bliver erhververens datterselskab, uden at de kompetente myndigheder for det kreditinstitut, hvori erhververen søger at erhverve eller forøge en kvalificeret andel, skriftligt underrettes herom, i løbet af vurderingsperioden eller på trods af de kompetente myndigheders modstand, hvilket er en overtrædelse af nævnte artikel.

e) En kvalificeret andel i et kreditinstitut afhændes direkte eller indirekte eller reduceres med det resultat, at andelen af stemmerettigheder eller kapitalandele når ned under de i dette direktivs artikel 25 omhandlede tærskler, eller at kreditinstituttet ophører med at være et datterselskab af den juridiske person, der afhænder den kvalificerede andel, uden at de kompetente myndigheder skriftligt underrettes herom, hvilket er en overtrædelse af nævnte artikel.

f) Et finansielt holdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab, jf. dette direktivs artikel 21a, stk. 1, undlader i strid med nævnte artikel at ansøge om godkendelse eller overtræder andre krav i nævnte artikel.

g) En påtænkt erhverver som omhandlet i dette direktivs artikel 27a, stk. 1, undlader at underrette den relevante kompetente myndighed om en direkte eller indirekte erhvervelse af en væsentlig kapitalandel, hvilket er en overtrædelse af nævnte artikel.

h) En af de i dette direktivs artikel 27d omhandlede enheder undlader at underrette den relevante kompetente myndighed om en direkte eller indirekte afhændelse af en væsentlig kapitalandel, der overstiger 15 % af nævnte enheds justerede kapitalgrundlag.

i) En af de i dette direktivs artikel 27f, stk. 1, omhandlede enheder foretager en væsentlig overførsel af aktiver og passiver uden at underrette de kompetente myndigheder herom, hvilket er en overtrædelse af nævnte artikel.

j) En af de i dette direktivs artikel 27i, stk. 1, omhandlede enheder gennemfører en fusion eller spaltning, hvilket er en overtrædelse af nævnte artikel.

2. Medlemsstaterne sikrer, at de foranstaltninger, som kan anvendes i de i stk. 1 omhandlede tilfælde, mindst omfatter følgende:

a) administrative sanktioner:

i) for juridiske personer, administrative økonomiske sanktioner på op til 10 % af virksomhedens samlede årlige nettoomsætning

ii) for fysiske personer, administrative økonomiske sanktioner på op til 5 mio. EUR eller, i medlemsstater, hvis valuta ikke er euroen, den tilsvarende værdi i national valuta den 17. juli 2013

iii) administrative økonomiske sanktioner på op til det dobbelte af den fortjeneste, der er opnået, eller af det tab, der er undgået som følge af overtrædelsen, såfremt den opnåede fortjeneste eller det undgåede tab kan beregnes

b) tvangsbøder:

i) for juridiske personer, tvangsbøder på op til 5 % af den gennemsnitlige daglige nettoomsætning, som den juridiske person i tilfælde af en igangværende overtrædelse er forpligtet til at betale pr. overtrædelsesdag, indtil opfyldelsen af en forpligtelse er genoprettet; tvangsbøden kan pålægges i en periode på op til seks måneder fra den dato, der er fastsat i den kompetente myndigheds beslutning, hvorved det påbydes at bringe overtrædelsen til ophør, og hvorved tvangsbøden pålægges

ii) for fysiske personer, tvangsbøder på op til 50 000 EUR eller i de medlemsstater, hvis valuta ikke er euroen, den tilsvarende værdi i national valuta den 9. juli 2024, som den fysiske person i tilfælde af en igangværende overtrædelse er forpligtet til at betale pr. overtrædelsesdag, indtil opfyldelsen af en forpligtelse er genoprettet; tvangsbøden kan pålægges i en periode på op til seks måneder fra den dato, der er fastsat i den kompetente myndigheds beslutning, hvorved det påbydes at bringe overtrædelsen til ophør, og hvorved tvangsbøden pålægges

c) andre administrative foranstaltninger:

i) en offentlig erklæring, hvori nævnes den ansvarlige fysiske person eller det ansvarlige institut, finansielle holdingselskab, blandede finansielle holdingselskab eller mellemliggende moderselskab i Unionen og overtrædelsens art

ii) en retsafgørelse, hvorefter det pålægges den ansvarlige fysiske eller juridiske person at bringe den udviste handlemåde til ophør og afholde sig fra at gentage en sådan handlemåde

iii) suspension af stemmeretten for den eller de aktionærer, der anses for at være ansvarlige for de overtrædelser, der er nævnt i stk. 1

iv) et midlertidigt forbud mod, at et medlem af ledelsesorganet eller en hvilken som helst anden fysisk person, der anses for at være ansvarlig for overtrædelsen, varetager hverv i institutter, jf. dog artikel 65, stk. 2.

Med henblik på første afsnit, litra b), kan medlemsstaterne fastsætte et højere maksimalt tvangsbødebeløb, som skal anvendes pr. overtrædelsesdag.

Uanset første afsnit, litra b), kan medlemsstaterne anvende ugentlige eller månedlige tvangsbøder. I så fald må de maksimale tvangsbødebeløb, som skal anvendes for den relevante ugentlige eller månedlige periode, når der sker en overtrædelse, ikke overstige det maksimale tvangsbødebeløb, der ville finde anvendelse pr. dag i overensstemmelse med nævnte litra i den relevante periode.

Tvangsbøder kan pålægges på en bestemt dato og først finde anvendelse på en senere dato.

3. Den samlede årlige nettoomsætning som omhandlet i denne artikels stk. 2, litra a), nr. i), er summen af følgende poster, der er opført i overensstemmelse med bilag III og IV til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2021/451 (**):

a) renteindtægter

b) renteomkostninger

c) omkostninger til aktiekapital, der er tilbagebetalingspligtig på anfordring

d) udbytteindtægter

e) gebyr- og provisionsindtægter

f) gebyr- og provisionsudgifter

g) gevinster eller tab på finansielle aktiver og forpligtelser, som besiddes med handel for øje, netto

h) gevinster eller tab på finansielle aktiver og forpligtelser klassificeret til dagsværdi gennem resultatet, netto

i) gevinster eller tab ved regnskabsmæssig sikring, netto

j) valutakursforskelle (gevinst eller tab), netto

k) andre driftsindtægter

l) andre driftsomkostninger.

Med henblik på denne artikel er beregningsgrundlaget de seneste årlige finansielle oplysninger i tilsynsøjemed, der giver en indikator over nul. Hvis den juridiske person, jf. denne artikels stk. 2, ikke er omfattet af gennemførelsesforordning (EU) 2021/451, er den relevante samlede årlige nettoomsætning den samlede årlige nettoomsætning eller den tilsvarende indkomsttype i overensstemmelse med de gældende regnskabsregler. Hvis den pågældende virksomhed er en del af en koncern, er den relevante samlede årlige nettoomsætning den samlede årlige nettoomsætning, som fremgår af det øverste moderselskabs konsoliderede regnskab.

4. Den gennemsnitlige daglige nettoomsætning som omhandlet i stk. 2, litra b), nr. i), er den samlede årlige nettoomsætning som omhandlet i stk. 3 divideret med 365.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2554 af 14. december 2022 om digital operationel modstandsdygtighed i den finansielle sektor og om ændring af forordning (EF) nr. 1060/2009, (EU) nr. 648/2012, (EU) nr. 600/2014, (EU) nr. 909/2014 og (EU) 2016/1011 (EUT L 333 af 27.12.2022, s. 1).

(**) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2021/451 af 17. december 2020 om gennemførelsesmæssige tekniske standarder for anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår institutters indberetning med henblik på tilsyn og om ophævelse af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 680/2014 (EUT L 97 af 19.3.2021, s. 1).«

17) I artikel 67 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 foretages følgende ændringer:

i) Litra d) affattes således:

»d) et institut ikke råder over ledelsesordninger og kønsneutrale aflønningspolitikker som foreskrevet af de kompetente myndigheder i henhold til artikel 74«.

ii) Litra e), f) og i) udgår.

iii) Litra j) affattes således:

»j) et institut ikke opretholder den fornødne net stable funding ratio, hvilket er en overtrædelse af artikel 413 eller 428b i forordning (EU) nr. 575/2013, eller gentagne gange eller konsekvent ikke besidder likvide midler, hvilket er en overtrædelse af nævnte forordnings artikel 412«.

iv) Litra k) og l) udgår.

v) Følgende litraer tilføjes:

»r) et institut ikke opfylder kapitalgrundlagskravene i artikel 92, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013

s) et institut eller en fysisk person gentagne gange ikke overholder en afgørelse pålagt af den kompetente myndighed i overensstemmelse med de nationale bestemmelser til gennemførelse af dette direktiv eller i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 575/2013

t) et institut ikke opfylder aflønningskravene fastsat i dette direktivs artikel 92, 94 og 95

u) et institut handler uden forudgående tilladelse fra den kompetente myndighed, hvis nationale bestemmelser til gennemførelse af dette direktiv eller forordning (EU) nr. 575/2013 foreskriver, at instituttet skal indhente en sådan forudgående tilladelse, eller hvis et institut har opnået en sådan tilladelse gennem falske erklæringer eller ikke opfylder de betingelser, hvorpå en sådan tilladelse blev givet

v) et institut ikke opfylder kravene til sammensætning, betingelser, justeringer og fradrag vedrørende kapitalgrundlag som fastsat i anden del i forordning (EU) nr. 575/2013

w) et institut ikke opfylder kravene vedrørende store eksponeringer mod en enkelt kunde eller en gruppe af indbyrdes forbundne kunder som fastsat i fjerde del i forordning (EU) nr. 575/2013

x) et institut ikke opfylder kravene vedrørende beregning af gearingsgraden, herunder anvendelsen af de undtagelser, der er fastsat i syvende del i forordning (EU) nr. 575/2013

y) et institut undlader at indberette oplysninger eller giver ufuldstændige eller unøjagtige oplysninger til den kompetente myndighed vedrørende de data, der er omhandlet i artikel 430, stk. 1-3, samt artikel 430a i forordning (EU) nr. 575/2013

z) et institut ikke opfylder dataindsamlings- og forvaltningskravene i tredje del, afsnit III, kapitel 2, i forordning (EU) nr. 575/2013

aa) et institut ikke opfylder kravene vedrørende beregning af risikovægtede eksponeringsbeløb eller kapitalgrundlagskravene eller ikke har indført de ledelsesordninger, der foreskrives i tredje del, afsnit II-VI, i forordning (EU) nr. 575/2013

ab) et institut ikke opfylder kravene vedrørende beregning af likviditetsdækningsgraden eller net stable funding ratio som fastsat i sjette del, afsnit I og IV i forordning (EU) nr. 575/2013 og i delegeret forordning (EU) 2015/61.«

b) Stk. 2 affattes således:

»2. Medlemsstaterne sikrer, at de foranstaltninger, som kan anvendes i de i stk. 1 omhandlede tilfælde, mindst omfatter følgende:

a) administrative sanktioner:

i) for juridiske personer, administrative økonomiske sanktioner på op til 10 % af virksomhedens samlede årlige nettoomsætning

ii) for fysiske personer, administrative økonomiske sanktioner på op til 5 mio. EUR eller i medlemsstater, hvis valuta ikke er euroen, den tilsvarende værdi i national valuta den 17. juli 2013

iii) administrative økonomiske sanktioner på op til det dobbelte af den fortjeneste, der er opnået, eller af det tab, der er undgået som følge af overtrædelsen, såfremt den opnåede fortjeneste eller det undgåede tab kan beregnes

b) tvangsbøder:

i) for juridiske personer, tvangsbøder på op til 5 % af den gennemsnitlige daglige nettoomsætning, som den juridiske person i tilfælde af en igangværende overtrædelse er forpligtet til at betale pr. overtrædelsesdag, indtil opfyldelsen af en forpligtelse er genoprettet; tvangsbøden kan pålægges i en periode på op til seks måneder fra den dato, der er fastsat i den kompetente myndigheds beslutning, hvorved det påbydes at bringe overtrædelsen til ophør, og hvorved tvangsbøden pålægges

ii) for fysiske personer, tvangsbøder på op til 50 000 EUR eller i medlemsstater, hvis valuta ikke er euroen, den tilsvarende værdi i national valuta den 9. juli 2024, som den fysiske person i tilfælde af en igangværende overtrædelse er forpligtet til at betale pr. overtrædelsesdag, indtil opfyldelsen af en forpligtelse er genoprettet; tvangsbøden kan pålægges i en periode på op til seks måneder fra den dato, der er fastsat i den kompetente myndigheds beslutning, hvorved det påbydes at bringe overtrædelsen til ophør, og hvorved tvangsbøden pålægges

c) andre administrative foranstaltninger:

i) en offentlig erklæring, hvori nævnes den ansvarlige fysiske person eller det ansvarlige institut, finansielle holdingselskab, blandede finansielle holdingselskab eller mellemliggende moderselskab i Unionen og overtrædelsens art

ii) en afgørelse, hvorefter det pålægges den ansvarlige fysiske eller juridiske person at bringe den udviste handlemåde til ophør og afholde sig fra at gentage en sådan handlemåde

iii) for institutter, inddragelse af instituttets tilladelse, jf. artikel 18

iv) et midlertidigt forbud mod varetagelse af hverv i institutter, som pålægges et medlem af ledelsesorganet eller en hvilken som helst anden fysisk person, der anses for at være ansvarlig for overtrædelsen, jf. dog artikel 65, stk. 2.

Med henblik på første afsnit, litra b), kan medlemsstaterne fastsætte et højere maksimalt tvangsbødebeløb, som skal anvendes pr. overtrædelsesdag.

Uanset første afsnit, litra b), kan medlemsstaterne anvende ugentlige eller månedlige tvangsbøder. I så fald må de maksimale tvangsbødebeløb, som skal anvendes for den relevante ugentlige eller månedlige periode, når der sker en overtrædelse, ikke overstige det maksimale tvangsbødebeløb, der ville finde anvendelse pr. dag i overensstemmelse med nævnte litra i den relevante periode.

Tvangsbøder kan pålægges på en bestemt dato og først finde anvendelse på en senere dato.«

c) Følgende stykker tilføjes:

»3. Den samlede årlige nettoomsætning som omhandlet i denne artikels stk. 2, litra a), nr. i), er summen af følgende poster, der beregnes i overensstemmelse med bilag III og IV til gennemførelsesforordning (EU) 2021/451:

a) renteindtægter

b) renteomkostninger

c) omkostninger til aktiekapital, der er tilbagebetalingspligtig på anfordring

d) udbytteindtægter

e) gebyr- og provisionsindtægter

f) gebyr- og provisionsomkostninger

g) gevinster eller tab på finansielle aktiver og forpligtelser, som besiddes med handel for øje, netto

h) gevinster eller tab på finansielle aktiver og forpligtelser klassificeret til dagsværdi gennem resultatet, netto

i) gevinster eller tab ved regnskabsmæssig sikring, netto

j) valutakursforskelle (gevinst eller tab), netto

k) andre driftsindtægter

l) andre driftsomkostninger.

Med henblik på denne artikel er beregningsgrundlaget de seneste årlige finansielle oplysninger i tilsynsøjemed, der giver en indikator over nul. Hvis den juridiske person, jf. denne artikels stk. 2, ikke er omfattet af gennemførelsesforordning (EU) 2021/451, er den relevante samlede årlige nettoomsætning den samlede årlige nettoomsætning eller den tilsvarende indkomsttype i overensstemmelse med de gældende regnskabsregler. Hvis den pågældende virksomhed er en del af en koncern, er den relevante samlede årlige nettoomsætning den samlede årlige nettoomsætning, som fremgår af det øverste moderselskabs konsoliderede regnskab.

4. Den gennemsnitlige daglige nettoomsætning som omhandlet i stk. 2, litra b), nr. i), er den samlede årlige nettoomsætning som omhandlet i stk. 3 divideret med 365.«

18) Artikel 70 affattes således:

»*Artikel 70*

De kompetente myndigheders effektive anvendelse af administrative sanktioner og andre administrative foranstaltninger og udøvelse af beføjelser til at pålægge sanktioner

1. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder ved valget af arten og størrelsen af administrative sanktioner eller andre administrative foranstaltninger tager højde for alle relevante omstændigheder, herunder i givet fald:

a) overtrædelsens grovhed og varighed

b) graden af ansvar hos den fysiske eller juridiske person, der er ansvarlig for overtrædelsen

c) den finansielle styrke hos den fysiske eller juridiske person, der er ansvarlig for overtrædelsen, bl.a. med udgangspunkt i en juridisk persons samlede omsætning eller en fysisk persons årsindkomst

d) vigtigheden af den fortjeneste, den fysiske eller juridiske person, der er ansvarlig for overtrædelsen, har opnået, eller det tab, den fysiske eller juridiske person, der er ansvarlig for overtrædelsen, har undgået, såfremt disse beløb kan beregnes

e) de tab for tredjeparter, som kan tilskrives overtrædelsen, såfremt disse beløb kan beregnes

f) viljen hos den fysiske eller juridiske person, der er ansvarlig for overtrædelsen, til at samarbejde med den kompetente myndighed

g) overtrædelser, som den fysiske eller juridiske person, der er ansvarlig for overtrædelsen, tidligere har begået

h) enhver potentiel systemisk følge af overtrædelsen

i) strafferetlige sanktioner, der for den samme overtrædelse tidligere er blevet pålagt den fysiske eller juridiske person, der var ansvarlig for denne overtrædelse.

2. De kompetente myndigheder arbejder under udøvelsen af deres beføjelse til at pålægge administrative sanktioner og andre administrative foranstaltninger tæt sammen for at sikre, at disse sanktioner og foranstaltninger fører til de resultater, der tilsigtes med dette direktiv. De koordinerer også deres indsats for at forhindre kumulation og overlapning, når de anvender administrative sanktioner og andre administrative foranstaltninger i grænseoverskridende sager.

3. De kompetente myndigheder kan anvende sanktioner over for den samme fysiske eller juridiske person, som er ansvarlig for den samme handling eller undladelse, i tilfælde af kumulation af administrative og strafferetlige procedurer, der vedrører samme overtrædelse. En sådan kumulation af procedurer og sanktioner skal dog være strengt nødvendig og stå i rimeligt forhold til forfølgelsen af forskellige og komplementære mål af almen interesse.

4. Medlemsstaterne skal råde over passende mekanismer for at sikre, at de kompetente myndigheder og retlige myndigheder rettidigt underrettes behørigt, når der indledes administrative procedurer og strafferetlige procedurer mod den samme fysiske eller juridiske person, der måtte anses for at være ansvarlig for den samme handlemåde i begge procedurer.

5. Senest den 18. juli 2029 forelægger EBA Kommissionen en rapport om samarbejdet mellem de kompetente myndigheder i forbindelse med anvendelsen af administrative sanktioner, tvangsbøder og andre administrative foranstaltninger. EBA vurderer desuden eventuelle forskelle i anvendelsen af administrative sanktioner de kompetente myndigheder imellem i denne henseende. EBA vurderer navnlig:

a) omfanget af samarbejde mellem de kompetente myndigheder i forbindelse med sanktioner, der anvendes i grænseoverskridende sager eller i tilfælde af kumulation af administrative og strafferetlige procedurer

b) udvekslingen af oplysninger mellem de kompetente myndigheder i forbindelse med håndteringen af grænseoverskridende sager

c) bedste praksis udviklet af en kompetent myndighed, som kan være nyttig at indføre for andre kompetente myndigheder inden for administrative sanktioner, tvangsbøder og andre administrative foranstaltninger

d) effektiviteten af og den opnåede grad af konvergens med hensyn til håndhævelsen af de nationale bestemmelser, der gennemfører dette direktiv og forordning (EU) nr. 575/2013, herunder de administrative sanktioner, tvangsbøder og andre administrative foranstaltninger, der pålægges fysiske eller juridiske personer, som udpeges som ansvarlige for overtrædelsen i henhold til national ret.«

19) Artikel 73, stk. 1, affattes således:

»Institutterne råder over sunde, effektive og komplette strategier og processer for løbende vurdering og opretholdelse af en intern kapital af en størrelse, type og fordeling, som de anser for passende til at dække arten og omfanget af de risici, som de er eller vil kunne blive eksponeret for. Institutterne skal udtrykkeligt tage hensyn til dækningen af ESG-risici på kort, mellemlang og lang sigt.«

20) Artikel 74, stk. 1, affattes således:

»1. Institutter skal have robuste ledelsesordninger, hvilket omfatter:

a) en klar organisatorisk struktur med en veldefineret, gennemsigtig og konsekvent ansvarsfordeling

b) effektive procedurer til at identificere, styre, overvåge og indberette de risici, som institutterne er eller kan blive eksponeret for, herunder ESG-risici på kort, mellemlang og lang sigt

c) fyldestgørende interne kontrolmekanismer, herunder en sund administrativ og regnskabsmæssig praksis

d) net- og informationssystemer, der etableres og styres i overensstemmelse med forordning (EU) 2022/2554

e) en aflønningspolitik og -praksis, som er i overensstemmelse med og fremmer en forsvarlig og effektiv risikostyring, herunder ved at tage hensyn til instituttets risikovillighed med hensyn til ESG-risici.

Den i første afsnit, litra e), omhandlede aflønningspolitik og -praksis skal være kønsneutral.«

21) I artikel 76 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Medlemsstaterne sikrer, at ledelsesorganet godkender og mindst hvert andet år gennemgår de strategier og politikker, der iværksættes for at imødegå, styre, overvåge og reducere de risici, som instituttet er eller kan blive eksponeret for, heriblandt risici, der skyldes det makroøkonomiske miljø, som det opererer i, set i forhold til konjunkturforløbet, og risici som følge af de nuværende virkninger samt virkningerne på kort, mellemlang og lang sigt af miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige (ESG) faktorer.

Medlemsstaterne kan under hensyntagen til proportionalitetsprincippet give ledelsesorganerne i små og ikkekomplekse institutter tilladelse til at gennemgå de i første afsnit omhandlede strategier og politikker hvert andet år.«

b) I stk. 2 tilføjes følgende afsnit:

»Medlemsstaterne sikrer, at ledelsesorganet udarbejder og overvåger gennemførelsen af specifikke planer, der omfatter kvantificerbare mål og processer med henblik på at overvåge og imødegå de finansielle risici, der opstår på kort, mellemlang og lang sigt som følge af ESG-faktorer, herunder dem, der opstår som følge af tilpasningsprocessen og omstillingstendenser i forbindelse med Unionens og medlemsstaternes relevante reguleringsmæssige mål og retsakter i forbindelse med ESG-faktorer, navnlig målet om at opnå klimaneutralitet, samt, hvis det er relevant for internationalt aktive institutter, tredjelandes juridiske og reguleringsmæssige mål.

De kvantificerbare mål og processer med henblik på at imødegå de ESG-risici, der indgår i de planer, der er omhandlet i dette stykkes andet afsnit, skal tage hensyn til de seneste rapporter og foranstaltninger, som Det Europæiske Videnskabeligt Rådgivende Organ om Klimaændringer har foreskrevet, navnlig hvad angår opfyldelsen af Unionens klimamål. Hvis instituttet offentliggør oplysninger om ESG-forhold i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU (*), skal de i nærværende stykkes andet afsnit omhandlede planer være i overensstemmelse med de planer, der er omhandlet i nævnte direktivs artikel 19a eller 29a, og navnlig indeholde tiltag for så vidt angår instituttets forretningsmodel og -strategi, som er konsekvente på tværs af begge planer.

Medlemsstaterne sikrer en forholdsmæssig anvendelse af andet og tredje afsnit for ledelsesorganer i små og ikkekomplekse institutter og angiver, på hvilke områder en fravigelse eller en forenklet procedure kan finde anvendelse.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF (EUT L 182 af 29.6.2013, s. 19).«

c) Stk. 4, andet afsnit, affattes således:

»Ledelsesorganet i dets tilsynsfunktion og risikoudvalget, hvis et sådant er blevet nedsat, fastsætter arten, omfanget, formatet og hyppigheden af de risikooplysninger, som det skal modtage. Med henblik på at fremme en forsvarlig aflønningspolitik og -praksis skal risikoudvalget uden dermed at gribe ind i aflønningsudvalgets opgaver undersøge, om incitamenterne i aflønningssystemet tager hensyn til risici, herunder dem, der opstår som følge af virkningerne af ESG-faktorer, kapital, likviditet samt sandsynligheden for fortjeneste og tidspunkterne herfor.«

d) Stk. 5 affattes således:

»5. Medlemsstaterne sikrer i overensstemmelse med kravet om proportionalitet i artikel 7, stk. 2, i Kommissionens direktiv 2006/73/EF (*), at institutterne har interne kontrolfunktioner, som er uafhængige af de driftsmæssige funktioner, og som i tilstrækkeligt omfang har autoritet, gennemslagskraft, ressourcer og adgang til ledelsesorganet.

Medlemsstaterne sikrer, at:

a) de interne kontrolfunktioner sikrer, at alle væsentlige risici identificeres, måles og rapporteres korrekt

b) de interne kontrolfunktioner giver et samlet overblik over alle de risici, som instituttet er eksponeret for

c) risikostyringsfunktionen deltager aktivt i udviklingen af instituttets risikostrategi og i alle dets væsentlige risikostyringsbeslutninger og har kontrol med den effektive gennemførelse af risikostrategien

d) den interne revisionsfunktion foretager en uafhængig gennemgang af den effektive gennemførelse af instituttets risikostrategi

e) compliancefunktionen vurderer og begrænser compliancerisikoen og sikrer, at instituttets risikostrategi tager hensyn til compliancerisikoen, og at der tages tilstrækkeligt hensyn til compliancerisikoen i alle væsentlige risikostyringsbeslutninger.

(*) Kommissionens direktiv 2006/73/EF af 10. august 2006 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF for så vidt angår de organisatoriske krav til og betingelserne for drift af investeringsselskaber samt definitioner af begreber med henblik på nævnte direktiv (EUT L 241 af 2.9.2006, s. 26).«

e) Følgende stykke tilføjes:

»6. Medlemsstaterne sikrer, at de interne kontrolfunktioner har direkte adgang og kan rapportere direkte til ledelsesorganet i dets tilsynsfunktion.

Med henblik herpå skal de interne kontrolfunktioner være uafhængige af medlemmerne af ledelsesorganet i dets ledelsesfunktion og af den daglige ledelse og skal navnlig i relevant omfang kunne give udtryk for betænkeligheder og advare ledelsesorganet i dets tilsynsfunktion i tilfælde, hvor en specifik risikoudvikling påvirker eller kan påvirke instituttet, uden at det berører det ansvar, som ledelsesorganet har i henhold til dette direktiv og forordning (EU) nr. 575/2013.

Lederne af interne kontrolfunktioner skal være uafhængige overordnede ledere med specifikt ansvar for risikostyringsfunktionen, compliancefunktionen og den interne revisionsfunktion. Hvis arten, omfanget og kompleksiteten af instituttets aktiviteter ikke berettiger udnævnelse af en specifik person til risikostyringsfunktionen eller compliancefunktionen, kan en anden overordnet medarbejder, som udfører andre opgaver i instituttet, varetage ansvarsområderne for compliance- eller risikostyringsfunktionerne, forudsat at der ikke er nogen interessekonflikt, og at den person, som er ansvarlig for risikostyringsfunktionen og compliancefunktionen:

a) opfylder egnethedskriterierne og kravene om den nødvendige viden, faglige kompetence og erfaring på de forskellige berørte områder og

b) råder over tilstrækkelig tid til at udøve begge kontrolfunktioner korrekt.

Den interne revisionsfunktion må ikke kombineres med andre forretningsområder eller kontrolfunktioner i instituttet.

Lederne af de interne kontrolfunktioner må ikke fratages denne opgave uden forudgående godkendelse fra ledelsesorganet i dets tilsynsfunktion.«

22) I artikel 77 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 3 affattes således:

»3. De kompetente myndigheder tilskynder institutterne, under hensyntagen til deres størrelse, interne organisering samt arten, omfanget og kompleksiteten af deres aktiviteter, til at udvikle intern kapacitet til vurdering af markedsrisiko og til at øge anvendelsen af interne modeller til beregning af kapitalgrundlagskrav i forbindelse

med porteføljer af positioner i handelsbeholdningen samt interne modeller til beregning af kapitalgrundlagskrav i forbindelse med misligholdelsesrisiko, hvis institutternes eksponering for misligholdelsesrisiko er væsentlig målt i absolutte tal, og hvis de har mange væsentlige positioner i handlede gælds- eller aktieinstrumenter fra forskellige udstedere.

Denne artikel berører ikke opfyldelsen af kriterierne i tredje del, afsnit IV, kapitel 1b, i forordning (EU) nr. 575/2013.«

b) Stk. 4, første afsnit, affattes således:

»EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder til definition af begrebet eksponeringer for misligholdelsesrisiko, som er væsentlige målt i absolutte tal« som omhandlet i stk. 3, første afsnit, og tærsklerne for mange væsentlige modparter eller positioner i handlede gælds- eller aktieinstrumenter fra forskellige udstedere.«

23) I artikel 78 foretages følgende ændringer:

a) Overskriften affattes således:

»Tilsynsmæssig benchmarking af metoder til beregning af kapitalgrundlagskrav«.

b) Stk. 1 affattes således:

»1. De kompetente myndigheder sikrer følgende uden undtagelse:

a) at institutter med tilladelse til at benytte interne metoder til beregning af risikovægtede eksponeringsbeløb eller kapitalgrundlagskrav indsender resultaterne af deres beregninger for deres eksponeringer eller positioner, som indgår i benchmarkporteføljerne

b) at institutter, der anvender den alternative standardmetode som omhandlet i tredje del, afsnit IV, kapitel 1a, i forordning (EU) nr. 575/2013, indberetter resultaterne af deres beregninger for deres eksponeringer eller positioner, som indgår i benchmarkporteføljerne, såfremt omfanget af institutternes balanceførte og ikkebalanceførte aktiviteter, der er udsat for markedsrisiko, er lig med eller over 500 mio. EUR, jf. nævnte forordnings artikel 325a, stk. 1, litra b)

c) at institutter med tilladelse til at benytte interne metoder i henhold til tredje del, afsnit II, kapitel 3, i forordning (EU) nr. 575/2013 samt relevante institutter, der anvender standardmetoden i henhold til tredje del, afsnit II, kapitel 2, i nævnte forordning, indberetter resultaterne af beregningerne af de metoder, der er anvendt til at bestemme størrelsen af de forventede kredittab for deres eksponeringer eller positioner, som indgår i benchmarkporteføljerne, hvis en eller flere af følgende betingelser er opfyldt:

i) Institutterne udarbejder deres regnskaber i overensstemmelse med internationale regnskabsstandarder som anvendt i henhold til forordning (EF) nr. 1606/2002.

ii) Institutterne foretager værdiansættelsen af aktiver og ikkebalanceførte poster og fastsættelsen af deres kapitalgrundlag i overensstemmelse med internationale regnskabsstandarder i henhold til artikel 24, stk. 2, i forordning (EU) nr. 575/2013.

iii) Institutterne foretager værdiansættelsen af aktiver og ikkebalanceførte poster i overensstemmelse med regnskabsstandarder i henhold til Rådets direktiv 86/635/EØF (*) og anvender den samme model for forventet kredittab som den, der anvendes i internationale regnskabsstandarder som anvendt i henhold til forordning (EF) nr. 1606/2002.

Institutterne indsender resultaterne af beregningerne som omhandlet i første afsnit sammen med en redegørelse for de anvendte metoder og eventuelle kvalitative oplysninger, som EBA måtte anmode om, og som kan forklare disse beregningers indvirkning på kapitalgrundlagskravene. Disse resultater indsendes mindst en gang om året til de kompetente myndigheder. EBA kan gennemføre en tilsynsmæssig benchmarkingøvelse hvert andet år for hver enkelt metode, der er omhandlet i første afsnit, efter at den pågældende øvelse er forløbet fem gange for hver enkelt metode.

(*) Rådets direktiv 86/635/EØF af 8. december 1986 om bankers og andre penge- og finansieringsinstitutters årsregnskaber og konsoliderede regnskaber (EFTL 372 af 31.12.1986, s. 1).«

c) I stk. 3 foretages følgende ændringer:

i) Det indledende afsnit affattes således:

»De kompetente myndigheder overvåger på grundlag af de oplysninger, de modtager fra institutterne i henhold til stk. 1, variationerne i de risikovægtede eksponeringsbeløb eller eventuelt kapitalgrundlagskravene for deres eksponeringer eller transaktioner i benchmarkporteføljen, som de pågældende institutter når frem til under anvendelse af deres metoder. De kompetente myndigheder foretager en vurdering af kvaliteten af disse metoder med mindst den samme hyppighed som ved EBA's øvelse jf. stk. 1, andet afsnit, med særlig opmærksomhed på:«

ii) Litra b) affattes således:

»b) metoder, hvor der er en særlig stor eller lille variation, og også hvor der er en betydelig og systematisk undervurdering af kapitalgrundlagskravet.«

iii) Andet afsnit affattes således:

»EBA udarbejder en rapport til støtte for de kompetente myndigheders vurdering af metodernes kvalitet, baseret på de oplysninger, der er omhandlet i stk. 2.«

d) Stk. 5, indledningen, affattes således:

»De kompetente myndigheder sikrer, at deres afgørelser om egnetheden af korrigerende foranstaltninger som omhandlet i stk. 4 er i overensstemmelse med princippet om, at sådanne foranstaltninger skal sikre, at målene med metoderne, jf. denne artikel, bibeholdes, og således ikke:«

e) Stk. 6 affattes således:

»6. EBA kan udstede retningslinjer og fremsætte henstillinger i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010, når den anser dette for nødvendigt på baggrund af de oplysninger og vurderinger, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 2 og 3, med henblik på at forbedre institutternes tilsynspraksis eller praksis med hensyn til de metoder, der er omfattet af tilsynsmæssig benchmarking.«

f) I stk. 8 foretages følgende ændringer:

i) I første afsnit tilføjes følgende litra:

»c) listen over relevante institutter som omhandlet i stk. 1, litra c).«

ii) Efter første afsnit tilføjes følgende afsnit:

»Med henblik på anvendelsen af litra c) fastlægger EBA listen over relevante institutter under hensyntagen til proportionalitetsaspektet.«

24) I artikel 79 tilføjes følgende litra:

»e) Institutterne foretager en forudgående vurdering af en eventuel eksponering mod kryptoaktiver, som de agter at påtage sig, og af tilstrækkeligheden af eksisterende processer og procedurer til styring af modpartsrisici og indberetter disse vurderinger til deres kompetente myndighed.«

25) Artikel 81 affattes således:

»*Artikel 81*

Koncentrationsrisiko

De kompetente myndigheder sikrer, at der bl.a. udarbejdes skriftlige politikker og procedurer for at håndtere og kontrollere koncentrationsrisici i forbindelse med eksponeringer mod hver enkelt modpart, herunder centrale modparter, grupper af indbyrdes forbundne modparter og modparter, der opererer i samme økonomiske sektor eller geografiske område eller udbyder samme ydelse eller vare, anvendelse af kreditrisikoreduktionsteknikker og navnlig store indirekte krediteksponeringer som f.eks. mod en enkelt sikkerhedsstiller. For kryptoaktiver uden en identificerbar udsteder tages koncentrationsrisikoen i betragtning med hensyn til eksponering mod kryptoaktiver med lignende karakteristika.«

26) I artikel 83 tilføjes følgende stykke:

»4. De kompetente myndigheder sikrer, at institutterne foretager en forudgående vurdering af en eventuel eksponering mod kryptoaktiver, som de agter at påtage sig, og af tilstrækkeligheden af eksisterende processer og procedurer til styring af markedsrisici og indberetter disse vurderinger til deres kompetente myndighed.«

27) Artikel 85, stk. 1, affattes således:

»1. De kompetente myndigheder sikrer, at institutter gennemfører politikker og processer til vurdering og håndtering af eksponeringerne for operationel risiko, herunder risici som følge af outsourcingordninger og direkte og indirekte eksponeringer mod kryptoaktiver og udbydere af kryptoaktivtjenester, og til dækning af sjældne og meget alvorlige hændelser. Institutterne præciserer, hvad der forstås ved operationel risiko med henblik på disse politikker og procedurer.«

28) Følgende artikel indsættes:

»*Artikel 87a*

Miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige risici

1. De kompetente myndigheder sikrer, at institutterne som led i deres ledelsesordninger, herunder den ramme for risikostyring, der kræves i henhold til artikel 74, stk. 1, har robuste strategier, politikker, procedurer og systemer til identifikation, måling, styring og overvågning af ESG-risici på kort, mellemlang og lang sigt.

2. De i stk. 1 omhandlede strategier, politikker, procedurer og systemer skal stå i rimeligt forhold til omfanget, arten og kompleksiteten af ESG-risiciene ved forretningsmodellen og omfanget af instituttets aktiviteter og tage hensyn hertil på kort og mellemlang sigt og med en langsigtet tidshorisont på mindst ti år.

3. De kompetente myndigheder sikrer, at institutterne tester deres modstandsdygtighed over for langsigtede negative virkninger af ESG-faktorer i både basis- og stressscenarier inden for en bestemt tidshorisont, begyndende med klimarelaterede faktorer. Med henblik på en sådan test af modstandsdygtighed sikrer de kompetente myndigheder, at institutterne inkluderer en række ESG-scenarier, der afspejler de potentielle virkninger af miljømæssige og sociale ændringer og dertil knyttede offentlige politikker på det langsigtede erhvervsklima. De kompetente myndigheder sikrer, at institutterne i processen for testning af modstandsdygtighed anvender troværdige scenarier, som er baseret på de scenarier, der er udarbejdet af internationale organisationer.

4. De kompetente myndigheder vurderer og overvåger udviklingen i institutternes praksis vedrørende deres ESG-strategier og risikostyring, herunder planer, der omfatter kvantificerbare mål og processer med henblik på at overvåge og imødegå de ESG-risici, der opstår på kort, mellemlang og lang sigt, som institutterne skal udarbejde i henhold til artikel 76, stk. 2. Denne vurdering skal tage hensyn til institutternes bæredygtighedsrelaterede produktudbud, deres politikker for overgangsfinansiering, dermed forbundne lånebevillingspolitikker samt ESG-relaterede mål og begrænsninger. De kompetente myndigheder vurderer disse planers robusthed som led i tilsynskontrol- og vurderingsprocessen.

Hvis det er relevant, kan de kompetente myndigheder med henblik på den vurdering, der er omhandlet i første afsnit, samarbejde med myndigheder eller offentlige organer med ansvar for klimaændringer og miljøtilsyn.

5. Senest den 10. januar 2026, udsteder EBA retningslinjer i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 med henblik på at præcisere:

a) minimumsstandarder for og referencemetoder til identifikation, måling, styring og overvågning af ESG-risici

b) indholdet af de planer, der skal udarbejdes i henhold til artikel 76, stk. 2, og som skal omfatte specifikke tidsplaner og kvantificerbare delmål og milepæle med henblik på at overvåge og imødegå finansielle risici som følge af ESG-faktorer, herunder dem, der opstår som følge af tilpasningsprocessen og omstillingstendenser i forbindelse med Unionens og medlemsstaternes relevante reguleringsmæssige mål og retsakter i forbindelse med ESG- faktorer, navnlig målet om at opnå klimaneutralitet, samt, hvis det er relevant for internationalt aktive institutter, tredjelandes juridiske og reguleringsmæssige mål

c) kvalitative og kvantitative kriterier for vurdering af indvirkningen af ESG-risici på institutternes risikoprofil og solvens på kort, mellemlang og lang sigt

d) kriterier for opstilling af de i stk. 3 omhandlede scenarier, herunder de parametre og antagelser, der skal anvendes i hvert af scenarierne, specifikke risici og tidshorisonter.

Hvor det er relevant, skal metoderne og antagelserne til opretholdelse af målene, de tilsagn og strategiske beslutninger, der anføres i indholdet af de planer, der er omhandlet i artikel 19a eller 29a i direktiv 2013/34/EU, eller andre relevante rammer for oplysninger og due diligence, være i overensstemmelse med de kriterier, metoder og mål, der er omhandlet i dette stykkes første afsnit, og også med de antagelser og tilsagn, der indgår i disse planer.

EBA ajourfører regelmæssigt de retningslinjer, der er omhandlet i første afsnit, så de afspejler de fremskridt, der gøres inden for måling og håndtering af ESG-risici samt udviklingen af Unionens reguleringsmæssige mål for bæredygtighed.«

29) I artikel 88 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, andet afsnit, litra e), affattes således:

»e) Formanden for ledelsesorganet i dets tilsynsfunktion i et institut må ikke samtidig udøve de funktioner, der påhviler en administrerende direktør i samme institut.«

b) Følgende stykke tilføjes:

»3. Uden at det berører ledelsesorganets overordnede kollektive ansvar, sikrer medlemsstaterne, at institutterne udarbejder, vedligeholder og ajourfører individuelle erklæringer, der beskriver roller og opgaver for alle medlemmer af ledelsesorganet i dets ledelsesfunktion, for den daglige ledelse og for personer med nøglefunktioner og en oversigt over arbejdsopgaver, herunder nærmere oplysninger om rapporteringsveje, over ansvarsfordeling og over hvilke personer der er en del af de i artikel 74, stk. 1, omhandlede ledelsesordninger, og over deres opgaver.

Medlemsstaterne sikrer, at de individuelle erklæringer om og oversigten over arbejdsopgaver til enhver tid gøres tilgængelige og efter anmodning meddeles, herunder med henblik på at indhente tilladelse, jf. artikel 8, til de kompetente myndigheder i god tid.«

30) Artikel 91 affattes således:

»*Artikel 91*

Ledelsesorgan og egnethedsvurdering

1. Institutter, finansielle holdingselskaber og blandede finansielle holdingselskaber, der er godkendt i henhold til artikel 21a, stk. 1, (»enhederne«), har hovedansvaret for at sikre, at medlemmerne af ledelsesorganet til enhver tid har et tilstrækkeligt godt omdømme, udviser hæderlighed, integritet og uafhængighed og besidder tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring til at varetage deres opgaver og opfylde de kriterier og krav, der er fastsat i nærværende artikels stk. 2-6, undtagen for så vidt angår midlertidige administratorer, der er udpeget af kompetente myndigheder i henhold til artikel 29, stk. 1, i direktiv 2014/59/EU, og administratorer, der er udpeget af afviklingsmyndighederne i henhold til artikel 35, stk. 1, i nævnte direktiv. Fraværet af en straffedom eller igangværende retsforfølgning for en strafbar handling er ikke i sig selv tilstrækkeligt til at opfylde kravet om at have et godt omdømme og udvise hæderlighed og integritet.

1a. Enhederne sikrer, at medlemmerne af ledelsesorganet til enhver tid opfylder kriterierne og kravene i stk. 2-6, og vurderer egnetheden af medlemmerne af ledelsesorganet under hensyntagen til tilsynsmæssige forventninger, inden de tiltræder deres hverv og regelmæssigt som fastsat i gældende love og forskrifter, retningslinjer og interne politikker for egnethed.

Hvis flertallet af medlemmerne af ledelsesorganet erstattes af nyudnævnte medlemmer samtidig, og anvendelsen af første afsnit vil føre til en situation, hvor egnethedsvurderingen af de tiltrædende medlemmer vil blive foretaget af de afgående medlemmer, kan medlemsstaterne imidlertid tillade, at vurderingen finder sted, efter at de nyudnævnte medlemmer har tiltrådt deres hverv. Når enheden indgiver ansøgningen til den kompetente myndighed i overensstemmelse med stk. 1f, bekræfter den også, at disse betingelser er opfyldt.

1b. Hvis enhederne på grundlag af den interne egnethedsvurdering, der er omhandlet i stk. 1a, konkluderer, at det pågældende medlem eller potentielle medlem ikke opfylder kriterierne og kravene i stk. 1, skal enhederne:

a) sikre, at det pågældende potentielle medlem ikke tiltræder det påtænkte hverv, hvis denne vurdering er afsluttet, inden det potentielle medlem tiltræder det pågældende hverv

b) rettidigt afsætte et sådant medlem fra ledelsesorganet, eller

c) rettidigt træffe de yderligere foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at et sådant medlem er eller bliver egnet til det pågældende hverv.

1c. Enhederne sikrer, at oplysningerne om egnetheden af medlemmerne af ledelsesorganet holdes ajour. Enhederne fremlægger efter anmodning disse oplysninger for den kompetente myndighed ved hjælp af midler, der fastsættes af den kompetente myndighed.

1d. Medlemsstaterne sikrer som minimum, at den kompetente myndighed for følgende enheder modtager en egnethedsansøgning hurtigst muligt, og så snart der er en klar hensigt om at udnævne et medlem af ledelsesorganet i dets ledelsesfunktion eller formanden for ledelsesorganet i dets tilsynsfunktion, og under alle omstændigheder senest 30 arbejdsdage før de potentielle medlemmers tiltrædelse af deres hverv:

a) moderinstitutter i Unionen, der kan betragtes som store institutter

b) moderinstitutter i en medlemsstat, der kan betragtes som store institutter, medmindre de er knyttet til et centralt organ

c) centrale organer, der kan betragtes som store institutter, eller som fører tilsyn med store institutter, der er knyttet til dem

d) selvstændige institutter i Unionen, der kan betragtes som store institutter

e) store datterselskaber som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 147), i forordning (EU) nr. 575/2013

f) finansielle moderholdingselskaber i en medlemsstat, blandede finansielle moderholdingselskaber i en medlemsstat, finansielle moderholdingselskaber i Unionen og blandede finansielle moderholdingselskaber i Unionen, hvis koncern omfatter store institutter, undtagen dem, der er omfattet af dette direktivs artikel 21a, stk. 4.

1e. Den i stk. 1d omhandlede egnethedsansøgning skal ledsages af:

a) et egnethedsspørgeskema og et curriculum vitae

b) den interne egnethedsvurdering omhandlet i stk. 1a, medmindre nævnte stykkes andet afsnit finder anvendelse

c) straffeattest, så snart den foreligger

d) alle andre dokumenter, der kræves i henhold til national ret, så snart de foreligger

e) alle andre dokumenter, der er anført af den kompetente myndighed, så snart de foreligger, og

f) en angivelse af udnævnelsesdatoen og den dato, hvor arbejdsopgaverne faktisk påbegyndes.

Enhederne fremlægger egnethedsansøgningen og de ledsagende dokumenter for den kompetente myndighed ved hjælp af midler, der fastsættes af den kompetente myndighed.

Hvis en kompetent myndighed ikke har tilstrækkelige oplysninger til at foretage egnethedsvurderingen på grundlag af de oplysninger, der er omhandlet i dette stykkes første afsnit, kan den kræve, at det potentielle medlem ikke tiltræder hvervet, før de krævede oplysninger er blevet fremlagt, medmindre den kompetente myndighed finder det godtgjort, at det ikke er muligt at fremlægge sådanne oplysninger.

Hvis den kompetente myndighed har betænkeligheder med hensyn til, om det potentielle medlem opfylder kriterierne og kravene i denne artikels stk. 2-6, indleder den en udvidet dialog med instituttet for at løse de konstaterede betænkeligheder med henblik på at sikre, at det potentielle medlem er eller bliver egnet, når vedkommende tiltræder hvervet.

EBA udsteder retningslinjer i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 med henblik på at præcisere, hvordan den udvidede dialog med henblik på at imødegå egnethedsproblemer skal gennemføres.

1f. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder vurderer, om medlemmerne af ledelsesorganet til enhver tid opfylder kriterierne og kravene i stk. 2-6. Enhederne fremlægger egnethedsansøgningen og andre oplysninger, der er nødvendige for at vurdere egnetheden af deres ledelsesorgans medlemmer, for den kompetente myndighed ved hjælp af midler, der fastsættes af den kompetente myndighed.

De kompetente myndigheder kan anmode om yderligere oplysninger eller dokumentation, herunder samtaler eller høringer.

1g. De kompetente myndigheder kontrollerer navnlig, hvorvidt kravene og kriterierne i denne artikels stk. 2-6 stadig er opfyldt, hvis der er rimelige grunde til at have mistanke om, at hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, jf. artikel 1 i direktiv (EU) 2015/849, forekommer eller er forekommet eller er blevet forsøgt, eller at der er øget risiko herfor i forbindelse med enheden.

1h. Hvis medlemmerne af ledelsesorganet ikke til enhver tid opfylder kriterierne og kravene i stk. 2-6, sikrer medlemsstaterne, at de kompetente myndigheder har de nødvendige beføjelser til:

a) i tilfælde af forudgående vurdering at forhindre sådanne medlemmer i at deltage i eller afsætte dem fra ledelsesorganet

b) i tilfælde af efterfølgende vurdering at afsætte sådanne medlemmer fra ledelsesorganet, eller

c) at pålægge de pågældende enheder at træffe yderligere foranstaltninger til at sikre, at sådanne medlemmer er eller bliver egnet til det pågældende hverv.

Så snart nye forhold eller andre omstændigheder, der kan påvirke egnetheden af ledelsesorganets medlemmer, bliver kendt, revurderer enhederne disse medlemmers egnethed og underretter hurtigst muligt den kompetente myndighed herom.

Hvis den kompetente myndighed bliver opmærksom på, at de relevante oplysninger om egnetheden af ledelsesorganets medlemmer er ændret, og en sådan ændring kan påvirke de berørte medlemmers egnethed, revurderer den kompetente myndighed deres egnethed.

De kompetente myndigheder er ikke forpligtet til at revurdere egnetheden af medlemmerne af ledelsesorganet i forbindelse med forlængelse af disses mandat, medmindre relevante oplysninger, som de kompetente myndigheder har kendskab til, har ændret sig, og en sådan ændring kan påvirke det pågældende medlems egnethed.

1i. De kompetente myndigheder kan anmode myndigheden med ansvar for tilsyn med bekæmpelse af hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme i overensstemmelse med direktiv (EU) 2015/849 om i forbindelse med deres kontrol og på et risikobaseret grundlag at konsultere de relevante oplysninger om medlemmerne af ledelsesorganet. De kompetente myndigheder kan også anmode om adgang til den centrale AML/CFT-database, der er omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1620 (*). Myndigheden for Bekæmpelse af Hvidvask af Penge og Finansiering af Terrorisme, der er oprettet ved nævnte forordning, (»Myndigheden for Bekæmpelse af Hvidvask af Penge og Finansiering af Terrorisme«) beslutter, om der skal gives en sådan adgang.

1j. De kompetente myndigheder overvejer som minimum med hensyn til udnævnelsen af ledelsesorganets medlemmer til et hverv i de enheder, der er omhandlet i stk. 1d, behørigt at fastsætte en maksimumsperiode for afslutning af egnethedsvurderingen. Denne maksimumsperiode kan om nødvendigt forlænges.

2. Hvert medlem af ledelsesorganet afsætter tilstrækkelig tid til at varetage det pågældende medlems funktioner i enhederne.

2a. Hvert medlem af ledelsesorganet skal have et godt omdømme, udvise hæderlighed, integritet og uafhængighed for effektivt at kunne vurdere og anfægte afgørelser truffet af ledelsesorganet dersom det er nødvendigt, og for effektivt at kunne føre tilsyn med og overvåge ledelsens beslutningstagning. At være medlem af ledelsesorganet i et kreditinstitut, der er varigt tilknyttet et centralt organ, udgør ikke i sig selv en hindring for at udvise uafhængighed.

2b. Ledelsesorganet skal besidde tilstrækkelig kollektiv viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne forstå enhedens aktiviteter og de dermed forbundne risici, den er udsat for, samt de virkninger, den forårsager på kort, mellemlang og lang sigt, under hensyntagen til ESG-faktorer. Den generelle sammensætning af ledelsesorganet skal være tilstrækkeligt diversificeret til at afspejle en tilstrækkelig bred vifte af erfaring.

3. Med hensyn til antallet af direktør- og bestyrelsesposter, som et medlem af ledelsesorganet kan varetage samtidig, tages der hensyn til individuelle forhold og arten, omfanget og kompleksiteten af enhedens aktiviteter. Medmindre medlemmerne af ledelsesorganet repræsenterer en medlemsstats interesser, må medlemmerne af ledelsesorganet i en enhed, der er væsentlig i kraft af sin størrelse, interne organisation og arten, omfanget og kompleksiteten af sine aktiviteter, fra den 1. juli 2014 kun varetage én af følgende kombinationer af direktør- og bestyrelsesposter samtidig:

a) én direktørpost kombineret med to bestyrelsesposter

b) fire bestyrelsesposter.

4. Med henblik på stk. 3, regnes følgende som én direktør- eller bestyrelsespost:

a) direktør- eller bestyrelsesposter i samme koncern

b) direktør- eller bestyrelsesposter i en af følgende:

i) enheder, som er medlemmer af samme institutsikringsordning, forudsat at betingelserne i artikel 113, stk. 7, i forordning (EU) nr. 575/2013 er opfyldt, eller enheder, hvor den samme institutsikringsordning ejer en kvalificeret andel

ii) virksomheder (herunder ikkefinansielle enheder), hvori enheden ejer en kvalificeret andel.

Med henblik på anvendelsen af dette afsnits litra a) i dette stykke, forstås ved koncern en gruppe af virksomheder, som er indbyrdes forbundet som beskrevet i artikel 22 i direktiv 2013/34/EU eller en koncern af virksomheder, der er datterselskaber i samme finansielle holdingselskab eller blandede finansielle holdingselskab.

5. Direktør- og bestyrelsesposter i organisationer, som ikke overvejende har kommercielle mål for øje, regnes ikke med i stk. 3.

6. De kompetente myndigheder kan tillade, at medlemmerne af ledelsesorganet må varetage yderligere én bestyrelsespost.

7. Enhederne afsætter tilstrækkelige menneskelige og finansielle ressourcer til introduktions- og efteruddannelseskurser for medlemmer af ledelsesorganet, herunder om ESG-risici og -virkninger og IKT-risici som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 52c), i forordning (EU) nr. 575/2013.

8. Medlemsstaterne eller de kompetente myndigheder stiller krav om, at enhederne og deres respektive nomineringsudvalg, hvis et sådant er nedsat, sikrer en bred vifte af kvalifikationer og kompetencer ved ansættelsen af medlemmer, og at de forholdsmæssigt fremmer mangfoldighed og kønsbalance i ledelsesorganet. Med henblik herpå fastlægger enhederne en politik, der fremmer mangfoldighed i ledelsesorganet.

9. De kompetente myndigheder indsamler de oplysninger, der er offentliggjort i overensstemmelse med artikel 435, stk. 2, litra c), i forordning (EU) nr. 575/2013 og benytter de pågældende oplysninger til benchmarking af praksis for mangfoldighed. De kompetente myndigheder indgiver disse oplysninger til EBA. EBA anvender disse oplysninger til at benchmarke praksis for mangfoldighed på EU-plan.

10. Med henblik på denne artikel og artikel 91a udarbejder EBA udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for de enheder, der er anført i nærværende artikels stk. 1d, med henblik på yderligere at præcisere minimumsindholdet af egnethedsspørgeskemaet, curriculum vitae og den interne egnethedsvurdering, der skal forelægges de kompetente myndigheder med henblik på den egnethedsvurdering, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1f og i artikel 91a, stk. 5.

Medlemsstaterne sikrer, at der udvikles passende standarder for andre enheder end dem, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1d.

EBA forelægger de i første afsnit omhandlede udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 10. juli 2026.

Kommissionen tillægges beføjelse til at supplere dette direktiv ved at vedtage de i nærværende stykkes første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

11. Senest den 10. juli 2026, udsteder EBA retningslinjer i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 om følgende begreber:

a) afsættelse af tilstrækkelig tid til, at et medlem af ledelsesorganet kan varetage sine funktioner, med hensyn til de individuelle forhold og arten, omfanget og kompleksiteten af enhedens aktiviteter

b) godt omdømme, hæderlighed, integritet og uafhængighed, som et medlem af ledelsesorganet skal udvise, jf. stk. 2a

c) tilstrækkelig kollektiv viden, faglig kompetence og erfaring, som ledelsesorganet skal være i besiddelse af, jf. stk. 2b

d) tilstrækkelige menneskelige og finansielle ressourcer, der afsættes til introduktions- og efteruddannelseskurser for medlemmer af ledelsesorganet, jf. stk. 7

e) mangfoldighed, der skal tages i betragtning ved udvælgelse af medlemmer til ledelsesorganet, jf. stk. 8

f) kriterierne for at afgøre, om der er rimelige grunde til at have mistanke om, at hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, jf. artikel 1 i direktiv (EU) 2015/849, forekommer eller er forekommet eller er blevet forsøgt, eller at der er øget risiko herfor i forbindelse med enheden.

Med henblik på første afsnit, litra f), arbejder EBA tæt sammen med ESMA og med Myndigheden for Bekæmpelse af Hvidvask af Penge og Finansiering af Terrorisme.

12. Senest den 31. december 2029 gennemgår og aflægger EBA i tæt samarbejde med ECB rapport om anvendelsen af stk. 1d-1j og om deres effektivitet med hensyn til at sikre, at egnetheds- og hæderlighedsrammen er egnet til formålet, under hensyntagen til proportionalitetsprincippet. EBA forelægger Europa-Parlamentet og Rådet denne rapport. På grundlag af denne rapport fremsætter Kommissionen om nødvendigt et lovgivningsforslag.

13. Denne artikel og artikel 91a berører ikke medlemsstaternes bestemmelser om medarbejderrepræsentation i ledelsesorganer.

14. Denne artikel og artikel 91a berører ikke medlemsstaternes bestemmelser om regionale eller lokale folkevalgte organers udnævnelse af medlemmer af ledelsesorganet i dets tilsynsfunktion eller om udnævnelser, hvor ledelsesorganet ikke har nogen kompetence i forbindelse med udvælgelsen og udnævnelsen af sine medlemmer. I disse tilfælde skal der iværksættes passende garantier for at sikre egnetheden af disse medlemmer af ledelsesorganet.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1620 af 31. maj 2024 om oprettelse af Myndigheden for Bekæmpelse af Hvidvask af Penge og Finansiering af Terrorisme og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010, (EU) nr. 1094/2010 og (EU) nr. 1095/2010 (EUT L, 2024/1620, 19.6.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1620/oj).«

31) Følgende artikel indsættes:

»*Artikel 91a*

Personer med nøglefunktioner og egnethedsvurdering

1. De i artikel 91, stk. 1, omhandlede enheder har hovedansvaret for at sikre, at personer med nøglefunktioner til enhver tid har et tilstrækkeligt godt omdømme, udviser hæderlighed og integritet og besidder den tilstrækkelige viden, faglige kompetence og erfaring, der er nødvendig for, at de kan varetage deres opgaver. Fraværet af en straffedom eller igangværende retsforfølgning for en strafbar handling er ikke i sig selv tilstrækkeligt til at opfylde kravet om at have et godt omdømme og udvise hæderlighed og integritet.

2. Enhederne sikrer, at personer med nøglefunktioner til enhver tid opfylder kriterierne og kravene i stk. 1, og vurderer egnetheden af personer med nøglefunktioner, inden de tiltræder deres hverv og regelmæssigt under hensyntagen til tilsynsmæssige forventninger som fastsat i gældende love og forskrifter, retningslinjer og interne politikker for egnethed.

3. Hvis enhederne på grundlag af den interne egnethedsvurdering omhandlet i stk. 2 konkluderer, at en person ikke opfylder kriterierne og kravene i stk. 1:

a) må enhederne ikke udpege denne person som person med nøglefunktioner, hvis denne vurdering er afsluttet, inden personen tiltræder hvervet

b) skal enhederne rettidigt afsætte denne person som person med nøglefunktioner eller

c) skal enhederne rettidigt træffe de yderligere foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at en sådan person er eller bliver egnet til det pågældende hverv.

Enhederne træffer alle fornødne foranstaltninger til at sikre, at hvervet som person med nøglefunktioner bestrides korrekt, herunder udskiftning af personen med nøglefunktioner, hvis denne person ikke længere opfylder egnethedskriterierne og kravene.

4. Enhederne sikrer, at oplysningerne om personer med nøglefunktioners egnethed holdes ajour. Enhederne fremlægger efter anmodning disse oplysninger for den kompetente myndighed ved hjælp af midler, der fastsættes af den kompetente myndighed.

5. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder vurderer, at lederne af de interne kontrolfunktioner og økonomidirektøren til enhver tidopfylder kriterierne og kravene i stk. 1, når disse ledere eller direktøren udnævnes til hverv i som minimum følgende enheder:

a) moderinstitutter i Unionen, der kan betragtes som store institutter

b) moderinstitutter i en medlemsstat, der kan betragtes som store institutter, medmindre de er tilknyttet et centralt organ

c) centrale organer, der kan betragtes som store institutter, eller som fører tilsyn med store institutter, der er knyttet til dem

d) selvstændige institutter i Unionen, der kan betragtes som store institutter

e) store datterselskaber som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 147), i forordning (EU) nr. 575/2013

f) finansielle moderholdingselskaber i en medlemsstat, blandede finansielle moderholdingselskaber i en medlemsstat, finansielle moderholdingselskaber i Unionen og blandede finansielle moderholdingselskaber i Unionen, hvis koncern omfatter store institutter, undtagen dem, der er omfattet af dette direktivs artikel 21a, stk. 4.

6. Hvis lederne af de interne kontrolfunktioner og økonomidirektøren ikke til enhver tid opfylder kriterierne og kravene i stk. 1, sikrer medlemsstaterne, at de kompetente myndigheder har de nødvendige beføjelser til:

a) i tilfælde af forudgående vurdering at forhindre disse ledere eller denne direktør i at tiltræde hvervet eller afsætte dem fra hvervet

b) i tilfælde af efterfølgende vurdering at afsætte disse ledere eller denne direktør eller kræve, at enheden afsætter dem fra hvervet

c) at pålægge de pågældende enheder at træffe passende foranstaltninger til at sikre, at disse ledere eller denne direktør er eller bliver egnet til det pågældende hverv.

Så snart nye forhold eller andre omstændigheder, der kan påvirke egnetheden af lederne af de interne kontrolfunktioner og økonomidirektøren, bliver kendt, revurderer de i stk. 5 omhandlede enheder disse lederes og denne direktørs egnethed og underretter hurtigst muligt den kompetente myndighed herom.

Hvis den kompetente myndighed bliver opmærksom på, at de relevante oplysninger om egnetheden af lederne af de interne kontrolfunktioner og økonomidirektøren er ændret, og en sådan ændring kan påvirke de pågældende lederes eller den pågældende direktørs egnethed, revurderer den kompetente myndighed deres egnethed.

De kompetente myndigheder er ikke forpligtet til at revurdere egnetheden af disse ledere eller denne direktør i forbindelse med forlængelse af disses kontrakt, medmindre relevante oplysninger, som de kompetente myndigheder har kendskab til, har ændret sig, og en sådan ændring kan påvirke de pågældende lederes eller den pågældende direktørs egnethed.

De kompetente myndigheder overvejer som minimum med hensyn til udnævnelsen af disse ledere af de interne kontrolfunktioner og denne økonomidirektør til hverv i de i stk. 5 omhandlede enheder behørigt at fastsætte en maksimumsperiode for afslutning af egnethedsvurderingen. Denne maksimumsperiode kan om nødvendigt forlænges.

7. De kompetente myndigheder kan anmode myndigheden med ansvar for tilsyn med bekæmpelse af hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme i overensstemmelse med direktiv (EU) 2015/849 om i forbindelse med deres kontrol og på et risikobaseret grundlag at konsultere de relevante oplysninger om lederne af de interne kontrolfunktioner og økonomidirektøren. De kompetente myndigheder kan også anmode om adgang til den centrale AML/CFT-database, der er omhandlet i forordning (EU) 2024/1620. Myndigheden for Bekæmpelse af Hvidvask af Penge og Finansiering af Terrorisme beslutter, om der skal gives en sådan adgang.

8. Senest den 10. juli 2026 udsteder EBA retningslinjer i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 om følgende:

a) begreberne godt omdømme, hæderlighed og integritet som omhandlet i stk. 1

b) begrebet tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring som omhandlet i stk. 1

c) kriterierne til at afgøre, om der er rimelige grunde til at have mistanke om, at hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, jf. artikel 1 i direktiv (EU) 2015/849, forekommer eller er forekommet eller er blevet forsøgt, eller der er øget risiko herfor i forbindelse med enheden.

Med henblik på, litra c), første afsnit, arbejder EBA tæt sammen med ESMA og med Myndigheden for Bekæmpelse af Hvidvask af penge og Finansiering af Terrorisme.«

32) I artikel 92 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2, litra e) og f), affattes således:

»e) De medarbejdere, der udfører interne kontrolfunktioner, arbejder uafhængigt af de afdelinger, som de fører tilsyn med, har passende beføjelser og aflønnes i henhold til opnåelsen af de mål, der er knyttet til deres funktioner, uafhængigt af resultaterne på de forretningsområder, som de kontrollerer.

f) Det i artikel 95 omhandlede aflønningsudvalg eller, hvis et sådant udvalg ikke er nedsat, ledelsesorganet i dets tilsynsfunktion fører direkte tilsyn med aflønningen af lederne af de interne kontrolfunktioner.«

b) Stk. 3, litra b), affattes således:

»b) medarbejdere med ledelsesansvar i forhold til instituttets interne kontrolfunktioner eller væsentlige afdelinger«.

33) I artikel 94 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, litra a), affattes således:

»a) Hvis aflønningen er resultatafhængig, fastsættes den samlede aflønning på grundlag af en vurdering af den enkelte medarbejders og den pågældende afdelings resultater og instituttets samlede resultater, og ved vurderingen af den enkelte medarbejders resultater tages der hensyn til såvel finansielle som ikkefinansielle kriterier, herunder behandlingen af de risici, der er omhandlet i artikel 76, stk. 2.«

b) Stk. 2, tredje afsnit, litra a), affattes således:

»a) ledelsesmæssigt ansvar og interne kontrolfunktioner«.

c) Stk. 3, litra a), affattes således:

»a) et institut, som ikke er et stort institut, og hvis aktivers værdi i gennemsnit og på individuelt niveau i overensstemmelse med dette direktiv og forordning (EU) nr. 575/2013 er lig med eller lavere end 5 mia. EUR i perioden på fire år umiddelbart forud for det indeværende regnskabsår«.

34) Artikel 97, stk. 4, andet afsnit, affattes således:

»Når de kompetente myndigheder foretager den kontrol og vurdering, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, anvender de proportionalitetsprincippet i overensstemmelse med de kriterier, som er oplyst i medfør af artikel 143, stk. 1, litra c). Med henblik på kontrollen og vurderingen af et institut kan den kompetente myndighed navnlig overveje, om alle følgende betingelser er opfyldt:

a) instituttet er ikke et G-SII, et tredjelands-G-SII eller en G-SII-enhed i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 575/2013

b) instituttet er ikke blevet identificeret som et andet systemisk vigtigt institut (O-SII) i overensstemmelse med dette direktivs artikel 131, stk. 1 og 3

c) instituttet er en del af en koncern, hvor der mellem moderinstituttet og den altovervejende del af institutterne, der er datterselskaber, består en forbindelse som beskrevet i artikel 22 i direktiv 2013/34/EU

d) institutterne, der er datterselskaber, omhandlet i dette afsnits litra c) opfylder alle følgende betingelser:

i) de eller den altovervejende del af dem kan klassificeres som gensidige selskaber, andelsselskaber eller sparekasser i overensstemmelse med artikel 27, stk. 1, litra a), i forordning (EU) nr. 575/2013, og den gældende nationale lovgivning har et loft over eller en restriktion af udlodningernes maksimale størrelse

ii) deres samlede aktiver på individuelt eller delkonsolideret niveau overstiger ikke 30 mia. EUR.«

35) I artikel 98 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 tilføjes følgende litra:

»k) i hvilket omfang institutterne har indført passende politikker og operationelle tiltag vedrørende kvantificerbare delmål og milepæle som fastsat i de planer, der skal udarbejdes i overensstemmelse med artikel 76, stk. 2.«

b) Følgende stykker tilføjes:

»9. Den kontrol og vurdering, der foretages af de kompetente myndigheder, skal omfatte en vurdering af institutternes ledelses- og risikostyringsprocedurer for håndtering af ESG-risici samt af institutternes eksponeringer mod ESG-risici. Ved vurderingen af, om institutters procedurer og eksponeringer er passende, tager de kompetente myndigheder hensyn til de pågældende institutters forretningsmodel.

Institutternes eksponeringer mod ESG-risici vurderes også på grundlag af institutternes planer, der skal udarbejdes i overensstemmelse med artikel 76, stk. 2. Institutternes ledelses- og risikostyringsprocedurer med hensyn til ESG-risici skal afpasses efter de mål, der er fastsat i disse planer.

Den kontrol og evaluering, der foretages af de kompetente myndigheder, skal omfatte en vurdering af institutternes planer, der skal udarbejdes i overensstemmelse med artikel 76, stk. 2, samt af de fremskridt, der er gjort med hensyn til at håndtere de ESG-risici, der opstår som følge af tilpasningsprocessen hen imod klimaneutralitet og hen imod andre relevante EU-reguleringsmål i forbindelse med ESG-faktorer.

10. Den kontrol og vurdering, som de kompetente myndigheder foretager, skal omfatte en vurdering af institutternes ledelses- og risikostyringsprocedurer for eksponeringer mod kryptoaktiver og leveringen af kryptoaktivtjenester, herunder ved at tage hensyn til institutternes politikker og procedurer for identifikation af risici, samt tilstrækkeligheden af resultaterne af de vurderinger, der er omhandlet i artikel 79, litra e), og artikel 83, stk. 4.«

36) I artikel 100 tilføjes følgende stykker:

»3. Institutter samt tredjeparter, der optræder som rådgivere for institutter i forbindelse med stresstest, afholder sig fra aktiviteter, der kan forringe en stresstest, såsom benchmarking, indbyrdes udveksling af oplysninger, aftaler om fælles adfærd eller optimering af deres indberetninger i stresstest. Uden at det berører andre relevante bestemmelser i dette direktiv eller i forordning (EU) nr. 575/2013, tillægges de kompetente myndigheder alle de informationsindsamlings- og undersøgelsesbeføjelser, der er nødvendige for at afsløre sådanne aktiviteter.

4. EBA, EIOPA og ESMA udarbejder gennem det fælles udvalg, der er omhandlet i artikel 54 i forordning (EU) nr. 1093/2010, (EU) nr. 1094/2010 og (EU) nr. 1095/2010, retningslinjer med det formål at sikre, at konsekvens, langsigtede overvejelser og fælles standarder for vurderingsmetoder indarbejdes i stresstestningen af ESG-risici. Det fælles udvalg offentliggør disse retningslinjer senest den 10. januar 2026. EBA, EIOPA og ESMA undersøger gennem dette fælles udvalg, hvordan sociale og ledelsesmæssige risici kan integreres i stresstest.«

37) Artikel 101, stk. 3, affattes således:

»3. Hvis resultater af backtesting eller test af fordeling af overskud og tab for en handelsenhed, der anvender en intern markedsrisikomodel, indikerer, at modellen ikke længere er tilstrækkelig nøjagtig, gennemgår de kompetente myndigheder betingelserne for tilladelsen til anvendelse af den interne model eller træffer passende foranstaltninger til at sikre, at modellen omgående forbedres.«

38) I artikel 104 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 foretages følgende ændringer:

i) Indledningen affattes således:

»Med henblik på dette direktivs artikel 97, artikel 98, stk. 1, 4, 5, 9 og 10, artikel 101, stk. 4, og artikel 102 samt anvendelsen af forordning (EU) nr. 575/2013 har de kompetente myndigheder mindst beføjelse til:«.

ii) Litra e) affattes således:

»e) at begrænse institutternes forretningsområde, herunder med hensyn til modtagelse af indskud, transaktioner eller netværk eller stille krav om at opgive aktiviteter, der indebærer for stor risiko for et instituts soliditet«.

iii) Følgende litraer tilføjes:

»m) at pålægge institutter at reducere de risici, der opstår på kort, mellemlang og lang sigt som følge af ESG-faktorer, herunder dem, der opstår som følge af tilpasningsprocessen og from omstillingstendenser i forbindelse med Unionens, medlemsstaternes eller tredjelandes relevante juridiske og reguleringsmæssige mål, gennem justeringer af deres forretningsstrategier, ledelse og risikostyring, for hvilke der kan anmodes om en styrkelse af målene, foranstaltningerne og tiltagene i deres planer, der skal udarbejdes i overensstemmelse med artikel 76, stk. 2

n) at pålægge institutter at foretage stresstest eller scenarieanalyser for at vurdere risici som følge af eksponeringer mod kryptoaktiver og levering af kryptoaktivtjenester.«

b) Følgende stykke tilføjes:

»4. EBA udsteder i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 retningslinjer med henblik på at præcisere, hvordan de kompetente myndigheder kan fastslå, om institutters kreditværdijusteringsrisiko, jf. artikel 381 i forordning (EU) nr. 575/2013, indebærer for store risici for disse institutters soliditet.«

39) I artikel 104a foretages følgende ændringer:

a) Stk. 3, andet afsnit, affattes således:

»Når et yderligere kapitalgrundlag kræves for at tage højde for risikoen for overdreven gearing, som ikke er tilstrækkeligt dækket af artikel 92, stk. 1, litra d), i forordning (EU) nr. 575/2013, fastsætter de kompetente myndigheder det krævede niveau af yderligere kapitalgrundlag, jf. nærværende artikels stk. 1, litra a), som forskellen mellem den kapital, der anses for passende i henhold til stk. 2 i nærværende artikel, bortset fra femte afsnit, og de relevante kapitalgrundlagskrav i tredje og syvende del af forordning (EU) nr. 575/2013.«

b) Følgende stykker tilføjes:

»6. Hvis et institut bliver bundet af outputgulvet i artikel 92, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013, gælder følgende:

a) Den nominelle værdi af yderligere kapitalgrundlag, som instituttets kompetente myndighed stiller krav om i henhold til artikel 104, stk. 1, litra a), til imødegåelse af andre risici end risikoen for overdreven gearing, må ikke stige, som følge af at instituttet bliver bundet af outputgulvet.

b) Instituttets kompetente myndighed tager hurtigst muligt, og under alle omstændigheder senest på slutdatoen for den næste kontrol- og vurderingsproces, det yderligere kapitalgrundlag, som den har stillet krav til instituttet om i henhold til artikel 104, stk. 1, litra a), op til fornyet overvejelse og fjerner alle elementer heri, som ville indebære dobbelttælling af risici, der allerede er dækket fuldt ud, ved at instituttet er bundet af outputgulvet.

c) Så snart den kompetente myndighed har afsluttet kontrollen omhandlet i dette stykkes litra b), finder dette stykkes litra a) ikke længere anvendelse.

Med henblik på denne artikel samt dette direktivs artikel 131 og 133 anses et institut for at være bundet af outputgulvet, når instituttets samlede risikoeksponeringsbeløb beregnet i overensstemmelse med artikel 92, stk. 3, første afsnit, i forordning (EU) nr. 575/2013 overstiger dets samlede risikoeksponeringsbeløb uden gulv beregnet i overensstemmelse med nævnte forordnings artikel 92, stk. 4.

7. Senest den 10. april 2025 udsteder EBA retningslinjer i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 for yderligere at præcisere, hvordan kravene i nærværende artikels stk. 6 kan operationaliseres, og navnlig:

a) hvordan de kompetente myndigheder i deres tilsynskontrol- og vurderingsproces skal afspejle, at et institut er blevet bundet af outputgulvet

b) hvordan de kompetente myndigheder og institutter skal meddele og offentliggøre indvirkningen på tilsynskravene for et institut, der er blevet bundet af outputgulvet.

8. Med henblik på stk. 2 må den kompetente myndighed for et institut, så længe dette er bundet af outputgulvet, ikke pålægge krav om yderligere kapitalgrundlag, som ville indebære dobbelttælling af risici, der allerede er dækket fuldt ud, ved at instituttet er bundet af outputgulvet.«

40) I artikel 104b indsættes følgende stykke:

»4a. Hvis et institut bliver bundet af outputgulvet, kan dets kompetente myndighed revidere sin vejledning om yderligere kapitalgrundlag, som er meddelt det pågældende institut, for at sikre, at kalibreringen fortsat er passende.«

41) Artikel 106, stk. 1, affattes således:

»1. Medlemsstaterne bemyndiger de kompetente myndigheder til at:

a) kræve, at institutterne offentliggør de oplysninger, der er nævnt i ottende del i forordning (EU) nr. 575/2013 hyppigere end fastsat i nævnte forordnings artikel 433-433c

b) fastsætte frister for, hvornår andre institutter end små og ikkekomplekse institutter skal fremlægge oplysninger for EBA med henblik på offentliggørelse på EBA's websted til centraliseret fremlæggelse af oplysninger

c) stille krav om, at institutterne benytter bestemte andre medier og steder til offentliggørelse end EBA's websted til centraliseret fremlæggelse af oplysninger eller institutternes årsregnskaber.

Senest den 10. juli 2025 udsteder EBA under hensyntagen til ottende del i forordning (EU) nr. 575/2013 retningslinjer i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 for at præcisere kravene i nærværende artikels stk. 1.«

42) I afsnit VII, kapitel 3, indsættes følgende afdeling før afdeling I:

»*AFDELING I*

Anvendelse af dette kapitel på investeringsselskabskoncerner

Artikel 110a

Anvendelsesområde i forhold til investeringsselskabskoncerner

Dette kapitel finder anvendelse på investeringsselskabskoncerner som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 25), i forordning (EU) 2019/2033, hvis mindst ét investeringsselskab i den pågældende koncern er omfattet af forordning (EU) nr. 575/2013 i henhold til artikel 1, stk. 2 eller 5, i forordning (EU) 2019/2033.

Dette kapitel finder ikke anvendelse på investeringsselskabskoncerner, hvor intet investeringsselskab i den pågældende koncern er omfattet af forordning (EU) nr. 575/2013 i henhold til artikel 1, stk. 2 eller 5, i forordning (EU) 2019/2033.«

43) Artikel 121 affattes således:

»*Artikel 121*

Medlemmer af ledelsesorganets kvalifikationer

Medlemsstaterne stiller krav om, at medlemmerne af ledelsesorganet i finansielle holdingselskaber eller blandede finansielle holdingselskaber, bortset fra selskaber der er godkendt i overensstemmelse med artikel 21a, stk. 1, har et tilstrækkeligt godt omdømme og besidder tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring, jf. artikel 91, stk. 1, til at varetage deres opgaver, idet der tages hensyn til finansielle holdingselskabers og blandede finansielle holdingselskabers særlige rolle. De finansielle holdingselskaber eller blandede finansielle holdingselskaber har hovedansvaret for at sikre egnetheden af medlemmerne af deres ledelsesorgan.«

44) I artikel 131 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 5a, andet afsnit, affattes således:

»ESRB forelægger senest seks uger efter modtagelsen af den i nærværende artikels stk. 7 omhandlede underretning en udtalelse for Kommissionen om, hvorvidt O-SII-bufferen anses for at være passende. EBA kan også afgive udtalelse til Kommissionen om bufferen i henhold til artikel 16a, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

b) I stk. 6 tilføjes følgende litra:

»c) hvis et O-SII bliver bundet af outputgulvet, reviderer dets kompetente myndighed eller udpegede myndighed senest på datoen for den årlige revision, jf. litra b), instituttets O-SII-bufferkrav for at sikre, at kalibreringen fortsat er passende.«

c) Stk. 15, andet afsnit, affattes således:

»Såfremt summen af den systemiske buffersats som beregnet med henblik på artikel 133, stk. 10, 11 eller 12, og den O-SII-buffersats eller G-SII-buffersats, der finder anvendelse på samme institut, er mere end 5 %, finder proceduren i nærværende artikels stk. 5a anvendelse. For så vidt angår anvendelsen af nærværende stykke finder proceduren i nærværende artikels stk. 5a ikke anvendelse, hvis beslutningen om at fastsætte en systemisk buffer, en O-SII-buffer eller en G-SII-buffer resulterer i en mindskelse eller ikke indebærer nogen ændring i forhold til nogen af de tidligere fastsatte satser.«

45) I artikel 133 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Den enkelte medlemsstat sikrer, at det er muligt at fastsætte en systemisk buffer af egentlig kernekapital for den finansielle sektor eller én eller flere undergrupper af denne sektor for alle eksponeringer eller en undergruppe af eksponeringer, jf. denne artikels stk. 5, for at forebygge og begrænse makroprudentielle eller systemiske risici, herunder makroprudentielle eller systemiske risici, som opstår som følge af klimaændringer, der ikke er omfattet af forordning (EU) nr. 575/2013 og dette direktivs artikel 130 og 131, dvs. en risiko for forstyrrelse af det finansielle system, der kan få alvorlige negative konsekvenser for det finansielle system og realøkonomien i en bestemt medlemsstat.«

b) I stk. 8 foretages følgende ændringer:

i) Litra c) affattes således:

»c) Den systemiske buffer må ikke anvendes til at afhjælpe noget af følgende:

i) risici, der er omfattet af dette direktivs artikel 130 og 131

ii) risici, der er dækket fuldt ud af beregningen i artikel 92, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013.

ii) Følgende litra tilføjes:

»d) Hvis en systemisk buffer anvendes på et instituts samlede risikoeksponeringsbeløb, og dette institut bliver bundet af outputgulvet, tager dets kompetente myndighed eller udpegede myndighed senest på datoen for revisionen hvert andet år, jf. dette stykkes litra b), instituttets systemiske bufferkrav op til revision for at sikre, at kalibreringen fortsat er passende.«

c) Stk. 11 og 12 affattes således:

»11. Hvis fastsættelsen eller genfastsættelsen af en systemisk buffersats eller systemiske buffersatser for nogen grupper eller undergrupper af de eksponeringer, der er omhandlet i stk. 5, og som er omfattet af én eller flere systemiske buffere, fører til en kombineret systemisk buffersats på et niveau over 3 % og op til 5 % for nogen af disse eksponeringer, anmoder den kompetente myndighed eller den udpegede myndighed i den medlemsstat, der fastsætter denne buffer, i den underretning, der fremsendes i henhold til stk. 9, om udtalelser fra Kommissionen og ESRB.

ESRB forelægger senest en måned efter modtagelsen af den i artikel 9 omhandlede underretning en udtalelse for Kommissionen om, hvorvidt den systemiske buffersats anses for at være passende. Kommissionen afgiver udtalelse senest to måneder efter modtagelsen af denne underretning under hensyntagen til udtalelsen fra ESRB.

Hvis Kommissionens udtalelse er negativ, følger den kompetente myndighed eller den udpegede myndighed, alt efter hvad der er relevant, i den medlemsstat, der fastsætter denne systemiske buffer, udtalelsen eller redegør for grundene til, at den ikke gør det.

Hvis ét eller flere institutter, som én eller flere systemiske buffersatser finder anvendelse på, er et datterselskab af et moderselskab etableret i en anden medlemsstat, tager ESRB og Kommissionen i deres udtalelser også stilling til, om den systemiske buffersats eller de systemiske buffersatser bør anvendes på de pågældende institutter.

Hvis myndighederne for datterselskabet og for moderselskabet er uenige om den systemiske buffersats eller de systemiske buffersatser, der finder anvendelse på dette institut, og i tilfælde af en negativ udtalelse fra både Kommissionen og ESRB, kan den kompetente myndighed eller den udpegede myndighed, alt efter hvad der er relevant, henvise sagen til EBA og anmode om EBA's bistand i overensstemmelse med artikel 19 i forordning (EU) nr. 1093/2010. Beslutningen om at fastsætte en systemisk buffersats eller systemiske buffersatser for disse eksponeringer stilles i bero, indtil EBA har truffet afgørelse.

Med henblik på dette stykke medregnes anerkendelsen af en systemisk buffersats, der er fastsat af en anden medlemsstat i overensstemmelse med artikel 134, ikke i de i dette stykkes første afsnit omhandlede tærskler.

12. Hvis fastsættelsen eller genfastsættelsen af en systemisk buffersats eller systemiske buffersatser for nogen grupper eller undergrupper af de eksponeringer, der er omhandlet i stk. 5, og som er omfattet af en eller flere systemiske buffere, fører til en kombineret systemisk buffersats på over 5 % for nogen af disse eksponeringer, indhenter den kompetente myndighed eller den udpegede myndighed, alt efter hvad der er relevant, tilladelse fra Kommissionen, før den indfører en systemisk buffer.

ESRB forelægger senest seks uger efter modtagelsen af den i denne artikels stk. 9 omhandlede underretning en udtalelse for Kommissionen om, hvorvidt den systemiske buffer anses for at være passende. EBA kan også afgive udtalelse til Kommissionen om den systemiske buffer i henhold til artikel 16a, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1093/2010 senest seks uger efter modtagelsen af den pågældende underretning.

Senest tre måneder efter modtagelsen af underretningen som omhandlet i stk. 9 vedtager Kommissionen under hensyntagen til vurderingen fra ESRB og i givet fald EBA, og hvis den er overbevist om, at den systemiske buffersats eller de systemiske buffersatser ikke fører til uforholdsmæssige negative virkninger for hele eller dele af det finansielle system i andre medlemsstater eller i Unionen som helhed ved at udgøre eller skabe en hindring for det indre markeds korrekte funktion, en retsakt, der bemyndiger den kompetente myndighed eller den udpegede myndighed, alt efter hvad der er relevant, til at vedtage den foreslåede foranstaltning.

Med henblik på dette stykke medregnes anerkendelsen af en systemisk buffersats, der er fastsat af en anden medlemsstat i overensstemmelse med artikel 134, ikke i den i dette stykkes første afsnit omhandlede tærskel.«

46) I artikel 142 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2, litra c), affattes således:

»c) en plan og tidsramme for forhøjelse af kapitalgrundlaget med det formål at opfylde det kombinerede bufferkrav eller i påkommende tilfælde gearingsgradbufferkravet fuldt ud«.

b) Stk. 3 affattes således:

»3. Den kompetente myndighed vurderer kapitalbevaringsplanen og godkender kun planen, hvis den mener, at det med planen, hvis den gennemføres, med rimelighed kan forventes, at der kan bevares eller rejses tilstrækkelig kapital til at sætte instituttet i stand til at opfylde det kombinerede bufferkrav eller i påkommende tilfælde gearingsgradbufferkravet inden for en frist, som den kompetente myndighed anser for passende.«

c) Stk. 4, litra b), affattes således:

»b) udøver sine beføjelser i henhold til artikel 102 og indfører strengere restriktioner for udlodninger end dem, der kræves i artikel 141 og 141b, alt efter hvad der er relevant.«

47) I artikel 161 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 3 udgår.

b) Stk. 5 affattes således:

»5. Senest den 31. december 2016 gennemgår og aflægger Kommissionen rapport om de resultater, der er opnået i henhold til artikel 91, stk. 9, herunder om det er hensigtsmæssigt at foretage benchmarking af praksisser for mangfoldighed, under hensyntagen til enhver relevant udvikling i Unionen og international udvikling og forelægger Europa-Parlamentet og Rådet sin rapport ledsaget, hvis det er hensigtsmæssigt, af et lovgivningsforslag.«

Artikel 2

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den 10. januar 2026 de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. De underretter straks Kommissionen herom.

De anvender disse love og bestemmelser fra den 11. januar 2026.

Medlemsstaterne anvender dog de love og bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme ændringerne i artikel 1, nr. 9) og 13), fra den 11. januar 2027.

Uanset dette stykkes tredje afsnit anvender medlemsstaterne de love og bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme ændringerne i artikel 1, nr. 13), i dette direktiv for så vidt angår artikel 48k og 48l i direktiv 2013/36/EU, fra den 11. januar 2026 og ændringerne i artikel 1, nr. 9), i nærværende direktiv for så vidt angår artikel 21c, stk. 5, i direktiv 2013/36/EU, fra den 11. juli 2026.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. Medlemsstaterne fastsætter de nærmere regler for henvisningen.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale love og bestemmelser, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 3

Ikrafttræden og anvendelse

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 1, nr. 44), litra c), og nr. 45), litra c), finder anvendelse fra den 29. juli 2024.

Artikel 4

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 31. maj 2024.

På Europa-Parlamentets vegne	*På Rådets vegne*
R. METSOLA	H. LAHBIB
Formand	*Formand*